

รวมกฎหมายว่าด้วยการประมง

ฝ่ายนิติการ กองคุ้มครองและส่งเสริม

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารฉบับที่ 1/2530

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134270

รวมกฎหมายว่าด้วยการประมง

ฝ่ายนิติการ
กองคุ้มครองและส่งเสริม
กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2530

รวมกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) 2496

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528

พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490, พ.ศ. 2513

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490, พ.ศ. 2513

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105

พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 45

พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481

พร้อมด้วย

พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อกำหนด ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติต่าง ๆ

ฝ่ายนิติการ

กองคุ้มครองและส่งเสริม

กรมประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2530

คำนำ

กรมประมงได้รวบรวมจัดพิมพ์พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประมงรวมทั้งพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงมาหลายครั้งแล้ว ครั้งสุดท้ายได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2521 แต่ปรากฏว่าได้หมดลง เนื่องจากได้ใช้ประโยชน์สำหรับเป็นคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมประมงและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่สรรพากร เป็นต้น ประกอบกับในปัจจุบันนี้ เจ้าหน้าที่กรมประมงได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงจำเป็นต้องจัดพิมพ์ขึ้นใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในราชการ และในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ ได้รวบรวมพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประมงประกาศของคณะปฏิวัติ และพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยเพื่อให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ฝ่ายนิติการ

กองคุ้มครองและส่งเสริม กรมประมง

สิงหาคม 2529

สารบัญ

กฎหมายว่าด้วยการประมง

	หน้า
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490.....	1
บทนิยาม.....	2
หมวด 1 ที่จับสัตว์น้ำ.....	3
หมวด 2 บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ.....	6
หมวด 3 การจดทะเบียนและการขออนุญาต.....	6
หมวด 4 สถิติการประมง.....	10
หมวด 5 การควบคุม.....	10
หมวด 6 บทกำหนดโทษ.....	12
บทเฉพาะกาล.....	14
บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ.....	15
บัญชีหมายเลข 1 อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต.....	16
บัญชีหมายเลข 2 อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด.....	17
บัญชีหมายเลข 3 อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง.....	17
บัญชีหมายเลข 4 อัตราค่าธรรมเนียม.....	18
พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496.....	19
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105.....	27
พระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน.....	29
พระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้นำปลาน้ำจืดบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร.....	39
พระราชกฤษฎีกา ระบุดังสัตว์น้ำ และลักษณะของสัตว์น้ำที่มีอันตรายบางชนิดที่ห้ามมิให้มีไว้ ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. 2530.....	50
กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยชื่อเครื่องมือในพิกัด.....	53
กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร (ยกเลิก).....	54
กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตร.....	55
กฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยที่อนุญาต.....	64
กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ.....	70
กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ.....	76

	หน้า
กฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยที่ประมุข (ยกเลิกความในข้อ 5).....	77
กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยใบอนุญาตรายบุคคล.....	82
กฎกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการติดคอมพิวเตอร์และเครื่องหมาย.....	84
กฎกระทรวงฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการอุทธรณ์.....	85
กฎกระทรวงฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออนุญาตและจดทะเบียนผู้มีอาชีพใน การประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ.....	87
กฎกระทรวงฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2491) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร (ยกเลิก).....	93
กฎกระทรวงฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2492) ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม (ยกเลิก).....	93
กฎกระทรวงฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2502) ว่าด้วยที่ว่าประมุข (แก้ไขความในข้อ 5).....	94
กฎกระทรวงฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2506) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร (ยกเลิก).....	95
กฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากรและค่าธรรมเนียม....	96
ประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่.....	109
คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 410/2518 เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่.....	109
พระราชบัญญัติ ว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482.....	118
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 45.....	122
พระราชบัญญัติ จัดระเบียบกิจการแพปลา (พ.ศ. 2496).....	124
กฎกระทรวง (พ.ศ. 2496) (ยกเลิกเฉพาะอัตราค่าธรรมเนียม).....	139
กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2511).....	139
ประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่.....	142
ประกาศองค์การสะพานปลา เรื่อง ตั้งสะพานปลากรุงเทพฯ.....	144
ประกาศองค์การสะพานปลา เรื่อง ตั้งสะพานปลาสมุทรสาคร.....	145
ข้อกำหนด (พ.ศ. 2496) ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลาและประเภท สินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม).....	146
ข้อกำหนดฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2496) ว่าด้วยอัตราค่าขนถ่าย (ยกเลิก).....	146
ข้อกำหนดฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2497) ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้า สัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด).....	149
ข้อกำหนดฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2497) ว่าด้วยอัตราค่าขนถ่าย (ยกเลิก).....	150
ข้อกำหนดฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2497) ว่าด้วยกำหนดหน่วยการซื้อขายปลาสดในสะพานปลา กรุงเทพฯ (ยกเลิก).....	150
ข้อกำหนดฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยอัตราค่าขนถ่ายสำหรับผู้ประกอบกิจการ	

	หน้า
	แฟปลา ประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) 151
ข้อกำหนดฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยอัตราค่านายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการ	
แฟปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด).....	152
ข้อกำหนดฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยกำหนดหน่วยการซื้อขายปลาสดในสะพานปลา	
กรุงเทพฯ (ยกเลิก).....	153
ข้อกำหนดฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยการประกอบกิจการแฟปลา ประเภทสินค้า	
สัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	
(สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) (ยกเลิก).....	153
ข้อกำหนดฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยอัตราค่านายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการ	
แฟปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้งหรือ	
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) (ยกเลิก).....	154
ข้อกำหนดฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2502) ว่าด้วยการจัดเรือและการจราจรในสะพานกรุงเทพฯ	155
ข้อกำหนดฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2504) ว่าด้วยการกำหนดหน่วยของน้ำหนักของสินค้าสัตว์น้ำ	
บางประเภท (ยกเลิก).....	157
ข้อกำหนดฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2505) ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบกิจการแฟปลา	
ต้องปฏิบัติ (ยกเลิก).....	157
ข้อกำหนดฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2505) ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาดและกำหนดหน่วย	
ของน้ำหนักในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำใน	
สะพานปลา (ยกเลิก).....	158
ข้อกำหนดฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2511) ว่าด้วยการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการแฟปลาใน	
จังหวัดสมุทรสาครเข้าไปประกอบกิจการที่สะพาน	
ปลาสมุทรสาคร.....	159
ข้อกำหนดฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2511) ยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2498) และ	
ข้อกำหนดฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498).....	160
ข้อกำหนดฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2515) ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบกิจการแฟปลา	
ในสะพานปลากรุงเทพฯ ต้องปฏิบัติ (ยกเลิก).....	162
ข้อกำหนดฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2515) ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาดและกำหนดหน่วย	
ของน้ำหนักในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ การ	
ทำบัญชีและเอกสารเป็นภาษาไทย ในสะพานปลา	
กรุงเทพฯ (ยกเลิก).....	162
ข้อกำหนดฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2516) ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบกิจการแฟปลา	

พระราชบัญญัติ

การประมง พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2490

เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประมง
พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120
- (2) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120
- (3) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. 120
- (4) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120
- (5) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2472
- (6) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477
- (7) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479
- (8) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2481
- (9) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราชบัญญัติ

อากรค่าน้ำ ศก 120

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(ความใน (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เดิม ถูกยกเลิก
โดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

(1) “สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ
หรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระจับปี่ ปลาจระเข้
รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา
และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้ รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวม
ถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ให้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ

(1 ทวิ) เพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

(1 ทวิ) “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำตามที่ให้มี
พระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ

(2) “ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บ สัตว์น้ำ ในที่
จับสัตว์น้ำ ด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

(3) “เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวน ทุลฉาง ลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง

(4) “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

(5) “ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขัง หรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินซึ่งท่วมในฤดูน้ำไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้ออยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียม ประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสนธิสัญญาหรือด้วยประการใด

(6) “บ่อล้อมสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ล้อมสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(7) “บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(8) “ประทานบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้แก่บุคคลผู้ประมุขได้ให้มีสิทธิทำการประมงในที่ที่ประมุข

(9) “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดใช้ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

(10) “อาชญาบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

(11) “ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(12) “เครื่องมือประจำที่” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีลงหลักปักผูก ชิง รัง ช่าง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

(13) “เครื่องมือในพิภค” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง

(14) “เครื่องมือนอกพิภค” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิภค

(15) “สถิติการประมง” หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(16) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดและนายอำเภอท้องที่ พนักงานประมงและผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(17) “อริบตี” หมายความว่า อริบตีกรมการประมง

(18) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา 6 บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น 4 ประเภทคือ

- (1) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (2) ที่ว่าประมูล
- (3) ที่อนุญาต
- (4) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่า อยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาตที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้ประกาศตามความในวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 8 ที่รักษาพืชพันธุ์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอาราม หรือปูชนียสถานหรือติดกับเขตสถานที่ดังกล่าวแล้ว บริเวณประตูน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย หรือท่านบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา 9 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา 10 ที่ว่าประมูล คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลว่าประมูลผูกขาดทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมูลนั้น จะต้องไม่อยู่ในเขตชลประทานหลวงหรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา 11 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมูล เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำการประมงในที่ว่าประมูลเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 12 ที่อนุญาต คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

มาตรา 13 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 14 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำ ในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้ แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา 15 ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดคอมพิวเตอร์และเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ที่สาธารณประโยชน์ คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(ความในมาตรา 17 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลุกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข ที่อนุญาตซึ่งมีเขตที่ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์ หรือปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เช่นนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

(ความในมาตรา 18 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข ที่อนุญาต ซึ่งมีเขตที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำเช่นนั้นแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(ความในมาตรา 19 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใด เท หุ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาลงไปในที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา หรือเท หุ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับ

สัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(ความในมาตรา 20 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 2 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี

(ความในมาตรา 20 ทวิ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือ มาตรา 20

มาตรา 21 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใด ตีตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ท่านบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันไดปลาโจน หรือ เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

หมวด 2

บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา 23 ห้ามมิให้บุคคลใด ขุด หรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 24 การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาต และไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 3

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา 25 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุไว้ใน

ห้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นนี้มาขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เสียก่อนดำเนินการอาชีพเช่นนั้นโดยให้เสียค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติ นี้ก็ได้

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเครื่องมือ ทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดในห้องที่ใด ๆ จดทะเบียนการมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือนั้นต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 เมื่อมีการฉ้อฉลเป็นแก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ข้ำหลวงประจำจังหวัด อาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือประทวนบัตรรายใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา 28 บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาต ระบุชื่อบุคคลนั้นและเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องได้รับอนุญาต สำหรับเครื่องมือทำการประมง อย่างหนึ่งอย่างใดในห้องที่ใด ๆ ก็ได้

(มาตรา 28 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528)

มาตรา 28 ทวิ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมง หรือ เพื่อทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือ หรือ ผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของต่าง ประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้โดยมารับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแล้ว ในเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ในที่เห็นได้ ง่าย ณ สำนักงาน ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เป็นพยานในกรณีนั้น

มาตรา 29 เครื่องมือในพิภพซึ่งได้รับอนุญาตในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใด ประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสูงกว่า จะต้องเสียเงิน อากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา 30 บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาตและเสียเงิน อากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมุขให้ถือว่าเป็นเงิน อากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาตรายตัวบุคคล

ได้ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา 31 ห้ามมิให้บุคคลติดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่สาธารณ-
ประโยชน์ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้น โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

มาตรา 32 รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะภายในเขตท้องที่
ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดขนาดตาและระยะช่องเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาด ชนิด
จำนวน และส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่จับสัตว์น้ำ
- (2) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด
- (3) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกันเพียงใด
- (4) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ
- (5) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้และกำหนดวิธีทำ
การประมงในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว
- (6) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง
- (7) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา 33 การโอนประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร และการออกใบแทนเอกสาร
เช่นว่านั้น และการสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง
จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นอายุมิให้ถือ
ว่าการทำการประมงหรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของ
ผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศกำหนด
เขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 35 ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ติดตัวไป
ด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค้างเงินอากรที่เกี่ยวกับประทานบัตร
ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร
นั้นเสียก็ได้

มาตรา 37 ในขณะใด หรือในท้องที่ใดยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศยกเว้นโดย
พระราชกฤษฎีกา

มาตรา 38 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือคืนอากรค่าประทวนบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา 39 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผ่อนเวลาชำระเงินอากรได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละสิบต่อปีของเงินอากร และเงินดอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา 40 ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตนำเงินอากรที่ค้างมาชำระภายในเวลาตามที่เห็นสมควร

(2) เมื่อได้ดำเนินการตามอนุมาตรา (1) แล้ว ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้หยุดทำการประมง

(3) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน หรือจัดการเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้คิดชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบ เหลือเท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี

มาตรา 41 เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาต แต่พอกับกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา 42 ประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา 36 นั้นอากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา 43 กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม

มาตรา 44 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 43 เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากร โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมงตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา 45 ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบ หรือกำหนดที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้แก่ผู้ขออนุญาตใช้เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและจ่ายจริง ตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา 46 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประทวนบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสารเช่นนั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานเช่นนั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด 4

สถิติการประมง

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 48 เมื่อได้มีประกาศตามความในมาตรา 47 แล้ว อธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำ ส่งรายการข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา 49 คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการ ผู้จัดการหรือผู้แทนและให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา 50 บุคคลซึ่งได้รับคำขอตามมาตรา 48 ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการข้อความจำนวนตามที่รู้เห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา 51 ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้ มีอำนาจเข้าในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบจดข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมงและให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอหรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด 5

การควบคุม

มาตรา 52 โดยอนุมติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

(ความในมาตรา 53 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมีไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่ามีอันตรายอย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราชกฤษฎีกาออกตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสอง จะขออนุญาตหรืออนุญาตมิได้ และในระหว่างเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำมาตรา 67 ทวิ มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงพิจารณาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา 54 ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 55 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใด ตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 56 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจการทำประมง เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หลักฐานบัญชี และเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา 57 เมื่อปรากฏว่า บุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า กระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยเรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 58 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือถอนเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกระทำการโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประทานบัตรหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว บรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวแล้วให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการรื้อถอนทำลาย หรือยึดเครื่องมือ ซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 58 ในกรณีที่ผู้รับ

คำสั่งไม่ได้รื้อถอนไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา 60 การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัดประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

(ความในมาตรา 61 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 62 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 62 ทวิ เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 62 ตริ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 63 บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี ที่ออกมาตามมาตรา 25 หรือมาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 64 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติ โดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากร และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

(มาตรา 64 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

มาตรา 64 ทวิ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา 28 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 65 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 66 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 35 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 67 บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 50 หรือมาตรา 51 หรือมาตรา 56 ละเลยไม่ปฏิบัติตามการเช่นนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(มาตรา 67 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

มาตรา 67 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่งหรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา 53 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 68 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่งตามมาตรา 58 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 69 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น

มาตรา 70 เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา 32 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ ให้ศาลริบเครื่องมือนั้นเสีย

มาตรา 71 ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา 59 ในกรณีที่ศาลลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดชำระเงิน

ดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา 18 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา โดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา 72 บุคคลใดทำลาย ถอดถอนหรือทำให้โคมไฟเครื่องหมายหลักเขตแผ่นดินประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุบสลาย หรือเสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 73 ในกรณีที่ได้มีประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นประกาศที่ออกตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

บัญชีหมายเลข 1
อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราเงินอากร
1.	โป๊ะน้ำลึก	แห่งละ 200.00 บาท
2.	อวนรัง	แห่งละ 200.00 บาท
3.	โป๊ะน้ำตื้น	แห่งละ 150.00 บาท
4.	ฝือกรัง	แห่งละ 150.00 บาท
5.	จิบ	แห่งละ 150.00 บาท
6.	ลี้	แห่งละ 150.00 บาท
7.	สูก	แห่งละ 150.00 บาท
8.	โพงพาง	ช่องละ 100.00 บาท
9.	ร้านโจน	แห่งละ 100.00 บาท
10.	รั้วไซมาน	ช่องละ 50.00 บาท
11.	กั้นรั้วไซมาน	ช่องละ 50.00 บาท
12.	ช้อนปึก	แห่งละ 50.00 บาท
13.	ยอปึก	แห่งละ 50.00 บาท
14.	บาม	แห่งละ 25.00 บาท
15.	ยอขันช่อ	แห่งละ 20.00 บาท
16.	ช้อนขันช่อ	แห่งละ 20.00 บาท
17.	จันทา	แห่งละ 10.00 บาท
18.	กร้า	ตารางเมตรละ 1.00 บาท
19.	บ่อล่อสัตว์น้ำ	ตารางเมตรละ .25 บาท
20.	ที่เลี้ยงหอย	ตารางเมตรละ .05 บาท

บัญชีหมายเลข 2

อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราเงินอากร
1.	ยอขันช่อ ข้อนขันช่อ ข้อนสนั่น และข้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ 20.00 บาท
2.	ถุงโพงพาง	ถุงละ 20.00 บาท
3.	ถุงบวม	ปากละ 15.00 บาท
4.	เรือผีหลอกหรือเรือกัศรา	ลำละ 10.00 บาท
5.	แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป	ปากละ 10.00 บาท
6.	ข้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป	ปากละ 10.00 บาท
7.	เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป	สายละ 5.00 บาท
8.	ข่ายหรืออวนต่าง ๆ ยาว	เมตรละ 5.00 บาท
9.	ฝือกหรือเครื่องกั้นยาว	เมตรละ 1.00 บาท

บัญชีหมายเลข 3

อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง

ลำดับ	รายการ	อัตราเงินอากร
1.	ใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้ เครื่องมือนอกพิกัดในใบอนุญาต	คนละ 15.00 บาท
2.	ใบอนุญาตหาหอยแมลงภู่และหอยกะพง	คนละ 15.00 บาท
3.	ใบอนุญาตหาเทียนหอยและหอยมุก	คนละ 15.00 บาท

บัญชีหมายเลข 4
อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
1.	ใบอนุญาตสำหรับการค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ปีละ	150.00 บาท
2.	ค่าโอนประจําหน้บัตร ฉบับละ	20.00 บาท
3.	ค่าโอนใบอนุญาต อาชญาบัตร ฉบับละ	20.00 บาท
4.	ออกใบแทนอาชญาบัตร ใบอนุญาต ประจําหน้บัตร ฉบับละ	10.00 บาท
5.	ใบอนุญาตสำหรับผู้มีอาชีพทำการประมง ปีละ	10.00 บาท
6.	ค่าสลักหลังใบอาชญาบัตรเพื่อแก้ไข หรือเพิ่มเติม ผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง ครั้งละ	5.00 บาท

พระราชบัญญัติ
การประมง (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2496

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2496
เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลุกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข ที่อนุญาต ซึ่งมีไซท์ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์หรือปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้ชนิดอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาตไว้เช่นว่านั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต ซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำเช่นว่านั้นแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 20 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำผิดตามมาตรา 20”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือไซ้ของสัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 ถึงมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่ต่ำกว่าสิบเท่าของราคาสัตว์น้ำนั้น แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 62 ตริ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 62 ตริ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 69 เรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้หรือได้มาโดยการ
กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าสิ่งเช่นนั้น ได้ใช้หรือได้มาโดยการ
กระทำความผิดในที่รักษาพืชพันธุ์ หรือโดยการฝ่าฝืนมาตรา 20 ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป.พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134270

พระราชบัญญัติ
การประมง (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2528

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประมง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) “สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (1 ทวิ) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“(1 ทวิ) “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใด เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา ลงไปในที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา หรือ เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 28 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 28 ทวิ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมงหรือ เพื่อทำการประมง จนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือ ผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของต่าง ประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้โดยมารับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแล้ว ในเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงานภูมิภาค หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็น พยานในกรณีนั้น”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใด ชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมีไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่าจะมีอันตรายอย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราชกฤษฎีกาออก ตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น

ต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสองจะขออนุญาตหรืออนุญาตมิได้ และในระหว่างเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำมาตรา 67 ทวิ มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามความวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงพิจารณาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติโดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากรและให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 64 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 64 ทวิ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา 28 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 67 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490

“มาตรา 67 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่งหรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์ชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา 53 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 15 บรรดาพระราชกฤษฎีกาและประกาศรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแล้วแต่กรณี

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้มีประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ใช้วัตถุมีพิษเพื่อทำการประมงอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภครสัตว์น้ำได้ จึงสมควรจะได้กำหนดมาตรการควบคุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของเรือกรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ ประกอบกับมีสัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่า และกระ

ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว สัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์ หรือนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราค่าไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กัตจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 38-45 เล่ม 102 ตอนที่ 120 5 กันยายน 2528

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 105

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าได้มีผู้ละเมิดกฎหมาย โดยใช้กระแสไฟฟ้า วัตถุประสงค์เปิดและวางยาเบื่อเมาเพื่อจับสัตว์น้ำกันแพร่หลายยิ่งขึ้น เป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอันเป็นทรัพยากรของชาติอย่างร้ายแรงและเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประมงเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อป้องกันและสงวนพันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าของชาติมิให้ถูกทำลายให้หมดไปโดยการกระทำดังกล่าว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา วางยาเบื่อเมาหรือทิ้งวัตถุใด ๆ ในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่การทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทำการนั้น ๆ เพื่อกำจัดศัตรูหรือโรคของสัตว์น้ำในที่เลี้ยงสัตว์น้ำของตน”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำหรือใช้วัตถุประสงค์เปิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมิไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้อย่างได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่ง

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น”

ข้อ 6 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 มีนาคม พุทธศักราช 2515

(ลงนาม) จอมพล ถ.กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์
สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำมาจดทะเบียน

พระมหากษัตริย์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำมาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. 2490”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันและเวลาประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ดังต่อไปนี้จะต้องมาจดทะเบียน และขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 คือ

1. ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือโปะะ
2. ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือโพงพาง
3. ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือร้วไซมานหรือร้วกางกัน
4. ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนทุกชนิด

5. ผู้ประกอบกิจการแปปลา หรือสะพานปลา ซึ่งรับทำการขายสินค้าสัตว์น้ำเป็นปกติธุระ ด้วยวิธีการขายทอดตลาด ขายเหมา ขายส่ง หรือวิธีการอย่างอื่นโดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยตรง หรือโดยปริยาย ตามพฤติการณ์ว่า สินค้าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนจะได้รับค่านายหน้าในการขายจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำ

6. ผู้ค้าสินค้าสัตว์น้ำสดหรือเค็ม ด้วยวิธีขายทอดตลาด ขายเหมา หรือขายส่ง
7. ผู้ประกอบกิจการโรงเค็มหรือโรงทำปลาเค็ม เพื่อการค้า
8. ผู้ประกอบกิจการโรงน้ำปลา เพื่อการค้า
9. ผู้ประกอบกิจการโรงทำกะปิ เพื่อการค้า
10. ผู้ประกอบกิจการโรงนึ่งหรือย่างสัตว์น้ำ เพื่อการค้า
11. ผู้ประกอบกิจการโรงทำหอยแห้ง เพื่อการค้า
12. ผู้ประกอบกิจการโรงทำสัตว์น้ำกระป๋อง

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ.ธำรงนาวาสวัสดิ์
นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2528

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 25
แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (13) ของมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้
ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“(13) ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอยประกอบด้วยเรือ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ฉัตรสุภาวรัตน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้อาชีพผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอยประกอบด้วยเรือ มาจัดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เพิ่มขึ้น เพื่อทราบจำนวนเรือประมงคราดหอย และเพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมเรือประมงประเภทนี้ให้มีจำนวนที่เหมาะสมกับทรัพยากรสัตว์น้ำ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 102 ตอนที่ 101 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2528

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ให้ผู้มีอาชีพในการประมงมาจดทะเบียนและขออนุญาต

ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2511 ได้ประกาศให้ผู้มีอาชีพการค้าสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ รวม 7 ประเภท มาจดทะเบียนขอรับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ นั้น

บัดนี้ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 ได้กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอยประกอบกับเรือ มาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพิ่มเติม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงประกาศให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอยประกอบกับเรือ ตามความใน (13) ของมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาจดทะเบียนขอรับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่เสียก่อนจึงจะดำเนินการได้ ทั้งนี้ ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2529 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 7 ตุลาคม 2528

บรม ดันเถียร

(นายบรม ดันเถียร)

**รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

(คำขอ 6)

**คำขออนุญาตและจดทะเบียนประกอบอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรืออุตสาหกรรมสัตว์น้ำ**

ที่..... เขียนที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ขอยื่นคำขอต่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ.....

จังหวัด.....มีข้อความดังต่อไปนี้

เครื่องมือคราดหอยประกอบด้วย

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาตและจดทะเบียน... เรือทำการประมงตามรายละเอียด

แนบท้ายคำขอนี้

ใช้สถานที่ทำการบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โดยใช้ชื่อยี่ห้อ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

ความเห็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

คำสั่ง

.....
 .....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ออกใบอนุญาตแล้วฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลงลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

รายละเอียดแนบท้ายคำขออนุญาตที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้าขอรับใบอนุญาตใช้เครื่องมือ.....(1).....จำนวน.....(2) อัน.....(หน่วย) ขนาดปากกว้าง.....(3).....เมตร ความห่างของช่องซี่คราดแต่ละช่อง.....(4).....ซม. ใช้ประกอบกับเรือกล ขนาดยาว.....(5).....เมตร เรือกลชื่อ.....เลขทะเบียนเรือไทย.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ขนาดเรือกล.....ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด ดีเซล/เบนซิน ขนาดแรงม้า.....

2. พร้อมคำขอนี้ได้อื่นเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ดังนี้

- 2.1.....
- 2.2 .....
- 2.3 .....

3. เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ข้าพเจ้าตกลงยินยอมปฏิบัติตามกฎหมายและประกาศเกี่ยวกับการทำการประมง รวมทั้งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทุกประการ

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้ขอ

- หมายเหตุ** (1) ระบุประเภทเครื่องมือที่จะขอรับอนุญาต เช่น เครื่องมือคราดหอยลาย เครื่องมือคราดหอยแครง เป็นต้น
- (2) ในกรณีคราดหอยลายจะขออนุญาตเกิน 1 อัน (หน่วย) ต่อเรือกล 1 ลำมิได้*
  - (3) ในกรณีเครื่องมือคราดหอยลายต้องปากกว้างไม่เกิน 1.8 เมตร*
  - (4) ในกรณีเครื่องมือคราดหอยลายความห่างของช่องซี่คราดแต่ละช่องต้องไม่น้อยกว่า 1.2 เซ็นติเมตร*
  - (5) ในกรณีเครื่องมือคราดหอยลาย ความยาวของเรือกลต้องไม่เกิน 14 เมตร*

* ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 23 เมษายน 2528

(อนุญาต 6)

เล่มที่ _____

เลขที่ _____

ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรืออุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

ตามคำขอที่...../.....

ลงวันที่...../...../.....

ฉบับที่.....

ที่ว่าการ.....

เล่มที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ทำการ.....โดยใช้สถานที่ประกอบกิจการ.....

ประมงเครื่องมือคราดหอย.....ประเภทเรือ.....

ณ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

โดยใช้ชื่อหรือยี่ห้อ.....

ผู้รับอนุญาตได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมแล้วเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

(.....) ณ ที่ว่าการ.....

(ตัวหนังสือ)

จังหวัด.....

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

ตำแหน่ง.....ตำแหน่ง.....

คำเตือน

1. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตใช้เครื่องมือคราดหอยทำการประมงภายในเขต 3,000 เมตร นับจากขอบน้ำตามแนวชายฝั่งทะเลเลขณการทำประมง*
2. ในกรณีเครื่องมือคราดหอยแครงห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตใช้เครื่องมือคราดหอยแครงทำการประมงหอยแครงที่มีขนาดความยาวต่ำกว่า 6 มิลลิเมตร**
3. ในกรณีเครื่องมือคราดหอยลาย ผู้รับอนุญาตจะต้องใช้เครื่องมือคราดหอยลายปากกว้างไม่เกิน 1.8 เมตร ความห่างของช่องซี่คราดไม่น้อยกว่า 1.2 เซนติเมตร เรือกลที่ใช้ประกอบกับเครื่องมือคราดหอยต้องไม่เกิน 14 เมตร และจำนวนเครื่องมือคราดหอยต้องไม่เกิน 1 อัน***

---

* ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2517

** ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2528

*** ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 23 เมษายน 2528

ฉบับพิเศษ หน้า 1
เล่ม 99 ตอนที่ 189 ราชกิจจานุเบกษา 23 ธันวาคม 2525

พระราชกฤษฎีกา
ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร
พ.ศ. 2525

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2525
เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรห้ามมิให้นำสัตว์น้ำบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อป้องกันการระบาดของโรคสัตว์น้ำและอันตรายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้นำสัตว์น้ำบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2525”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้นำปลาน้ำจืดบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร
พ.ศ. 2496

มาตรา 4 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำที่มีชีวิตบางชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
นี้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีฆสุถานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้นำสัตว์น้ำบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2525

ลำดับที่	จำพวกปลา
1.	ปลาคทะเลและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Ariidae
2.	ปลากบและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Antennariidae
3.	ปลากบหรือปลากุลงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Uranoscopidae
4.	ปลากระดีเงินในวงศ์ (Family) Kurtidae
5.	ปลากระดีทะเลและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Pempheris
6.	ปลากระดุกหรือปลาสี่เหลี่ยมและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Ostracion
7.	ปลากระทิงและปลาหลอดทุกชนิดในวงศ์ (Family) Mastacembelidae
8.	ปลากระทุงเหวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Belontiidae
9.	ปลากระโทงแทงดาบ (<i>Xiphias gladius</i>)
10.	ปลากระโทงแทงทุกชนิดในวงศ์ (Family) Histiophoridae
11.	ปลากระบอกและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Mugil
12.	ปลากระปี่หรือปลาตีนแถบและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Blenniidae
13.	ปลากระเบนขาวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Trygonidae
14.	ปลากระเบนค่างขาวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Myliobatidae
15.	ปลากระเบนทุกชนิดในวงศ์ (Family) Mobulidae
16.	ปลากระเบนไฟฟ้าทุกชนิดในวงศ์ (Family) Torpedinidae
17.	ปลากระพงแดงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Lutjanidae
18.	ปลากระพงแบนหรือปลากระจกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Centropomidae
19.	ปลากระพงแสมหรือปลาครีคราตและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pomadasysidae
20.	ปลากระรังและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Caracanthidae
21.	ปลากระรังและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Serranidae
22.	ปลากระรังหัวโขนและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Kraemeriidae
23.	ปลากระรังหัวโขนหรือปลาชี่ควายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Synanceidae
24.	ปลากินยุงและปลาหางดาบและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Poeciliidae
25.	ปลากูเรอและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Uregmaceros
26.	ปลากูเรอหรือปลาหนวดพร้าหม้อมและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Polynemidae
27.	ปลาขยุยและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Akysidae
28.	ปลาข้างลายหรือปลาข้างตะกวดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Theraponidae
29.	ปลาข้างใส (<i>Centriscus scutatus</i>)

ลำดับที่

จำพวกปลา

ลำดับที่	จำพวกปลา
30.	ปลาข้าวเม่าน้ำลึกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Holocentridae
31.	ปลาซีตัง และปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Acanthuridae
32.	ปลาเข็มและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Hemirhamphidae
33.	ปลาแขยงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Bagridae
34.	ปลาไข่มุกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Fierasferidae
35.	ปลาคางคกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Batrachoididae
36.	ปลาคุณหญิง (<i>Albula vulpes</i>)
37.	ปลาแค้และปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Sisoridae
38.	ปลาจะเข้หินและปลาผีเสื้อกลางคืนทุกชนิดในสกุล (Genus) Pegasus
39.	ปลาจวดหรือปลาม้าและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Sciaenidae
40.	ปลาจะละเม็ดทุกชนิดในวงศ์ (Family) Stromateidae
41.	ปลาจานหรือปลาอีคุดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Sparidae
42.	ปลาจิ้มฟันจระเข้และปลาม้าน้ำและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Syngnathidae
43.	ปลาจีค (<i>Heteropneustes fossilis</i>)
44.	ปลาฉนากทุกชนิดในสกุล (Genus) Pristis
45.	ปลาฉลามทุกชนิดในอันดับ (Order) Squaliformes
46.	ปลาฉลามหนุและปลาฉลามกินคนและปลาฉลามทุกชนิดในวงศ์ (Family) Carcharinidae
47.	ปลาฉลามหัวค้อนทุกชนิดในสกุล (Genus) Sphyrna
48.	ปลาฉลามหินและปลาฉลามวาฬและปลาฉลามทุกชนิดในวงศ์ (Family) Orectolobidae
49.	ปลาช่อนทะเลในสกุล (Genus) Rachycentron
50.	ปลาช่อนและปลากระสงและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Ophicephalus
51.	ปลาซาลเปาญวนและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Nomeidae
52.	ปลาซีกเดียว (<i>Psettodes erumei</i>)
53.	ปลาซีกเดียวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pleuronectidae
54.	ปลาซีกเดียวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Soleidae
55.	ปลาด้กและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Amblyceps
56.	ปลาดาบเงินทุกชนิดในวงศ์ (Family) Trichiuridae
57.	ปลาดาบลาวทุกชนิดในสกุล (Genus) Chirocentrus
58.	ปลาตุกทะเลทุกชนิดในสกุล (Genus) Plotosus
59.	ปลาตุกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Clariidae

ลำดับที่	จำพวกปลา
60.	ปลาดกเบ็ดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Onchocephalidae
61.	ปลาดะกักรับหรือปลาเสือดาวและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Scatophagus
62.	ปลาดะพัดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Osteoglossidae
63.	ปลาดะเพียนและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Cyprinidae
64.	ปลาดาทอหรือปลาดาทองและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Priacanthus
65.	ปลาดาทะเลหรือปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Elops
66.	ปลาดาทะเลหรือปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Megalops
67.	ปลาดาทะเลและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Mugiloididae
68.	ปลาดาทะเลหรือปลาจุมพรวดทุกชนิดในวงศ์ (Family) Periophthalmidae
69.	ปลาดาทะเลและปลาไหลหูดำและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Anguillidae
70.	ปลาแถบและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Cepolidae
71.	ปลาทรายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Nemipteridae
72.	ปลาทุและปลาลังทุกชนิดในสกุล (Genus) Rastrelliger
73.	ปลานกกระจอกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Exocoetidae
74.	ปลานกแก้วทุกชนิดในวงศ์ (Family) Scaridae
75.	ปลานกขุนทองและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Labridae
76.	ปลานกฮูกทุกชนิดในสกุล (Genus) Dactyloptena
77.	ปลานวลจันทร์ทะเลทุกชนิดในสกุล (Genus) Chanos
78.	ปลาน้ำดอกไม้หรือปลาซากและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Sphyræna
79.	ปลาเนื้ออ่อนและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Siluridae
80.	ปลาเทราท์และปลาแซลมอนและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Salmonidae
81.	ปลาบู่ทรายหรือปลาบู่เกล็ดแข็งทุกชนิดในวงศ์ (Family) Eleotridae
82.	ปลาบู่ทุกชนิดในวงศ์ (Family) Gobiidae
83.	ปลาบู่ใสทุกชนิดในวงศ์ (Family) Neostethidae
84.	ปลาบู่ใสทุกชนิดในวงศ์ (Family) Phallostethidae
85.	ปลาใบขนุนหรือปลาฉวนในสกุล (Genus) Lactarius
86.	ปลาใบขนุนหรือปลาลิ้นหมาหรือปลาลิ้นควายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Bothidae
87.	ปลาใบโพธิ์หรือปลาพระจันทร์หรืออีแปะ (<i>Mene maculata</i>)
88.	ปลาปักเป้าน้ำจืดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Tetraodontidae
89.	ปลาปักเป้าหนามทุเรียนทุกชนิดในวงศ์ (Family) Diodontidae

ลำดับที่	จำพวกปลา
90.	ปลาปากกลมในอันดับ (Order) Myxiniiformes
91.	ปลาปากกลมในอันดับ (Order) Petromyzoniformes
92.	ปลาปากกว้าง (<i>Harpodon nehereus</i>)
93.	ปลาปากคมและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Synodidae
94.	ปลาปากแตรหรือปลาสามรสและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Fistularia</i>
95.	ปลาแบนหรือปลาแปบทะเลและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Leiognathidae</i>
96.	ปลาผีเสื้อเทวรูปทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Zanclidae</i>
97.	ปลาฝั่งหรือปลาอีคุดและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Gyrinocheilus</i>
98.	ปลามังกรน้อยและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Callionymidae</i>
99.	ปลามังกรและปลาจระเข้ทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Triglidae</i>
100.	ปลามังกรหรือปลายอดจากทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Muraenesocidae</i>
101.	ปลามังกรหรือปลาสิงโตและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Scorpaenidae</i>
102.	ปลาแมลงปอหรือปลาไบโพธิ์หรือปลาหูช้างทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Drepane</i>
103.	ปลาแมวหรือปลาหางไก่และปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Engraulidae</i>
104.	ปลาโรนันหรือปลาโรนินและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Rhinobatidae</i>
105.	ปลาลิ้นหมาหรือปลายอดม่วงหรือปลาช่างขุนทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cynoglossidae</i>
106.	ปลาลูกปลาไหล (<i>Chaudhuria caudata</i>)
107.	ปลาวัวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Triacanthidae</i>
108.	ปลาวัวหรือปลางัวและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Balistidae</i>
109.	ปลาฉลาดและปลาทรายและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Notopterus</i>
110.	ปลาสลิดทองและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cirrhitidae</i>
111.	ปลาสลิดทะเลและปลาสลิดหินและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Siganus</i>
112.	ปลาสลิดหินและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cyphosidae</i>
113.	ปลาสลิดหินและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Pomacentridae</i>
114.	ปลาสวายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Schilbeidae</i>
115.	ปลาสินสมุทรและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Chaetodontidae</i>
116.	ปลาสีกันหรือปลาหางแข็งและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Carangidae</i>
117.	ปลาสีตาและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Anablepidae</i>
118.	ปลาเสียดำหรือปลาคูมซีและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Nandus</i>
119.	ปลาเสียดอและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Lobotidae</i>

ลำดับที่	จำพวกปลา
120.	ปลาเสือพ่นน้ำและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Toxotes</i>
121.	ปลาโสร่งแขกในสกุล (Genus) <i>Monodactylus</i>
122.	ปลาหลดบางและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Congridae</i>
123.	ปลาหนวดดาฮีและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Mullidae</i>
124.	ปลาหมอช้างเหยียบในสกุล (Genus) <i>Pristolepis</i>
125.	ปลาหมอเทศและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cichlidae</i>
126.	ปลาหมอไทยและปลาสลิดและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Anabantidae</i>
127.	ปลาหมอและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cobitidae</i>
128.	ปลาหมูสีทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Lathrinus</i>
129.	ปลาหลังเขียวหรือปลากอแรและปลาตะลุมพุกและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Clupeid</i>
130.	ปลาหัวแข็งและปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Atherina</i>
131.	ปลาหัวตะกั่วและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cyprinodontidae</i>
132.	ปลาหัวแบนหรือปลาหางควายทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Platycephalidae</i>
133.	ปลาหางธงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Kuhliidae</i>
134.	ปลาทูข้างหรือปลาร้าเมาและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Ephippidae</i>
135.	ปลาเห็ดโคนทุกชนิดในสกุล (Genus) <i>Sillago</i>
136.	ปลาเหี่ยวแดงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Emmelichthyidae</i>
137.	ปลาเหาหรือปลาติตทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Echeneidae</i>
138.	ปลาไหลงูและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Congrogadidae</i>
139.	ปลาไหลงูและปลาไหลทะเลและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Ophichthyidae</i>
140.	ปลาไหลค่างและปลาไหลค้ำและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Muraenidae</i>
141.	ปลาไหลทรายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Brotulidae</i>
142.	ปลาไหลทรายและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Ophididae</i>
143.	ปลาไหลนาและปลาไหลบึงและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Symbranchidae</i>
144.	ปลาลอมไซ้และปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Apogonidae</i>
145.	ปลาอินทรีสากทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Gempylidae</i>
146.	ปลาอินทรีและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Cybiidae</i>
147.	ปลาฮีได้มอญ (<i>Coryphaena hippurus</i>)
148.	ปลาโอและปลาทูน่าและปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) <i>Thunnidae</i>
149.	ปลาทุกชนิดในอันดับ (Order) <i>Mormyriiformes</i>

ลำดับที่	จำพวกปลา
150.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Acropmidae
151.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Amblyopsidae
152.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Ammodytidae
153.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Aploactidae
154.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Aulostomidae
155.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Berycidae
156.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Bunocephalidae
157.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Callichthyidae
158.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Chacidae
159.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Champsodontidae
160.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Characinidae
161.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Doradidae
162.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Echellidae
163.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Gobiesocidae
164.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Goodeidae
165.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Homalopteridae
166.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Jenynsiidae
167.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Kneriidae
168.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Loricariidae
169.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Monocentridae
170.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Olyridae
171.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Opisthognathidae
172.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Pimelodidae
173.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Plesiopidae
174.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Polycentridae
175.	ปลาทุกชนิดในวงศ์ (Family) Solenostomidae
176.	ปลาทุกชนิดในสกุล (Genus) Luciocephalus

ลำดับที่	จำพวกสัตว์น้ำอื่น ๆ
1.	กิ้งและปูและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Reptantia
2.	กัลปังหาและสัตว์น้ำทุกชนิดในวงศ์ (Family) Gorgonidae
3.	กิ้งและเคยและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Pulmonata
4.	เคยหรือกึ่งเคยและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Stomatopoda
5.	ทากทะเลและหอยทากและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Pulmonata
6.	ปะการังและสัตว์น้ำทุกชนิดในวงศ์ (Family) Antipathidae
7.	แมงดาทะเลและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Xiphosura
8.	ไรน้ำและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Cladocera
9.	ไรน้ำและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Eucopepoda
10.	ลิ้นทะเลและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Amphineura
11.	สัตว์น้ำจำพวกดอกไม้ทะเลและสัตว์น้ำทุกชนิดในวงศ์ (Family) Hexacorallidae
12.	สัตว์น้ำจำพวกปลาหมึกทุกชนิดในวงศ์ (Family) Octopodidae
13.	สัตว์น้ำจำพวกแมงกะพรุนทุกชนิดในอันดับ (Order) Coronata
14.	หอยโข่งทะเลหรือเป้าฮื้อและสัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Prosobranchiata
15.	หอยแครงและหอยแมลงภู่และหอยนางรมและหอยทุกชนิดในอันดับ (Order) Filibranchiata
16.	หอยวงช้างและสัตว์น้ำทุกชนิดในวงศ์ (Family) Nautilidae
17.	หอยเสียบและหอยลายและหอยทุกชนิดในอันดับ (Order) Eumellibranchiata
18.	หอยทุกชนิดในอันดับ (Order) Pseudolamellibranchiata
19.	สัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Pedunculata
20.	สัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Operculata
21.	สัตว์น้ำทุกชนิดในอันดับ (Order) Schizopoda

ลำดับที่	จำพวกสาหร่ายทะเล
1.	สาหร่ายผมนางและเขากวางหรือสาหร่ายข้อและสาหร่ายทุกชนิดในวงศ์ (Family) Gracilariaceae
2.	สาหร่ายพวงองุ่นและสาหร่ายทุกชนิดในวงศ์ (Family) Caulerpaceae
3.	สาหร่ายลูกทูนและสาหร่ายทุกชนิดในวงศ์ (Family) Sargassaceae
4.	สาหร่ายสายใบและสาหร่ายทุกชนิดในวงศ์ (Family) Erythropeltidaceae
5.	สาหร่ายหูหนูและสาหร่ายทุกชนิดในวงศ์ (Family) Dityotaceae
6.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Ceramiaceae
7.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Cladophoraceae
8.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Codiaceae
9.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Cryptonemiaceae
10.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Hypneaceae
11.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Gelidiaceae
12.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Oscillatoriaceae
13.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Rhodomelaceae
14.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Scytosiphonaceae
15.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Solieriaceae
16.	สาหร่ายทะเลทุกชนิดในวงศ์ (Family) Ulvaceae

ฉบับพิเศษ หน้า 3

เล่ม 99 ตอนที่ 189 ราชกิจจานุเบกษา 23 ธันวาคม 2525

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ ด้วยปรากฏว่า ในปัจจุบันนี้มีผู้นำสัตว์น้ำมีชีวิตเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำเหล่านี้บางชนิดมีแหล่งกำเนิดหรือเจริญเติบโตในประเทศที่มีโรคระบาด โรคดังกล่าวจึงอาจแพร่หลายในประเทศไทย โดยอาศัยสัตว์น้ำเหล่านี้เป็นพาหะนำโรค นอกจากนี้เมื่อสัตว์น้ำเหล่านี้แพร่พันธุ์ในแหล่งน้ำ ก็จะทำให้เกิดโรคระบาดไปยังสัตว์น้ำชนิดอื่น ๆ อีกด้วย และในที่สุดก็จะเป็นอันตรายแก่ผู้ที่บริโภคสัตว์เหล่านี้ พระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้นำปลาน้ำจืดบางชนิดเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2496 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ห้ามเฉพาะปลาในตระกูลค้ำฟเท่านั้นมิได้ห้ามสัตว์น้ำชนิดอื่นด้วย ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการควบคุมการนำสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ เข้ามาในราชอาณาจักรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(สำเนา)
พระราชกฤษฎีกา
ระบุงสัตว์น้ำและลักษณะของสัตว์น้ำที่มีอันตรายบางชนิด
ที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ
พ.ศ. 2530

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2530
เป็นปีที่ 42 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการระบุงสัตว์น้ำบางชนิดที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 กับมาตรา 54 และมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการระบุงสัตว์น้ำและลักษณะของสัตว์น้ำที่มีอันตรายบางชนิดที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำไปปล่อยไว้ที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. 2530”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาการระบุงสัตว์น้ำบางชนิดที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. 2513

มาตรา 4 ให้ปลาน้ำจืดที่มีชีวิตในสกุลเซอราซาลมัส (Serrasalmus) สกลรูสเวลทีเอลลา (Rooseveltiella) และสกลไพโกเซนทรัส (Pygocentrus) และไข่ของปลาดังกล่าว เป็นสัตว์น้ำที่ห้าม

มิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา 5 สัตว์น้ำตามมาตรา 4 เป็นสัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน มีลักษณะเป็นปลาขนาดเล็ก มีพื้นที่แหลมคมและนิสัยดุร้ายมาก อาศัยอยู่เป็นฝูงชอบรวมก๊อกรวมกันเนื้อมนุษย์และสัตว์มีชีวิตทุกขนาดเป็นอาหาร

มาตรา 6 บุคคลใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครองตามมาตรา 4 อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้นำสัตว์น้ำนั้นส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

การส่งมอบสัตว์น้ำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามระเบียบที่กรมประมงกำหนด

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ได้ให้อำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดห้ามบุคคลมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน และให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นด้วยว่าจะมีอันตรายอย่างไรใด ตลอดจนกำหนดเวลาสำหรับผู้ที่มิสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับในปัจจุบัน นักอนุกรมวิธานได้แบ่งแยกปลาน้ำจืดในสกุลเซอร์ราซาลมัส (Serrasalmus) ออกเป็นปลาสกุลอื่นอีกคือ สกุลรูสเวลติเอลลา (Rooseveltiella) และสกุลไพโกเซนทรัส (Pygocentrus) ซึ่งปลาน้ำจืดทั้งสองสกุลที่กำหนดขึ้นใหม่นี้ เป็นสัตว์น้ำชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชนเช่นเดียวกัน ดังนั้น สมควรยกเลิกพระราชกฤษฎีกาที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำ พ.ศ. 2513 และกำหนดใหม่โดยระบุสัตว์น้ำและลักษณะของสัตว์น้ำที่มีอันตรายบางชนิดที่ห้ามมิให้มีไว้ในครอบครอง นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำไปปล่อยในที่

จับสัตว์น้ำ ให้รวมถึงปลาหน้าจืดที่มีชีวิตในสกุลรูสเวลท์เอลลา (Rooseveltiella) และสกุลไพโกเซนทรัส (Pygocentrus) กับกำหนดเวลาให้ผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำดังกล่าวในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยชื่อเครื่องมือในพิกัด

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 (13) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
เครื่องมือทำการประมงต่อไปนี้ เป็นเครื่องมือในพิกัด

- (1) ยอขันช่อ
- (2) ช้อนขันช่อ
- (3) ช้อนสนั่น
- (4) ช้อนหางเหยี่ยว
- (5) ทุงโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมาน หรือกันชูรั้วไซมาน
- (6) ทุงบาม
- (7) เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา
- (8) แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทาบเพล)
- (9) ช้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป
- (10) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป
- (11) ข่าย
- (12) อวนต่าง ๆ
- (13) เมือก
- (14) เครื่องกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 64 ตอนที่ 17
 ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490 ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 64 ตอนที่ 17
 ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490 ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2492)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยการขออาชญาบัตร

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรเพื่อใช้เครื่องมือในพิภดชนิดใด ทำการประมงต้องยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 1) ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ การขอรับอาชญาบัตรเช่นว่านี้ หากผู้ขอมืออาชญาบัตรฉบับหลังที่สุดสำหรับเครื่องมือนั้น ก็ให้แนบไปกับคำขอด้วย และถ้าผู้ขอประสงค์จะให้ผู้ใดในครอบครัวหรือลูกจ้างมีสิทธิใช้เครื่องมือนั้นด้วย ก็ให้ระบุชื่อไว้ในคำขอนั้น

ข้อ 2. ในการยื่นคำขอตามข้อ 1. นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สงสัยอาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตนำเครื่องมือนั้นมาให้ตรวจก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่นั้นตรวจวัดแทนและรับรองก็ได้

ข้อ 3. เมื่อได้รับคำขอตามความในข้อ 1. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอ เมื่อเห็นว่าเป็นการถูกต้องและสมควรจะอนุญาตได้ตามกฎเกณฑ์ในระเบียบวิธีการอนุญาตที่กำหนดไว้ก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้ขอ

ข้อ 4. ใบอาชญาบัตรทุกฉบับต้องให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต และให้ใช้แบบอาชญาบัตร (อนุญาต 1) ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5. ถ้าผู้รับอนุญาตรายใดประสงค์จะขอสลักหลังอาชญาบัตรเพื่อตัดทอน หรือเพิ่มเติมในครอบครัวหรือลูกจ้างของตนให้เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิภดก็ให้ยื่นรายชื่อบุคคลที่จะตัดทอนหรือเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่พร้อมด้วยอาชญาบัตร และผู้รับอนุญาตจะต้องเสียค่า

ธรรมเนียมค่าสลักหลังตามกฎหมายกระทรวงและให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาตในการสลักหลัง

ข้อ 6. ถ้าผู้รับอนุญาตรายใดนำเครื่องมือในพิภักัดนั้น ไปใช้ทำการประมงในท้องที่อื่น ซึ่งเก็บอากรสูงกว่าที่ตนได้ชำระไว้แล้ว ก็ให้ผู้รับอนุญาตนั้นนำอาชญาบัตรไปเสียอากรเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการอำเภอที่ตนนำเครื่องมือในพิภักัดไปใช้ทำการประมง ต่อเมื่อได้ชำระเงินอากรเพิ่มเติมและนายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีได้สลักหลังอาชญาบัตรได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามกฎหมายกระทรวงแล้ว จึงจะใช้เครื่องมือนั้นทำการประมงได้

ข้อ 7. ถ้าอาชญาบัตรที่ออกให้ตามกฎหมายหรือข่าวดูเสียหาย ในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตมีสิทธิยื่นคำขอ ๆ รับใบแทนอาชญาบัตรตามแบบพิมพ์ (คำขอ 2) ท้ายกฎหมายนี้ ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่และให้ส่งอาชญาบัตรที่ชำรุดไปด้วย เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำขอ และได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควรออกใบแทนให้ ก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม การออกใบแทนตามกฎหมายและออกใบแทนอาชญาบัตรอันมีข้อความอย่างเดียวกับอาชญาบัตรที่สูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญให้แก่ผู้รับอนุญาต แต่ให้เขียนคำว่า "ใบแทน" ด้วยหมึกสีแดงไว้ตอนบน

ใบแทนอาชญาบัตรทุกฉบับต้องให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีในท้องที่เดียวกัน เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาตในใบแทน

ข้อ 8. ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะโอนอาชญาบัตรของตนให้แก่ผู้อื่น ให้ยื่นเรื่องราวขึ้นแจ้งเหตุผลพร้อมด้วยอาชญาบัตรต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องราว และได้พิจารณาเห็นว่าถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์การโอนตามที่กำหนดไว้ ก็ให้เรียกค่าธรรมเนียมการโอนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ และให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีสลักหลังการโอนและชื่อผู้รับโอนไว้ในอาชญาบัตรนั้น และมอบอาชญาบัตรให้แก่ผู้รับโอนต่อไป

ข้อ 9. ถ้าผู้รับอนุญาตรายใด ได้รับการผ่อนเวลาชำระเงินอากรค่าอาชญาบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 2) ท้ายกฎหมายนี้ให้แก่ผู้รับอนุญาตแทนอาชญาบัตร และให้ผู้รับอนุญาตมีสิทธิใช้เครื่องมือนั้นทำการประมงได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตระหว่างผ่อนเวลาชำระเงินอากร

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

คำขออาชญาบัตรหรือใบอนุญาตรายตัวบุคคล (คำขอ 1)

ที่..... เขียนที่.....
 วันที่.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....ขอยื่นคำขอต่อคณะกรรมการอำเภอ.....
 จังหวัด.....มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับ.....ตั้งรายการต่อไปนี้

ชื่อเครื่องมือ	จำนวนเครื่องมือ	กว้าง เมตร	ยาว เมตร	เงินอากร	
				บาท	สต.

ข้อ 2. ข้าพเจ้าขอให้บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างของข้าพเจ้าใช้เครื่องมือนี้ด้วยคือ

ลำดับ	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ	สัญชาติ	เกี่ยวข้อง

ข้อ 3. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตตามนี้แล้ว ข้าพเจ้ารับปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศที่เกี่ยวกับการนี้ และเงื่อนไขตามกำหนดในอาชญาบัตรหรือใบอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ 1. ชองเงินอากรในรายการข้อ 1. สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่กรอก

2. ถ้าขอรับใบอนุญาตรายบุคคล ไม่ต้องกรอกรายการตามตารางข้อ 1. และรายการข้อ 2.

ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต

.....
 .....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ออกอาชญาบัตรหรือใบอนุญาตแล้วฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

(อนุญาต1)

อาชญาบัตร

ตามคำขอที่...../.....
ลงวันที่...../...../.....

ฉบับที่..... ที่ว่าการ.....
เล่มที่..... วันที่..... พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ใช้เครื่องมือ.....

ตามรายการข้างล่างนี้

ผู้รับอนุญาตได้ชำระเงินอากรแล้วเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

(.....) ณ ที่ว่าการ.....จังหวัด.....

(ตัวหนังสือ)

ชื่อเครื่องมือ	จำนวน เครื่องมือ	กว้าง เมตร	ยาว เมตร	เงินอากร	
				บาท	สต.

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ.....

ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต ลายมือชื่อ.....ผู้รับเงิน

ตำแหน่ง.....ตำแหน่ง.....

รายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือ

ลำดับ	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ	สัญชาติ	เกี่ยวข้อง

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต
ตำแหน่ง.....

คำเตือน

- ข้อ 1. บุคคลที่ปรากฏชื่อตามอาชญาบัตรนี้เท่านั้น มีสิทธิใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้
- ข้อ 2. ผู้ใช้เครื่องมือต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมง

คำขอใบแทนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร

ที่..... เขียนที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ขอยื่นคำขอต่อ

คณะกรรมการอำเภอ.....มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในปี พ.ศ.....

โดยได้รับ.....ฉบับที่.....เล่มที่.....

ลงวันที่.....แต่.....ฉบับดังกล่าว

แล้วได้สูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ.....

ข้อ 2. ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ออกใบแทน.....

ฉบับดังกล่าวแล้วให้ข้าพเจ้าเพื่อเป็นหลักฐานต่อไป.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้าพเจ้าได้ตรวจต้นขั้วเดิมแล้วปรากฏว่า.....สูญหายหรือ

ชำรุดเสียหายในสาระสำคัญเป็นฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....และผู้ยื่นคำขอรายนี้เป็นผู้เคยได้รับอนุญาตจริง

.....

.....

.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

คำสั่ง

.....

.....

.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ออกใบแทน.....ฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....

ให้แล้วแต่วันที่.....

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

(อนุญาต 2)

ใบอนุญาตระหว่างผ่อนชำระเงินอากรตามมาตรา 39

เล่มที่..... ที่ว่าการอำเภอ.....
 เลขที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ใบสำคัญฉบับนี้เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า คณะกรรมการอำเภอ.....
 ได้อนุญาตให้.....อายุ.....ปี ชาติ.....บังคับ.....อยู่หมู่
 บ้านที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ทำการประมง.....
 .....ได้ผ่อนชำระเงินอากร มีกำหนดตั้งแต่วันที่.....
 เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....
 พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต
 ตำแหน่ง.....

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยที่อนุญาต

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาตตามประกาศของข้าหลวงประจำจังหวัด ต้องยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 3) ทำยกกฎกระทรวงนี้ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่

ข้อ 2. ถ้าผู้ขออนุญาตเคยได้รับอนุญาตให้ทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาตนั้นอยู่แล้ว ก็ให้แนบใบอนุญาตปีก่อนมาพร้อมกับคำขอด้วย

ข้อ 3. เมื่อได้รับคำขอตามข้อ 1. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอ เมื่อเห็นว่าเป็นการถูกต้องและสมควรจะอนุญาตได้ ก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอต่อไป

ข้อ 4. ใบอนุญาตสำหรับที่อนุญาตทุกฉบับ ต้องให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต และให้ใช้แบบพิมพ์ใบอนุญาต (อนุญาต 3) ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5. การออกใบแทนใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการผ่อนเวลาชำระเงิน อากรใบอนุญาต ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการออกใบแทนการโอนอาชญาบัตร และการผ่อนเวลาชำระเงินอากรอาชญาบัตร ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตรออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 มาใช้โดยอนุโลมแล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(คำขอ 3)

คำขออนุญาตทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

ที่...../..... เขียนที่.....
.....วันที่.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....ขอยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ
อำเภอ.....มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาตทำการ.....
โดยใช้เครื่องมือ.....ในที่อนุญาต.....
ซึ่งอยู่ในตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
และอยู่ในระหว่างหลักกระยะที่จับสัตว์น้ำเลขที่.....กับเลขที่.....ตามเขต คือ
ทิศเหนือ.....ทิศใต้.....
ทิศตะวันออก.....ทิศตะวันตก.....
ที่ดินรายนี้อยู่ในกรรมสิทธิ์ของ.....ตามรายการข้างล่างนี้
และเขตติดต่อกัลเคียงปรากฏอยู่ด้านหลังคำขอ

ประเภทที่อนุญาต	จำนวน	กว้าง เมตร	ยาว เมตร	เนื้อที่ ตารางเมตร	เงินอากร	
					บาท	สต.

ข้อ 2. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตตามนี้แล้ว ข้าพเจ้ารับปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง
ประกาศที่เกี่ยวกับการนี้ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ช่องเงินอากรในรายการข้อ 1. สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่กรอก

รูปแสดงเขตติดต่อใกล้เคียง

(เหนือ)

(ตะวันตก)

(ตะวันออก)

(ใต้)

การตรวจสอบ

ให้.....ตำแหน่ง.....ไปทำการ
 ตรวจสอบที่แห่งนี้ภายในวันที่.....พ.ศ.....
 (ลายมือชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....
 ...../...../.....

ความเห็นผู้ตรวจสอบ

.....
 .....
 (ลายมือชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....
 .....

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต

.....
.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

.....

ออกไปอนุญาตแล้วฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

(อนุญาต 3)

ใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

ตามคำขอที่...../.....
ลงวันที่...../...../.....

ฉบับที่.....

ที่ว่าการ.....

เล่มที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ทำการ.....โดยใช้เครื่องมือ.....

ในที่อนุญาต.....ซึ่งอยู่ในตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ตามรายการข้างล่างนี้ และรูปแสดงเขตติดต่อใกล้เคียง

ซึ่งปรากฏอยู่ด้านหลังใบอนุญาต.....

ผู้รับอนุญาตได้ชำระเงินอากรแล้วเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

(.....)

(ตัวหนังสือ)

ณ ที่ว่าการ.....จังหวัด.....

ประเภทที่อนุญาต	จำนวน	กว้าง เมตร	ยาว เมตร	เนื้อที่ ตาราง เมตร	เงินอากร	
					บาท	สต.

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....
 ถึงวันที่.....พ.ศ.....
 (ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน
 ตำแหน่ง.....ตำแหน่ง.....

รูปแสดงเขตติดต่อใกล้เคียง

(เหนือ)

(ตะวันตก)

(ตะวันออก)

(ใต้)

เงื่อนไขที่ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติ

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการประมงกำหนดดังต่อไปนี้

1. ....
2. ....
3. ....

(ลายมือชื่อ).....(ลายมือชื่อ).....

ผู้รับอนุญาต

ผู้อนุญาต

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยบ่อล่อสัตว์น้ำ
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4(6) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ก. บ่อล่อสัตว์น้ำ

ข้อ 1. บ่อล่อสัตว์น้ำ คือบ่อที่ล่อสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ก็ดีหรือในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินก็ดี ไม่ว่าบ่อล่อสัตว์น้ำนั้นจะมีลักษณะหรือรูปร่างอย่างไร โดยผู้ขุดหรือสร้างหรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะล่อสัตว์น้ำจากที่จับสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมง

ข. การขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำ

ข้อ 2. ผู้ใดประสงค์จะขุด หรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำในที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ต้องยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 4) ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่

ข้อ 3. เมื่อได้รับคำขอตามข้อ 2. แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอเมื่อเห็นสมควรอนุญาต ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 4) ท้ายกฎกระทรวงนี้

ค. การทำการประมงในบ่อล่อสัตว์น้ำ

ข้อ 4. ผู้ใดประสงค์จะทำการประมงในบ่อล่อสัตว์น้ำด้วยวิธีวิดน้ำ หรือทำให้น้ำในบ่อนั้นแห้งหรือลดน้อยลง ไม่ว่าบ่อล่อสัตว์น้ำนั้นจะอยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ต้องยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 3) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่

ข้อ 5. เมื่อได้รับคำขอตามข้อ 4 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอเมื่อเห็นสมควรอนุญาต ก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 4)

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรรยา สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

(คำขอ 4)

**คำขออนุญาตขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือบ่อเลี้ยง
สัตว์น้ำ หรือวิด หรือทำให้น้ำในบ่อแห้งหรือลดน้อยลง**

เขียนที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ.....จังหวัด.....
มีข้อความดังต่อไปนี้.....

ข้อ 1. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาตทำการขุดหรือสร้างหรือวิดหรือทำให้น้ำ
ในบ่อแห้งหรือลดน้อยลง ดังรายการต่อไปนี้

.....

.....

.....

ข้อ 2. บ่อที่ข้าพเจ้าขออนุญาตขุด หรือสร้าง หรือวิด หรือทำให้น้ำในบ่อแห้งหรือลด
น้อยลงตามข้อ 1. นั้น เป็นที่.....
อยู่ในหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....

ข้อ 3. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตตามนี้แล้ว ข้าพเจ้ารับปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง
ประกาศ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

...../...../.....

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต

.....
 .....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

...../...../.....

(อนุญาต 4)

ใบอนุญาตให้ขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำหรือบ่อเลี้ยง สัตว์น้ำหรือวิดหรือทำให้น้ำในบ่อแห้งหรือลดน้อยลง

ฉบับที่.....

ที่ว่าการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัตว์ชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ทำการ.....

ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) บ่อล่อสัตว์น้ำ จำนวน.....บ่อ ในที่ดิน.....

อยู่ในหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โดยมีขนาดดังต่อไปนี้

บ่อที่ 1. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

บ่อที่ 2. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

บ่อที่ 3. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

(ข) บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน.....บ่อ ในที่ดิน.....

อยู่ในหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โดยมีขนาดดังต่อไปนี้

บ่อที่ 1. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

บ่อที่ 2. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

บ่อที่ 3. กว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

เงื่อนไขซึ่งผู้รับอนุญาตยอมปฏิบัติ

บ่อล่อสัตว์น้ำผู้รับอนุญาตยอมปฏิบัติในการขุดหรือสร้างบ่อดังนี้

(1) ขอบบ่อจะต้องอยู่ห่างจากตลิ่ง คัน หรือขอบแห่งทางน้ำ หรือที่จับสัตว์น้ำไม่น้อยกว่า 8 เมตร และต้องไม่ตั้งอยู่ในเขตหรือใกล้ชิดติดต่อกับที่จับสัตว์น้ำ ที่ว่าประมุขที่อนุญาต ซึ่งอาจเป็นการเสียหายแก่ผู้รับอนุญาตรายอื่นได้ และถ้าที่ดินที่ขออนุญาตหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำมีทางน้ำติดต่อกับที่รักษาพืชพันธุ์บ่อนั้นจะต้องอยู่ห่างจากเขตที่รักษาพืชพันธุ์ไม่น้อยกว่า 100 เมตร

(2) ในการวิดน้ำ หรือทำให้น้ำในบ่อแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมงนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ทำได้ไม่เกิน 2 ครั้งต่อหนึ่งปี แต่ถ้าบ่อล่อสัตว์น้ำนั้น เป็นบ่อล่อสัตว์น้ำเค็มผู้รับอนุญาตจะกระทำการวิดหรือทำให้น้ำในบ่อแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมงได้มากกว่าสองครั้ง

บ่อล่อสัตว์น้ำ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(1) บ่อนั้นจะต้องมีขอบหรือคันสูงพ้นน้ำตลอดปี

(2) ถ้าบ่อนั้นมีทางน้ำติดต่อกับที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินจะต้องมีเครื่องป้องกันมิให้สัตว์น้ำผ่านหรือเข้าหรือออกจากบ่อได้ เว้นแต่การเลี้ยงสัตว์น้ำบางชนิดตามที่อธิบดีจะได้กำหนดให้มีเครื่องกั้นซึ่งสัตว์น้ำ จากที่จับสัตว์น้ำผ่านเข้าไปในบ่อเพื่อเป็นอาหารของสัตว์น้ำที่เลี้ยงได้

(3) ผู้รับอนุญาตจะต้องแจ้งผลของการเลี้ยงสัตว์น้ำ ปริมาณสัตว์น้ำที่ทำการเลี้ยงและชนิดของสัตว์น้ำที่เลี้ยงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทุก 6 เดือน นับแต่วันได้รับอนุญาต

(ลายมือชื่อ).....(ลายมือชื่อ).....

ผู้รับอนุญาต

ผู้อนุญาต

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4(7) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ก. บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ 1. บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ คือที่เลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ที่ดีหรือในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินก็ดี โดยผู้ขุดหรือสร้างหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดรวมกันให้เพิ่มจำนวนหรือเพิ่มน้ำหนักยิ่งขึ้น

ข. การขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ 2. ผู้ใดประสงค์จะขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ต้องยื่นคำขออนุญาตตามแบบพิมพ์ คำขอ(4) ต่อท้ายกฎกระทรวง (ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่

ข้อ 3. เมื่อได้รับคำขออนุญาตตามข้อ 2 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอเมื่อเห็นสมควรอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 4 ต่อท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

ข้อ 4. ใบอนุญาตตามข้อ 3. ทุกฉบับ ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อในใบอนุญาตให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยที่ว่าประมุข

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ก. การดำเนินการว่าประมุข

ข้อ 1. ให้คณะกรรมการจังหวัดท้องที่รายงานขออนุมัติการว่าประมุข ที่ว่าประมุขพร้อมทั้งชนิด จำนวน และที่ตั้งเครื่องมือทำการประมงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการก่อนดำเนินการออกประกาศว่าประมุขทุกครั้ง

ข. คณะกรรมการดำเนินการว่าประมุข

ข้อ 2. ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่สั่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการว่าประมุขขึ้นคณะหนึ่งไม่น้อยกว่า 3 นาย ประกอบด้วยข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่หรือผู้รักษาการแทนประมงจังหวัดหรือผู้รักษาการแทน และนายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้รักษาการแทนแล้วแต่กรณี

แต่ถ้าจังหวัดใดไม่มีประมงจังหวัดหรือผู้รักษาการแทน ก็ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เป็นกรรมการแทน

ข้อ 3. ให้คณะกรรมการดำเนินการว่าประมุขมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการว่าประมุขที่ว่าประมุขในท้องที่จังหวัดนั้น ตามวิธีการและกฎเกณฑ์ในระเบียบการว่าประมุขซึ่งได้กำหนดไว้

ข้อ 4. ในการว่าประมุข คณะกรรมการดำเนินการว่าประมุขจะกำหนดให้ว่าประมุขโดยวิธีปิดซองหรือโดยวิธีปากเปล่าก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร และจะกำหนดอัตราเงินอากรขั้นต่ำสำหรับการว่าประมุขไว้ก็ได้

* ข้อ 5. บรรดาที่ว่าประมุขทุกแห่งจะต้องอนุญาตให้บุคคลทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยวิธีการว่าประมุข เว้นแต่ที่ว่าประมุขแห่งใดที่สมควรอนุญาตให้แก่สหกรณ์การประมงเป็นผู้รับอนุญาต หรือสมควรอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตที่ประธานบัตร์สิ้นอายุในปีที่เพิ่งล่วงมา และเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ได้ผล ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมีอำนาจอนุมัติให้จังหวัดอนุญาตได้โดยไม่ต้องว่าประมุข

ถ้าที่ว่าประมุขแห่งใดไม่มีผู้เข้าว่าประมุขหรือมีผู้เข้าว่าประมุขเพียงรายเดียว หรือผู้เข้าประมุขให้อากรต่ำเกินสมควร จะระงับการว่าประมุขเสียก็ได้ หรือถ้าคณะกรรมการดำเนินการว่าประมุขได้พิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตให้ผู้ใดเป็นผู้รับอนุญาตทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมุขนั้น โดยกำหนดจำนวนเงินอากรที่จะเรียกเก็บตามที่เห็นสมควรก็ได้แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมประมงก่อน และจำนวนเงินอากรจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าที่อนุญาตประเภทนั้น ๆ

ค. วิธีการดำเนินการว่าประมุข

ข้อ 6. ก่อนเวลาดำเนินการว่าประมุข ที่ว่าประมุขแห่งใดให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่ ทำหนังสือประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าก่อนวันว่าประมุข เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลากลางจังหวัดท้องที่ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ และชุมนุมชนตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7. ในประกาศของข้าหลวงประจำจังหวัดตามข้อ 6 จะต้องมีข้อความดังต่อไปนี้คือ ชื่อที่ว่าประมุข ที่ว่าประมุขนั้นอยู่ในตำบลใด อำเภอใด สถานที่ทำการว่าประมุข วันและเวลาทำการว่าประมุข ที่ตั้งและชื่อเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่ว่าประมุข กำหนดอายุการอนุญาตให้ทำการประมงและกำหนดวันเดือนปีทำสัญญาและการส่งเงินอากร

ง. กำหนดอายุการอนุญาตให้ทำการประมงในที่ว่าประมุข

ข้อ 8. กำหนดอายุการอนุญาตให้ทำการประมงในที่ว่าประมุขนั้น ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่มีอำนาจกำหนดการอนุญาตได้คราวละ 1 ปี เมื่อหมดอายุการอนุญาตแล้วก็ให้ดำเนินการว่าประมุขใหม่ ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้พิจารณาเห็นควรกำหนดอายุการอนุญาตเกินกว่า 1 ปี ก็ให้รายงานขออนุญาตต่ออธิบดีกรมการประมง

จ. การออกประธานบัตร์และการทำสัญญา

ข้อ 9. เมื่อคณะกรรมการดำเนินการว่าประมุขชี้ขาด ให้ผู้ใดเป็นผู้ได้รับอนุญาตแล้วให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่ดำเนินการ เรียกให้ผู้นั้นนำหลักทรัพย์หรือจัดหาผู้ค้ำประกันเงินอากร

* ข้อ 5. ความเดิมถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2502) ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2502 และให้ใช้ข้อความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้นี้

ตามข้อ 13 และดำเนินการออกประทานบัตรตามแบบพิมพ์ท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้ผู้รับอนุญาตทำสัญญาผูกขาดตามแบบที่อธิบดีกรมการประมงกำหนด

ข้อ 10. ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาตในประทานบัตร ส่วนในสัญญาผูกขาดที่กระทรวงเกษตรราธิการทำกับผู้รับอนุญาตนั้น ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่กับประมงจังหวัดหรือผู้รักษาการแทน เป็นผู้ลงลายมือชื่อแทนกระทรวงเกษตรราธิการแต่ถ้าจังหวัดใดไม่มีประมงจังหวัดหรือผู้รักษาการแทน ก็ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกับข้าหลวงประจำจังหวัด

ข้อ 11. การทำสัญญาผูกขาดตามข้อ 9 และ 10 ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และให้คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างยึดถือเป็นหลักฐานฝ่ายละหนึ่งฉบับ ในสัญญาผูกขาดจะต้องแสดงอาณาเขตที่ว่าประมูล และที่ตั้งเครื่องมือทำการประมงแนบไว้ด้วย

ฉ. การชำระเงินอากรค่าที่ว่าประมูล

ข้อ 12. การชำระเงินอากรค่าที่ว่าประมูล ให้ผู้รับอนุญาตชำระทั้งหมดในเวลารับประทานบัตรและลงลายมือชื่อในสัญญาผูกขาด เว้นแต่จะได้มีการผ่อนเวลาตามความในมาตรา 39

ช. หลักทรัพย์และผู้ค้ำประกัน

ข้อ 13. ในกรณีที่มีการผ่อนเวลาตามความในมาตรา 39 ผู้รับอนุญาตจะต้องนำหลักทรัพย์คือโฉนดที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์มาจำนองไว้เป็นประกันการชำระอากร ถ้าหลักทรัพย์ ดังกล่าวแล้วมีราคายังไม่คุ้มกับเงินอากร ก็ให้ผู้รับอนุญาตหาผู้ค้ำประกันที่มีหลักทรัพย์มั่นคงเป็นที่พอใจของคณะกรรมการดำเนินการว่าประมูล มาทำสัญญาจำนองหรือค้ำประกันให้ถูกต้องตามกฎหมาย แล้วจึงให้ข้าหลวงประจำจังหวัดออกประทานบัตร และทำสัญญาผูกขาดตามข้อ 9

ซ. การผัดนัดชำระอากรและการผ่อนเวลาชำระอากร

ข้อ 14. เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 40 และมาตรา 41 แล้ว ปรากฏว่าเงินอากรยังค้างชำระอยู่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เร่งรัดให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินอากรโดยไม่ชักช้า

ฅ. การโอนประทานบัตร

ข้อ 15. ถ้าผู้รับอนุญาตรายใดประสงค์จะโอนประทานบัตร และสัญญาผูกขาดในที่ว่าประมูลซึ่งตนได้รับให้แก่ผู้อื่น ให้ผู้รับอนุญาตและผู้รับโอนยื่นเรื่องราวขออนุญาตโอนต่อข้าหลวงประจำจังหวัด เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและได้รับอนุญาตแล้ว จึงจะทำการโอนกันได้

ข้อ 16. การโอนประธานบัตรและสัญญาผูกขาดตามข้อ 15 ผู้โอนจะต้องนำประธานบัตรมาให้ข้าหลวงประจำจังหวัดสลักหลังการโอน และผู้รับโอนจะต้องทำสัญญาผูกขาดกับพนักงานเจ้าหน้าที่มีข้อความเช่นเดียวกับที่ทำกับผู้โอนและต้องปฏิบัติในเรื่องหลักทรัพย์ประกัน ผู้ค้ำประกันและอื่น ๆ ตามกฎกระทรวงนี้

ญ. การเวนคืนที่่ว่าประมูล

ข้อ 17. ถ้าผู้รับอนุญาตรายใด ประสงค์จะเวนคืนที่ว่าประมูลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนสิ้นกำหนดอายุการอนุญาตตามประธานบัตรและสัญญาผูกขาด ให้ผู้นั้นยื่นเรื่องราวขอเวนคืนต่อข้าหลวงประจำจังหวัด

ข้อ 18. เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดได้รับเรื่องราวขอเวนคืนที่ว่าประมูลแล้วและได้พิจารณาเห็นสมควรจะรับเวนคืน ก็ให้ส่งอนุญาตให้เวนคืนได้ ส่วนทรัพย์สินที่ผู้นั้นนำมาวางประกันและสัญญาค้ำประกัน ให้คงยึดถือเอาไว้ก่อนจนกว่าจะได้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ที่ว่าประมูลนั้น เพื่อให้ได้เงินอากรครบตามสัญญาผูกขาด

ข้อ 19. ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้พิจารณาเห็นสมควรให้จัดการว่าประมูลที่ว่าประมูลที่เวนคืนนั้นใหม่ ก็ให้กรรมการดำเนินการว่าประมูลดำเนินการต่อไปได้ หากได้เงินอากรต่ำกว่าการประมูลคราวแรกเท่าใด ก็ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเรียกเงินอากรที่ยังขาดจากผู้เวนคืนจนครบ

ข้อ 20. ที่ว่าประมูลซึ่งผู้รับอนุญาตขอเวนคืนนั้น แม้ผู้รับอนุญาตจะยังไม่ได้ลงมือทำการประมงในที่ว่าประมูลนั้นเลยก็ดี เงินอากรที่ผู้รับอนุญาตชำระแล้ว จะเรียกคืนมิได้ แต่ถ้การขอเวนคืนนั้น เนื่องจากเหตุที่ทางราชการได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดทำให้เสียประโยชน์ของผู้รับอนุญาตในการทำการประมงในที่ว่าประมูลนั้น เช่นการปิดทำนบเป็นต้น ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดรับคืนที่ว่าประมูลนั้นและส่งคืนเงินอากรที่ได้ชำระแล้วให้แก่ผู้รับอนุญาตทั้งหมด แต่ถ้าผู้รับอนุญาตได้ลงมือทำการประมงได้ผลประโยชน์ไปบ้างแล้วก็ให้พิจารณาว่าจะควรคืนเงินอากรที่ชำระให้แล้วเพียงใดหรือไม่ต้องคืนเลย โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ที่ผู้รับอนุญาตได้รับจากที่ว่าประมูลนั้นแล้วเพียงใด

ฎ. การออกใบแทนประธานบัตรและสัญญาผูกขาด

ข้อ 21. การออกใบแทนประธานบัตร และสัญญาผูกขาด ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการออกใบแทนอาชญาบัตรมาใช้โดยอนุโลมและในใบแทนประธานบัตรและสัญญาผูกขาดนั้น ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต

ให้ไว้ ณ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ

ประทานบัตร

ศาลากลางจังหวัด.....

โดยประทานบัตรฉบับนี้ แสดงให้ทราบว่า.....

นามสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....เป็นผู้มีสิทธิทำการ

ประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมุล ซึ่งตั้งอยู่ในตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....มีกำหนด.....ปี ตามข้อความที่ปรากฏในสัญญา

ผูกขาดต่อท้ายประทานบัตรนี้

(ลายมือชื่อ).....

ข้าหลวงประจำจังหวัด

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยใบอนุญาตรายบุคคล
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ใดประสงค์จะทำการประมง โดยใช้เครื่องมือนอกพิภดในที่อนุญาตรายบุคคล หรือทำการหาหอยแมลงภู่และหอยกะพงหรือเตียนหอยและหอยมุก ให้ยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 1) ต่อท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่

ข้อ 2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตามข้อ 1 แล้ว ให้พิจารณาถ้าเห็นสมควรอนุญาต ก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและดำเนินการออกใบอนุญาตให้ตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 5) ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3. ใบอนุญาตทุกฉบับที่ออกให้ตามข้อ 2. ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ

(อนุญาต 5)

ใบอนุญาตรายตัวบุคคลผู้ทำการประมง

ตามคำขอที่...../.....

ลงวันที่...../...../.....

ฉบับที่.....

ที่ว่าการ.....

เล่มที่.....

วันที่..... พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

.....อำเภอ.....จังหวัด.....ทำการ.....

ผู้รับอนุญาตได้ชำระเงินอากรแล้วเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

(.....) ณ ที่ว่าการอำเภอ.....จังหวัด.....

(ตัวหนังสือ)

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ.....

ถึงวันที่..... พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

ตำแหน่ง..... ตำแหน่ง.....

เงื่อนไขที่ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติ

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการประมงกำหนดดังต่อไปนี้

1. ....

2. ....

(ลายมือชื่อ).....(ลายมือชื่อ).....

ผู้รับอนุญาต

ผู้อนุญาต

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยการติดโคมไฟและเครื่องหมาย

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือประจำที่มีหน้าที่ต้องติดโคมไฟและเครื่องหมาย แผ่นสีเหลี่ยมสีขาว กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 50 เซนติเมตร เป็นอย่างน้อยให้เห็นได้ชัดเจน

ข้อ 2. โคมไฟนั้นผู้รับอนุญาตตามข้อ 1 ต้องติดโคมไฟไว้ที่เรือ ท่อน หรือที่เสาหรือหลัก ตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น ส่วนเครื่องหมายนั้น ในเวลากลางวันผู้รับอนุญาตจะต้องติดไว้เสมอที่เครื่องมือประจำที่

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยการอุทธรณ์
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตร ไม่ยอมออกเอกสารเช่นว่านั้น ถ้าบุคคลผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงาน ก็ให้บุคคลนั้นยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานภายในกำหนด 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ยื่นอุทธรณ์ทราบคำสั่ง

ข้อ 2. ในคำอุทธรณ์นั้น จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลโดยละเอียดชัดเจนว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานนั้นไม่ชอบด้วยเหตุผลประการใด และต้องลงชื่อตัวชื่อสกุลและภูมิลำเนาของผู้ยื่นอุทธรณ์

ข้อ 3. เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำอุทธรณ์ก็ให้ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์เป็นหลักฐาน และให้เจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว ชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการไม่ยอมออกใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรแล้วแต่กรณีโดยละเอียด เสนอคณะกรรมการจังหวัดเพื่อตรวจสอบแสดงความเห็นภายในกำหนดสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับอุทธรณ์

ข้อ 4. สำหรับกรณีใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรนั้น ถ้าคณะกรรมการจังหวัดเห็นสมควรออกใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์ ก็ให้แนะนำเจ้าพนักงานดำเนินการออกใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไปได้ ถ้าเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรให้ก็เป็นอันยุติ

แต่ถ้าเจ้าพนักงานเห็นว่าไม่สมควรออกใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรก็ให้เจ้าพนักงานรายงานมายังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ พร้อมด้วยความเห็นของคณะกรรมการจังหวัดภายในสี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ข้อ 5. ในกรณีที่ไมยอมให้ออกประทานบัตร เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดได้รับอุทธรณ์ ก็ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลโดยละเอียดเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ข้อ 6. เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน 5 วัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยการขออนุญาตและจดทะเบียนผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

การขออนุญาตและการจดทะเบียนผู้มีอาชีพในการประมง

ข้อ 1. ผู้ใดประกอบอาชีพอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ก็ดี
หรือมีความประสงค์จะประกอบอาชีพก็ดี ถ้าเป็นอาชีพที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มี
อาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำมาจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ให้ผู้นั้นยื่นคำขออนุญาตและจดทะเบียน (คำขอ 6)
ท้ายกฎกระทรวงนี้

1. สำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ กรมการประมง
2. สำหรับจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่

ข้อ 2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตามข้อ 1 แล้ว ก็ให้พิจารณาคำขอนั้น ถ้าสมควร
อนุญาตก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และดำเนินการจดทะเบียน

ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 6) ทำยกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3. ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อ 2 ทุกฉบับ ให้อธิบดีกรมการประมง นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

(คำขอ 6)

คำขออนุญาตและจดทะเบียนประกอบอาชีพในการประมง การค้าสินค้าน้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรืออุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

ที่..... เขียนที่.....
 วันที่.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....
 ขอยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ.....
 จังหวัด.....มีความดังต่อไปนี้
 ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาตและจดทะเบียน.....
 ใช้สถานที่ทำการ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 โดยใช้ชื่อยี่ห้อ.....
 (ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....
 .....
 .....
 .....
 (ลายมือชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....
 ...../...../.....

คำสั่ง

.....
 .....
 .....

(ลายมือชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....
 ...../...../.....

ออกใบอนุญาตแล้วฉบับที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....
 ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลายมือชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....
 ...../...../.....

(อนุญาต 6)

ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง การค้า สินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรืออุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

ตามคำขอที่...../.....

ลงวันที่...../...../.....

ฉบับที่.....

ที่ว่าการ.....

เล่มที่.....

วันที่.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....มีภูมิลำ

เนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ทำการ.....โดยใช้สถานที่

ประกอบกิจการ.....ณ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

.....อำเภอ.....จังหวัด.....โดยใช้ชื่อหรือยี่ห้อ.....

ผู้รับอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้วเป็นเงิน.....บาท.....

สตางค์ (.....) ณ ที่ว่าการอำเภอ.....จังหวัด.....

.....

ใบอนุญาตนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....

.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ)..... ผู้อนุญาต (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

ตำแหน่ง.....

ตำแหน่ง.....

เงื่อนไขที่ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติ

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการประมงกำหนดดังต่อไปนี้

1.....

.....

2.....

.....

(ลายมือชื่อ).....(ลายมือชื่อ).....

ผู้รับอนุญาต

ผู้อนุญาต

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2491)

ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2491 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 65 ตอนที่ 61
ลงวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2491 ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2492)

ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ. 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2492 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 66 ตอนที่ 52
ลงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2492 ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2502)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยที่ว่าประมงออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5 บรรดาที่ว่าประมงทุกแห่งจะต้องอนุญาตให้บุคคลทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยวิธีว่าประมง เว้นแต่ที่ว่าประมงแห่งใดที่สมควรอนุญาตให้แก่สหกรณ์การประมงเป็นผู้รับอนุญาต หรือสมควรอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตที่ประธานบัตร์สิ้นอายุในปีที่เพิ่งล่วงมาและเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ได้ผล ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมีอำนาจอนุมัติให้จังหวัดอนุญาตได้โดยไม่ต้องว่าประมง

ถ้าที่ว่าประมงแห่งใดไม่มีผู้เข้าว่าประมง หรือมีผู้เข้าว่าประมงเพียงรายเดียว หรือผู้เข้าว่าประมงให้อากรต่ำเกินสมควร จะระงับการว่าประมงเสียก็ได้ หรือถ้าคณะกรรมการดำเนินการว่าประมง ได้พิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตให้ผู้ใดเป็นผู้รับอนุญาตทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมงนั้น โดยกำหนดจำนวนเงินอากรที่จะเรียกเก็บตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมประมงก่อน และจำนวนเงินอากรจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าที่อนุญาตประเภทนั้น ๆ”

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2502

(ลงนาม) ส.มหาผล

(นายสวัสดิ์ มหาผล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2506)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 80 ตอนที่ 15
ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506 ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2521)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

(2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2491) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

(3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2492) ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

(4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พุทธศักราช 2490

ข้อ 2 ให้กำหนดอัตราอากรสำหรับที่อนุญาตตามบัญชีหมายเลข 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3 ให้กำหนดอัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัดตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 4 ให้กำหนดอัตราอากรใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง ตามบัญชีหมายเลข 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5 ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2521

ป.กรรณสูต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากอัตราอากรสำหรับที่อนุญาต อัตราอากร อาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด อัตราอากรใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง และอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้แต่เดิมนั้นได้ใช้มาเป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

บัญชีหมายเลข 1
อัตราอากรสำหรับที่อนุญาต

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราอากร	
		บาท	สตางค์
1.	โปะน้ำลึก	200	—
2.	อวนรัง	200	—
3.	โปะน้ำตื้น	150	—
4.	เผือกรัง	150	—
5.	จิบ	150	—
6.	ลี	150	—
7.	สุก	150	—
8.	โพงพาง	100	—
9.	ร้านโจน	100	—
10.	รั้วไซมาน	50	—
11.	กั้นรั้วไซมาน	50	—
12.	ช้อนปีก	50	—
13.	ยอปีก	50	—
14.	บาม	25	—
15.	ยอขันช่อ	20	—
16.	ช้อนขันช่อ	20	—
17.	จันทา	10	—
18.	กร้า	1	—
19.	บ่อล่อสัตว์น้ำ	—	25
20.	ที่เลี้ยงหอย	—	5

บัญชีหมายเลข 2

อัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราอากร	
		บาท	สตางค์
1.	ยอนขันช่อ ขอนขันช่อ ขอนสนั่น และขอนหางเหยี่ยวมี เครื่องยก ปากละ	20	—
2.	ถุงโพงพาง (ที่ใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมาน หรือกันชูรั้วไซมาน) ถุงละ	20	—
3.	ถุงบวม ปากละ	15	—
4.	เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา ลำละ	10	—
5.	แหยาว ตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทาบเพลลา) ปากละ	10	—
6.	ข้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป ปากละ	10	—
7.	เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป สายละ	5	—
8.	ข่ายหรืออวนต่าง ๆ มีอัตราดังนี้		
	(ก) อวนลอยขนาดช่องตาตั้งแต่ 7 เซนติเมตรขึ้นไป (การวัดให้ดึงตาอวนเป็นเส้นตรงตามเส้นทะแยงมุม แล้ววัดตามเส้นนั้นจากกึ่งกลางของเงื่อนหนึ่งไปยัง กึ่งกลางของอีกเงื่อนหนึ่ง) ยาวเมตรละ	1	—
	(ข) อวนลอยขนาดช่องตาไม่ถึง 7 เซนติเมตร (การวัด ให้ใช้วิธีเดียวกับ 8 (ก)) ยาวเมตรละ	2	—
	(ค) อวนลาก ยาวเมตรละ	5	
	(ง) ข่ายหรืออวนอื่น ๆ		
	(1) ขนาดกว้างกว่า 1 เมตร ถึง 4 เมตร ยาวเมตรละ	—	50
	(2) ขนาดกว้างกว่า 4 เมตร ถึง 8 เมตร ยาวเมตรละ	1	—
	(3) ขนาดกว้างกว่า 8 เมตร ถึง 24 เมตรยาวเมตรละ	2	—
	(4) ขนาดกว้างตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป ยาวเมตรละ	3	—
9.	ฝือกหรือเครื่องกันขนาดยาวกว่า 2 เมตรขึ้นไป (เว้นแต่ ฝือกหรือเครื่องกันที่ใช้ประกอบกับโป๊ะ โพงพาง รั้วไซมาน กันชูรั้วไซมาน ขอนปีก หรือยอปีก) เมตรละ	1	—

ลำดับ	รายการ	อัตราอากร	
		บาท	สตางค์
	(ฉ) ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการโรงนึ่งหรือ อย่างสัตว์น้ำเพื่อการค้า ปีละ	100	—
	(ช) ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการโรงทำ หอยแห้งเพื่อการค้า ปีละ	50	—
	(ซ) ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการโรงทำสัตว์น้ำ กระป๋อง ปีละ	150	—
2.	ค่าโอนประทานบัตร ฉบับละ	20	—
3.	ค่าโอนใบอนุญาต อาชญาบัตร		
	(ก) ใบอนุญาตสำหรับที่อนุญาต ฉบับละ	20	—
	(ข) อาชญาบัตรหรือใบอนุญาตอื่น ๆ ฉบับละ	15	—
4.	ใบแทนอาชญาบัตร ใบอนุญาต หรือประทานบัตร ฉบับละ	10	—
5.	ใบอนุญาตสำหรับผู้มีอาชีพทำการประมง ปีละ	5	—
6.	ค่าสลักหลังใบอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มี สิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง ครั้งละ	5	—

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2522)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรเพื่อใช้เครื่องมือในพิกัดชนิดใดทำการประมง ต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ต่อนายอำเภอท้องที่ คือ

(1) คำขออาชญาบัตรตามแบบ (คำขอ 1) ท้ายกฎกระทรวงนี้

(2) อาชญาบัตรฉบับหลังที่สุดที่ผู้ขออาชญาบัตรได้รับสำหรับเครื่องมือในพิกัดชนิดนั้น

(ถ้ามี)

(3) สำเนาใบอนุญาตใช้เรือและสำเนาใบทะเบียนเรือไทยของกรมเจ้าท่า ในกรณีที่จะต้องใช้เรือเป็นเครื่องมือทำการประมง

(4) หลักฐานแสดงว่านิติบุคคลที่ขออาชญาบัตรมีวัตถุประสงค์ในการทำการประมงและหลักฐานแสดงว่าผู้ที่ยื่นคำขออาชญาบัตรมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออาชญาบัตร

ในกรณีที่ผู้ขออาชญาบัตรตามวรรคหนึ่งประสงค์จะให้บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดนั้น ให้ระบุชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลหรือลูกจ้างนั้นไว้ในคำขออาชญาบัตรด้วย”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกแบบคำขออาชญาบัตรหรือใบอนุญาตรายตัวบุคคล (คำขอ 1) และแบบอาชญาบัตร (อนุญาต 1) ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตร ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้แบบคำขออาชญาบัตร (คำขอ 1) และแบบอาชญาบัตร (อนุญาต 1) ท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2522

(นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างซึ่งมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด

ลำดับ	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ (ปี)	สัญชาติ	บัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารสำคัญประจำ ตัวอื่น	ความสัมพันธ์ กับผู้รับ อาชญาบัตร

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่

31 มีนาคม พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ)..... พนักงานเจ้าหน้าที่ (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตำแหน่ง.....

- คำเตือน
- (1) ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการ
  - (2) บุคคลซึ่งชื่อตัวและชื่อสกุลตามที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรนี้เท่านั้นมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงได้
  - (3) ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือในพิกัด ต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวในเวลาทำการประมง

คำขออาชญาบัตร

ที่...../..... เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....มีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอยื่นคำขอในฐานะส่วนตัวหรือผู้แทนนิติบุคคล ชื่อ.....ซึ่งมีสำนักงานอยู่

เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ต่อนายอำเภอ.....จังหวัด.....ตั้งต่อไปนี้

ข้อ 1 ขอรับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัดซึ่งมีรายการดังต่อไปนี้

จำนวน	เครื่องมือในพิกัด	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
	ชื่อ	กว้าง	ยาว	บาท	สตางค์
			รวม		

และขอใช้เครื่องมือในพิกัดดังกล่าว ประจำเรือประมงชื่อ.....

เลขทะเบียนเรือไทย.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขนาดเรือ.....ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด.....(ดีเซล) เบนซิน ขนาด.....แรงม้า

ข้อ 2 ขอให้บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างใช้เครื่องมือในพิภักดิ์ที่ขอรับอาชญาบัตรด้วย
ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ (ปี)	สัญชาติ	บัตรประจำตัว ประชาชนหรือ เอกสารสำคัญ ประจำตัวอย่างอื่น	ความ สัมพันธ์ กับผู้ขอ

ข้อ 3 พร้อมกับคำขอนี้ได้ยื่นเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ดังต่อไปนี้

(1)..... (2).....
(3)..... (4).....

ข้อ 4 เมื่อได้รับอาชญาบัตรตามที่ขอแล้ว ข้าพเจ้าตกลงจะยินยอมปฏิบัติตามกฎหมาย
และประกาศเกี่ยวกับการนี้ รวมทั้งคำเตือนที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ขอ

หมายเหตุ (1) ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการ

(2) ช่องเงินอากรในรายการ ข้อ 1 สำหรับเจ้าหน้าที่กรอก

ความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....

(ลายมือชื่อ).....
ตำแหน่ง .....
...../...../.....

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....
.....

(ลายมือชื่อ) .....
ตำแหน่ง .....
...../...../.....

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ 390/2522

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ด้วย ก.พ.ได้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งที่เคยแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ที่ 410/2518 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2518 โดยแต่งตั้งให้

1. อธิบดีกรมประมง รองอธิบดีกรมประมง ผู้อำนวยการกอง กองคุ้มครองและส่งเสริม ผู้อำนวยการกอง กองประมงน้ำจืด ผู้อำนวยการกอง กองประมงน้ำกร่อย ผู้อำนวยการกอง กองประมงทะเล ผู้อำนวยการกอง กองสำรวจแหล่งประมง ผู้ตรวจการประมง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ตลอดเขตท้องที่ทุกจังหวัด

2. ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ แต่ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 17 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 (เว้นแต่การอนุญาตปลุกหรือสร้างแพหรือที่พักอาศัยชั่วคราวแก่ผู้รับอนุญาตในที่ว่าประมูล) มาตรา 18 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 31 (เว้นแต่การอนุญาตให้ตั้งหรือปักสร้างเครื่องมือประจำที่ในที่ว่าประมูล) มาตรา 36 มาตรา 54 และมาตรา 55

3. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในเขตท้องที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี แต่ไม่มีอำนาจตามความในมาตรา 17 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 มาตรา 18 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 (เว้นแต่การอนุญาตวิดน้ำในบ่อล่อสัตว์น้ำ) มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 31 (เว้นแต่การอนุญาตให้ตั้งหรือปักสร้างเครื่องมือประจำที่ในที่อนุญาต) มาตรา 33 (เว้นแต่การโอนใบอนุญาตหรืออาชญาบัตร และการออกใบแทนเอกสารเช่นว่านั้น) มาตรา 36 มาตรา 54 และมาตรา 55

4. ประมงจังหวัด สรรพากรจังหวัดในจังหวัดที่ไม่มีประมงจังหวัด ประมงอำเภอ สมุหบัญชีอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่ไม่มีประมงอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติตามพระราช

บัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในเขตท้องที่จังหวัดที่สังกัดหรือภายในเขตท้องที่อำเภอ หรือ กิ่งอำเภอที่สังกัด แล้วแต่กรณี แต่ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 17 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 มาตรา 18 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 36 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 54 มาตรา 55

5. หัวหน้าสถานีประมง นักวิชาการประมงทะเล นักวิชาการประมง นิติกร เจ้าหน้าที่บริหารงานประมง เจ้าพนักงานประมง เจ้าหน้าที่ประมงที่สังกัดราชการบริหาร ส่วนกลางของกรมประมง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะตามความในมาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 56 มาตรา 57 และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ตลอดเขตท้องที่ทุกจังหวัด

6. เจ้าพนักงานประมง เจ้าหน้าที่ประมงที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประจำจังหวัดหรืออำเภอหรือกิ่งอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะตามความในมาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 56 มาตรา 57 และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในเขตท้องที่จังหวัดหรืออำเภอหรือกิ่งอำเภอที่สังกัดแล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันออกคำสั่งนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522

(ลงนาม) อภรณ์ ศรีพิพัฒน์

(นายอภรณ์ ศรีพิพัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

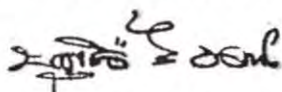
ที่ 120/2526

เรื่อง ให้ประมงจังหวัดซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 อยู่ในท้องที่จังหวัดที่มีด่านศุลกากรตั้งอยู่เป็นผู้อนุญาตเฉพาะกรณีการอนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร

โดยที่มาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้การอนุญาตให้นำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรได้ และขณะนี้ได้มีการขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผ่านด่านต่าง ๆ เป็นจำนวนหลายด่านด้วยกัน ทำให้ประชาชนผู้ขออนุญาตต้องเสียเวลาเดินทางมาติดต่อขออนุญาต ณ กรมประมงโดยตรง ฉะนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขออนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงมีคำสั่งแต่งตั้งประมงจังหวัดซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 อยู่ในท้องที่จังหวัดที่มีด่านศุลกากรตั้งอยู่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เฉพาะกรณีการอนุญาตนำสัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 เมษายน 2526

(นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ 443/2526
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2526)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ 390/2522 เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2522 เสียใหม่ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการทำกรประมง เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงให้ยกเลิกความใน ข้อ 6 แห่งคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ 390/2522 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 ผู้ช่วยประมงจังหวัด นักวิชาการประมง เจ้าพนักงานประมง เจ้าหน้าที่ประมง ที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประจำจังหวัดหรืออำเภอ หรือกิ่งอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะตามความใน มาตรา 51, มาตรา 52, มาตรา 56, มาตรา 57 และ มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในเขตท้องที่จังหวัดหรืออำเภอ หรือกิ่งอำเภอที่สังกัด แล้วแต่กรณี”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2526

(ลงนาม) บรม ตันเถียร

(นายบรม ตันเถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่ 262/2527

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ด้วยเป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยบางตำแหน่ง
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เฉพาะบริเวณเขื่อน
หรืออ่างเก็บน้ำที่รับผิดชอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

1. ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขื่อนภูมิพล
2. ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขื่อนสิริกิติ์
3. ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขื่อนศรีนครินทร์
4. ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ เขต 2 เขื่อนอุบลรัตน์
5. หัวหน้าโรงจักรเขื่อนสิรินธร
6. หัวหน้าโรงจักรเขื่อนจุฬาภรณ์
7. หัวหน้าโรงจักรเขื่อนห้วยกุ่ม
8. หัวหน้าโรงจักรเขื่อนน้ำพุง
9. หัวหน้ากองโรงจักรบางกลาง เขื่อนบางลาง

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 56 มาตรา 57 และ
มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในบริเวณเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำที่รับ
ผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2527

(ลงนาม) บรม ตันเถียร

(นายบรม ตันเถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ 456/2527

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ด้วยเป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยบางตำแหน่ง
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เฉพาะบริเวณ
เขื่อนที่รับผิดชอบเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขื่อนเขาแหลม
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตาม มาตรา 50 มาตรา 57 และมาตรา 59 แห่ง
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในบริเวณเขื่อนที่รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(ลงนาม) บรม ตันเถียร

(นายบรม ตันเถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่ 156/2528

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ด้วยเป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยบางตำแหน่ง
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เฉพาะบริเวณ
เขื่อน หรืออ่างเก็บน้ำที่รับผิดชอบเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

1. เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย และผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความ
ปลอดภัย

2. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนภูมิพล
3. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนสิริกิติ์
4. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์
5. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนอุบลรัตน์
6. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนสิรินธร
7. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนจุฬาภรณ์
8. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนห้วยกุ่ม
9. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนน้ำพุง
10. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนบางลาง
11. ผู้รักษาบริเวณและผู้ช่วยผู้รักษาบริเวณเขื่อนเขาแหลม

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 56 มาตรา 57 และมาตรา
59 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ภายในบริเวณเขื่อน หรืออ่างเก็บน้ำที่รับผิดชอบ
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2528

(ลงนาม) บรม ตันเถียร

(นายบรม ตันเถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการประมง
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการประมงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่รัฐมนตรีลงนามในระเบียบไว้เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการประมง (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2524

ระเบียบใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ผู้นำจับซึ่งมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จ ได้แก่

(1) ผู้แจ้งความนำจับต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผู้ที่ได้นำข้อมูลแห่งการกระทำความผิดมาบอกเล่า และแจ้งการนำจับตามระเบียบนี้

(2) ผู้ให้ความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเข้าจับกุม จนพนักงานเจ้าหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดได้ ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิด และคดีถึงที่สุดแล้ว หรือพนักงานสอบสวนหรือผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมประมงให้มีอำนาจในการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบแล้ว

(3) ต้องไม่ใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม

ข้อ 5. เงินบำเหน็จนั้นให้ส่งจ่ายตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) คดีหนึ่งไม่เกิน 100 บาท สำหรับมาตรา 28

(2) คดีหนึ่งไม่เกิน 250 บาท สำหรับมาตรา 14 หรือ มาตรา 23

(3) คดีหนึ่งไม่เกิน 500 บาท สำหรับมาตรา 9 มาตรา 17 มาตรา 31 มาตรา 32

ยกเว้น (2) และ (7) มาตรา 53 และมาตรา 72

(4) คดีหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาท สำหรับมาตรา 18 มาตรา 32 (2) และ (7) และ

มาตรา 55

(5) คดีหนึ่งไม่เกิน 2,000 บาท สำหรับมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 20 ทวิ

ผู้ให้ความช่วยเหลือตาม ข้อ 4(2) นั้น จะพิจารณาให้ต่อเมื่อปรากฏว่า มีความยากลำบาก และกัณฑ์รายในการนำจับผู้กระทำความผิดในครั้งนั้น ๆ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้นั้นแล้วก็ไม่อาจทำการจับกุมผู้กระทำความผิดได้

ในกรณีที่มีการฟ้องศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อขอให้พนักงานอัยการหรือผู้ว่าคดีระบุจำนวนเงินบำเหน็จที่จะต้องจ่ายให้แก่ผู้นำจับตามความใน มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไว้ในสำนวนฟ้องทุกราย

ข้อ 6 การจ่ายเงินบำเหน็จนั้น ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตาม ข้อ 4. (1) (3) ต้องเป็นผู้ที่ได้มาแจ้งเป็นหนังสือไว้เป็นหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม

(2) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ทำการเปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อสั่งให้ผู้ต้องหาจ่ายเงินบำเหน็จนำจับให้แก่ผู้นำจับด้วย จึงจะเป็นผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตาม ข้อ 5.

(3) ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมประมงให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบดังกล่าวเพื่อสั่งให้ผู้ต้องหาจ่ายเงินบำเหน็จนำจับให้แก่ผู้นำจับด้วย จึงจะเป็นผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตาม ข้อ 5.

(4) เมื่อศาลได้สั่งให้จำเลยชำระเงินบำเหน็จแล้ว

ก. ถ้าจำเลยมีเงินชำระ ให้เจ้าหน้าที่ไปรับเงินจากศาลและนำมาจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จต่อไป

ข. ถ้าจำเลยไม่มีเงินชำระ ให้เจ้าหน้าที่รายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการขอเบิกไปยังกรมประมงตามจำนวนเงินที่ศาลสั่ง

ในการขอเบิกเงินบำเหน็จไปยังกรมประมง ให้จังหวัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย คือ สำเนาคำฟ้องของพนักงานอัยการหรือผู้ว่าคดีและสำเนาคำพิพากษาของศาล

ประกาศ ณ วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2529

(ลงนาม) บรม ตันเถียร

(นายบรม ตันเถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตการประมงไทย

พุทธศักราช 2482

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ.เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2482

เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม พุทธศักราช 2482 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม พุทธศักราช 2477 และพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำ

สยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2478

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือ หรือวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดในที่แห่งหนึ่งแห่งใดในเขตการประมงไทย รวมทั้งการใช้เรือทำการจับสัตว์น้ำ หรือเป็นพาหนะไปทำการจับสัตว์น้ำด้วย

“เขตการประมงไทย” หมายความว่า เขตน่านน้ำไทย หรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทย ใช้ออยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการจับสัตว์น้ำโดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่นหรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด ๆ

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า นายเรือ สรั่ง ได้กั้ง นายท้าย คนถือท้าย หรือบุคคลอื่นใด ผู้มีหน้าที่บังคับเรือ และรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความถึงผู้นำร่อง

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานประมง กรมการจังหวัด กรมการอำเภอ เจ้าท่า พนักงานศุลกากร ผู้บังคับเรือ หรือผู้บังคับบัญชาทหารหน่วยแห่งราชนาวิ และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับทำการประมงให้แก่

(ก) คนต่างด้าวคนใดคนหนึ่ง หรือ

(ข) ห้างหุ้นส่วนสามัญใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย หรือ

(ค) ห้างหุ้นส่วนจำกัดใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวนมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยหรือ

(ง) บริษัทจำกัดใด ๆ เว้นแต่กรรมการส่วนมากมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับใบอนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ

ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีสิทธิได้รับใบอนุญาตดังกล่าวนั้น ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทยด้วย

มาตรา 6 ถ้าบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงไปแล้ว ภายหลังตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงตามความในมาตรา 5 ให้บุคคลหรือผู้จัดการห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิดังที่กล่าวแล้วและ

ให้ส่งคืนใบอนุญาตไปยังเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตพร้อมกันด้วย ในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตชี้ค้ำใบอนุญาตนั้นเสีย

มาตรา 7 นอกจากมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้ใช้เรือต่อไปนี้ทำการประมงในเขตการประมงไทย

(1) เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศ หรือเรือที่เป็นของคนต่างด้าว หรือของนิติบุคคลที่มีสัญชาติต่างประเทศ

(2) เรือสยามซึ่งมีคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วย

แต่คนต่างด้าวผู้ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันที่ 28 ตุลาคม พุทธศักราช 2477 ย่อมเป็นคนประจำเรือสยาม สำหรับทำการประมงได้ ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นได้จดทะเบียนและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว และรวมกันไม่มากกว่าร้อยละยี่สิบห้าแห่งจำนวนคนประจำเรือ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ มิให้ถือว่าคนประจำเรือเป็นคนต่างด้าว ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นเป็นครูสอนวิชาการประมง ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลในกรณีที่เป็นครูในโรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลต้องไม่เกินโรงเรียนละห้าคน และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเพื่อการนั้น

มาตรา 8 บุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เรือในเขตการประมงไทย ต้องมีใบอนุญาตที่ได้รับสำหรับทำการประมงประจำไปกับเรือด้วยในขณะทำการประมง

มาตรา 9 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะตรวจและค้นเรือลำหนึ่งลำใดที่ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการประมงโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจยึดเครื่องมือที่ใช้ในการประมง เอกสารและวัตถุอื่นใดอันพึงใช้เป็นพยานหลักฐานในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งสัตว์น้ำที่พบอยู่ในเรือ อันควรสงสัยว่าได้จับในเขตการประมงไทยด้วย

มาตรา 10 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและยึดเรือที่ได้กระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจที่จะพ่วงเรือนั้น หรือบังคับให้ผู้ควบคุมเรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อนำไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุด ซึ่งเหมาะแก่การที่จะสอบสวนหรือทำการอย่างอื่น เพื่อฟ้องร้องตามกฎหมาย

การสอบสวนความผิดอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจับกุมหรือสั่งให้จับกุมนั้น มีอำนาจทำการสอบสวนได้

เรือที่ได้ใช้ในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด และสัตว์น้ำซึ่งแสดงให้เห็นว่าจับได้ในเขตการประมงไทยที่พบอยู่ในเรือที่กล่าวนั้น ให้ศาลมีอำนาจริบเสียได้

มาตรา 11 ถ้ามีการใช้เรือทำการประมง หรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทย ละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของเรือที่อยู่ในเรือนั้นขณะที่มีการละเมิด หรือถ้าเจ้าของเรือไม่อยู่ ผู้

ควบคุมเรือ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าไม่ได้ตัวเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือมาพิจารณา หรือไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือ ให้ถือว่าทุกคนที่อยู่ในเรือนั้น ขณะที่มีการละเมิด มีความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

มาตรา 12 ผู้ใดกระทำการละเมิดต่อมาตรา 6 หรือมาตรา 8 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 13 การฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการสังกัดกรมอัยการ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นให้มีอำนาจและหน้าที่ฟ้องได้ด้วย

การตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้มีอำนาจและหน้าที่ตามความในวรรคก่อน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการมีหน้าที่รักษาการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา 15 คนต่างด้าวผู้ได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงอยู่แล้ว ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะทำการประมงต่อไปเท่าที่ได้รับอนุญาต และจะขอต่อใบอนุญาตอีกก็ได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นมิได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการประมงหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นนั้น

ในกรณีอนุญาตให้ทำการประมงในที่น้ำเค็มตลอดปีนั้น ห้ามมิให้นำกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อนมาใช้บังคับ

คนต่างด้าวผู้มีสิทธิตามความในสองวรรคก่อน ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายมีสิทธิใช้เรือของตนทำการประมงตามที่ตนได้รับอนุญาตนั้นได้ ในเมื่อคนประจำเรือไม่ได้อยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนสัญชาติไทย หรือถ้ามีตนต่างด้าวรวมอยู่ด้วยก็ต้องไม่มากกว่าร้อยละยี่สิบห้าแห่งจำนวนคนประจำเรือ และคนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลตามที่กล่าวในมาตรา 7 วรรค 2 ด้วย ในกรณีเช่นนี้ห้ามมิให้นำความในมาตรา 7 (1) มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 45

โดยที่คณะปฏิวัติเห็นสมควรจะส่งเสริมให้มีการลงทุนในกิจการประมงทะเลอันจะเป็นผลทำให้ประเทศไทยผลิตสัตว์น้ำได้มากขึ้น เพื่อความประสงค์นี้ เป็นการสมควรที่จะผ่อนผันให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตทำการประมงในทะเลได้มีครูสอนหรือผู้ฝึกทำการประมงซึ่งเป็นคนต่างด้าวมาทำการแนะนำในเรื่องการใช้เครื่องมือทำการประมง และอุปกรณ์เกี่ยวกับการประมงที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิตได้

หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เรือไทยที่มีคนต่างด้าวเป็นคนประจำเรือ ถ้าคนต่างด้าวนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นคนประจำเรือตามความในประกาศนี้ ให้มีสิทธิทำการประมงในเขตการประมงไทยได้ ภายในข้อกำหนดของกระทรวงเกษตรซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น โดยมีให้นำความใน (2) ของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482 มาใช้บังคับ

ข้อ 2. ให้กระทรวงเกษตรมีอำนาจออกใบอนุญาตให้คนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นครูสอนหรือเป็นผู้ฝึกทำการประมง โดยให้เป็นคนประจำเรือไทยที่ใช้ในการทำการประมงในเขตการประมงไทย ไม่เกินจำนวนที่กำหนดเมื่อได้ทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติสมควรที่จะได้เป็นครูหรือผู้ฝึกทำการประมง

ข้อ 3. ให้กระทรวงเกษตรกำหนดจำนวนคนต่างด้าวที่พึงได้รับอนุญาตให้เป็นครูสอนหรือผู้ฝึกทำการประมง และกำหนดเขตพื้นที่ทำการสอนหรือทำการฝึกและระยะเวลาทำการสอนหรือทำการฝึกเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

ข้อ 4. ประกาศนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของคนต่างด้าวและเรือไทยที่มีคนต่างด้าวเป็นคนประจำเรือที่พึงมี ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 มกราคม 2502

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชบัญญัติ
จัดระเบียบกิจการแพปลา
พ.ศ. 2496

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2496
เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายจัดระเบียบกิจการแพปลา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการแพปลา” หมายความว่า การกระทำอันเป็นปกติธุระอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) การให้กู้ยืมเงิน หรือให้เช่า ให้เช่าซื้อ ให้ยืมเรือ เครื่องมือทำการประมงหรือสิ่งอุปกรณ์ การประมงเพื่อให้ผู้กู้ยืม หรือผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้ยืม ประกอบกิจการประมงหรือทำการค้าสินค้าสัตว์น้ำ โดยมีข้อตกลงกันโดยตรงหรือโดยปริยายว่า ผู้กู้ยืม หรือผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้ยืม จะต้องนำสินค้าสัตว์น้ำ มาให้ผู้ให้กู้ยืม หรือผู้ให้เช่า ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้ให้ยืม เป็นตัวแทนทำการขายสินค้าสัตว์น้ำนั้น

- (ข) การรับเป็นตัวแทนทำการขายสินค้าสัตว์น้ำของบุคคลอื่น
- (ค) การขายสินค้าสัตว์น้ำโดยวิธีขายทอดตลาด
- (ง) กิจการค้าสินค้าสัตว์น้ำโดยวิธีอื่นใด ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุว่าเป็นกิจการ

แพปลา

“สินค้าสัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการประมง ไม่ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ และรวมตลอดถึงผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งเป็นวัตถุดิบค้า

“สะพานปลา” หมายความว่า สถานที่หรือบริเวณซึ่งได้มีประกาศให้เป็นที่ประกอบกิจการแพปลาตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินค่าจัดสถานที่และอำนวยความสะดวกในการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสะพานปลา

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานองค์การสะพานปลา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 องค์การสะพานปลา

มาตรา 5 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่งเรียกว่า “องค์การสะพานปลา” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและอุตสาหกรรม การประมง

(2) จัดดำเนินการหรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่งและกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

(3) จัดส่งเสริมฐานะสวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

(4) จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้องค์การสะพานปลามีอำนาจรวมถึง

(1) สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ถือกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองซึ่งทรัพย์สินต่าง ๆ

(2) กุ้ยืมเงินหรือยืมสิ่งของ ให้กู้ยืมหรือให้ยืมสิ่งของ

มาตรา 6 ให้องค์การสะพานปลาเป็นนิติบุคคล

มาตรา 7 ให้องค์การสะพานปลาตั้งสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร

มาตรา 8 องค์การสะพานปลา เห็นสมควรจัดตั้งสะพานปลาขึ้นสำหรับท้องที่ใดเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี แล้วก็ให้ประกาศตั้งขึ้นได้

การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สะพานปลาอยู่ในความดูแลดำเนินการขององค์การสะพานปลา

มาตรา 9 ให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน และหนี้สินรวมทั้งบรรดาข้อสัญญาและภาระผูกพันทั้งสิ้น อันเกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดตั้งแพปลาของกรมการประมงโดยงบประมาณแผ่นดินให้แก่ องค์การสะพานปลา

มาตรา 10 ให้จ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2496 ของกรมการประมงที่เกี่ยวกับการดำเนินการจัดตั้งแพปลา ให้แก่องค์การสะพานปลา

มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการองค์การสะพานปลาขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธาน กรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินหกคน

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการองค์การสะพานปลา

มาตรา 12 ประธานกรรมการและกรรมการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

มาตรา 13 ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ คือ

(1) เป็นพนักงาน หรือ

(2) มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับองค์การสะพานปลา หรือในกิจการที่กระทำให้องค์การสะพานปลาไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม

มาตรา 14 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การสะพานปลา อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) วางข้อบังคับเกี่ยวกับการต่าง ๆ ตามความในมาตรา 5
- (2) วางข้อบังคับการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการ
- (3) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้งและการถอดถอนพนักงาน
- (4) วางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบปฏิบัติงานขององค์การสะพานปลา และข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงาน
- (5) กำหนดอัตราเงินเดือนของพนักงาน

มาตรา 15 ให้ประธานกรรมการและกรรมการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนดสองปี แต่อาจรับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา 16 ประธานกรรมการ และกรรมการ ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 13

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าแทนได้แล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 17 การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุมได้

เมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธานชั่วคราว

มาตรา 18 การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาในคณะกรรมการ ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้ามีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 19 ให้องค์การสะพานปลามีอำนาจเรียกเก็บเงินค่าบริการจากผู้ประกอบกิจการแพปลาได้ไม่เกินร้อยละสามของราคาสินค้าสัตว์น้ำที่ซื้อขายกันที่สะพานปลา หรือราคาที่พนักงานประเมินราคาตลาดในวันนั้น

มาตรา 20 ให้แบ่งเงินค่าบริการที่องค์การสะพานปลาเรียกเก็บตามความในมาตรา 19 ไว้ร้อยละยี่สิบห้าของค่าบริการที่เก็บได้ทั้งหมด เพื่อใช้จ่ายในการส่งเสริมการประมงตามความในมาตรา 5 (3) และ (4)

การเก็บรักษาและการเบิกจ่ายเงินค่าบริการที่แบ่งไว้ในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบ

และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 21 ให้องค์การสะพานปลาจัดทำงบประมาณประจำปี แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ให้องค์การสะพานปลาเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา 22 รายได้ที่องค์การสะพานปลาได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา และเงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การสะพานปลา เงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาดเงินสำรองขยายงาน และเงินลงทุนตามที่ได้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ได้ระบุไว้ในวรรคก่อน และองค์การสะพานปลาไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่องค์การสะพานปลาเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา 23 ทุกปี ให้คณะกรรมการตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อสอบและรับรองบัญชีเป็นปี ๆ ไป แล้วนำเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรีพร้อมด้วยรายงานกิจการประจำปีซึ่งได้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้ว และให้มีคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ห้ามมิให้ตั้งประธานกรรมการ กรรมการ หรือพนักงานเป็นผู้สอบบัญชี

เมื่อรัฐมนตรีร้องขอ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีขององค์การสะพานปลา

มาตรา 24 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แทนองค์การสะพานปลา ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก แต่คณะกรรมการจะมอบหมายให้ผู้อำนวยการ หรือพนักงานอื่นใดขององค์การสะพานปลาเป็นผู้แทนก็ได้

มาตรา 25 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา 26 ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารกิจการขององค์การสะพานปลา ตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา 27 ประธานกรรมการ และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 28 ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการและพนักงาน อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 2 กิจการแพปลา

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการแพปลา เว้นแต่ได้รับอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 31 ให้อธิบดี โดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อกำหนดดังต่อไปนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(1) ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาประกอบกิจการที่สะพานปลา และปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขที่กำหนด

(2) อัตราอย่างสูงสำหรับค่านายหน้า ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ผู้ประกอบกิจการแพปลาจะพึงเรียกจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำและผู้ซื้อสินค้าสัตว์น้ำ

(3) วิธีการขายทอดตลาดและการกำหนดหน่วยของน้ำหนัก หรือปริมาณสินค้าสัตว์น้ำ

(4) การจอดเรือ การขนส่ง และการจราจรที่สะพานปลา

(5) ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาทำบัญชีและเอกสารเป็นภาษาไทยตามแบบซึ่งกำหนดไว้

มาตรา 32 ให้อธิบดี โดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดแบบพิมพ์ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลากรอรายการ ข้อความ จำนวน ปริมาณ ชนิด ราคาสินค้า และอื่น ๆ ได้

ผู้ประกอบกิจการแพปลา ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์นั้นตามความเป็นจริงพร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลาและวิธีการ ณ สถานที่ดังที่กำหนดไว้ในแบบพิมพ์นั้น

เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบรายการในแบบพิมพ์ที่กรอกยื่นดังกล่าว เมื่ออธิบดีเห็นสมควรมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปทำการตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารต่าง ๆ ในที่ทำการของผู้ประกอบกิจการแพปลาได้ในระหว่างเวลาราชการ ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้ แต่ในการตรวจสอบนี้ต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อกิจการงานของผู้ประกอบกิจการแพปลา

มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการแพปลาไม่ยอมขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ รัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งให้องค์การสะพานปลาดำเนินการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลาเสียเองก็ได้

มาตรา 34 รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งยกเว้น หรือลดค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่สหกรณ์การประมงได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 35 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาที่สะพานปลาเรียกซื้อสัตว์น้ำเสียเอง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำนั้น ในกรณีเช่นนี้ห้ามมิให้เรียกเก็บค่านายหน้าจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำนั้น

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ชำระค่าบริการตามที่องค์การสะพานปลาเรียกเก็บ หรือไม่ยอมขายทอดตลาด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้หยุดกระทำการโดยมีกำหนดเวลา หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ในการที่อธิบดีจะสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ส่งคำตัดเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาหรือผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ ปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควรที่กำหนดให้เสียก่อน

มาตรา 37 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ก็ดี หรือในกรณีที่อธิบดีสั่งให้หยุดกระทำการแพปลา หรือหยุดขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก็ดี ผู้ขออนุญาตหรือผู้ถูกสั่งเช่นนั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่ออธิบดีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้อธิบดีส่งคำอุทธรณ์นั้นไปยังรัฐมนตรีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด 3

บทกำหนดโทษ

มาตรา 38 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท แต่ไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 39 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 มาตรา 35 หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดของอธิบดีออกตามความในมาตรา 31 (1) (2) (3) และ (5) หรือขัดขวางการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำโดยองค์การสะพานปลาตามความในมาตรา 33 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 40 ผู้ใดไม่กรอกแบบพิมพ์ยื่น หรือแกลังกรอกแบบพิมพ์ที่อธิบดีกำหนดไม่ครบถ้วนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของอธิบดีว่าด้วยการกรอกแบบพิมพ์นั้น หรือกรอกแบบพิมพ์เช่นว่านั้นโดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารตามคำสั่งของอธิบดี หรือไม่อำนวยความสะดวกในการตรวจสอบเช่นว่านั้นตามความในมาตรา 32 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของอธิบดีออกตามความในมาตรา 31 (4) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

หมวด 4 บทเฉพาะกาล

มาตรา 42 ผู้ประกอบกิจการแพปลา และผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่กระทำการอยู่
แล้วก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ภายใน
หกสิบวันนับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม
1	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้า สัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็มและน้ำจืด) ปีละ	5,000 บาท
2	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้า สัตว์น้ำดองเค็ม หรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำเค็มและน้ำจืด) ปีละ	3,000 บาท
3	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้า สัตว์น้ำสด (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	500 บาท
4	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้า สัตว์น้ำดองเค็ม หรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	300 บาท
5	ใบอนุญาตสำหรับผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ ปีละ	200 บาท
6	ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	20 บาท

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 70 ตอนที่ 6 20 มกราคม 2496

กฎกระทรวง (พ.ศ. 2496)
ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา
พ.ศ. 2496

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลา หรือกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลา ให้ใช้แบบ พ.ป. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้

คำขอรับใบอนุญาตกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา ให้ใช้แบบ พ.ป. 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลา ให้ใช้แบบ พ.ป. 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้ ใบอนุญาตให้กระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา ให้ใช้แบบ พ.ป. 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตตามความในข้อนี้ ให้สิ้นสุดเพียงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาตนั้น

ข้อ 3 ค่าธรรมเนียมให้เรียกเก็บตามอัตราท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2496

ลงชื่อ **สุนาวินวิวัฒน์**

(พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

คำขอ

รับใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่หรือหมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ขอยื่นคำขอรับ

ใบอนุญาตมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท.....

.....ตั้งแต่วันที่.....

ข้อ 2 ข้าพเจ้าเคยประกอบกิจการแพปลามาแล้ว ครั้งสุดท้ายได้รับอนุญาต โดยใบอนุญาต

เลขที่.....เล่มที่.....ลงวันที่.....

ข้อ 3 ข้าพเจ้าจะตั้งที่ทำการประกอบกิจการแพปลา โดยใช้ชื่อหรือยี่ห้อว่า.....

ณ บ้านเลขที่หรือหมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

คำขอ

รับใบอนุญาต

กระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่หรือหมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาต

มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ

ในกิจการแพปลาของ.....

.....ซึ่งใช้ชื่อหรือยี่ห้อว่า.....

ที่สะพานปลา..... ตั้งแต่วันที่.....

ข้อ 2 ครั้งสุดท้ายข้าพเจ้าเคยกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำในกิจการแพปลา

ของ..... ซึ่งใช้ชื่อหรือยี่ห้อว่า.....

ที่สะพานปลา..... โดยได้รับใบอนุญาตเลขที่..... เล่มที่.....

ลงวันที่.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

ใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการแพปลา

เลขที่.....

เล่มที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่หรือหมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ประกอบกิจการแพปลาประเภท.....โดยใช้ชื่อหรือยี่ห้อว่า.....

ตั้งที่ทำการอยู่เลขที่หรือหมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ที่สะพานปลา.....

ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....และสิ้นสุดเพียงวันที่ 31 ธันวาคม

พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

แบบ พ.ป. 4

ใบอนุญาต ให้กระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา

เลขที่.....

เล่มที่..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่หรือหมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....กระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาด

สินค้าสัตว์น้ำในกิจการแพปลาของ.....ซึ่งใช้ชื่อหรือ

ยี่ห้อว่า.....ที่สะพานปลา.....

ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....และสิ้นสุดเพียง

วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต
ตำแหน่ง.....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม	
		ในท้องที่จังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี	ในท้องที่จังหวัดอื่น
1.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม และ น้ำจืด) ปีละ	5,000 บาท	2,500 บาท
2.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิต- ภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม และน้ำ จืด) ปีละ	3,000 บาท	1,500 บาท
3.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำสด (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	500 บาท	250 บาท
4.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	300 บาท	150 บาท
5.	ใบอนุญาตสำหรับผู้ขายทอดตลาดสินค้า สัตว์น้ำ ปีละ	200 บาท	100 บาท
6.	ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	20 บาท	20 บาท

หมายเหตุ อัตราค่าธรรมเนียมเดิม ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2511) และให้ใช้อัตรา
ค่าธรรมเนียมใหม่ ดังที่พิมพ์ไว้แล้วข้างต้น

กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2511)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. 2496) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมนี้แทน

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

หมายเหตุ

บัญชีหน้าหลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2511

(ลงนาม) พลเอก จ.สาวิเสถียร

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม	
		ในท้องที่จังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี	ในท้องที่จังหวัดอื่น
1.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็มและ น้ำจืด) ปีละ	5,000 บาท	2,500 บาท
2.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ(สัตว์น้ำ น้ำเค็ม และน้ำจืด) ปีละ	3,000 บาท	1,500 บาท
3.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำสด (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	500 บาท	250 บาท
4.	ใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาประเภท สินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (เฉพาะสัตว์น้ำ น้ำจืด) ปีละ	300 บาท	150 บาท
5.	ใบอนุญาตสำหรับผู้ขายทอดตลาดสินค้า สัตว์น้ำ ปีละ	200 บาท	100 บาท
6.	ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	20 บาท	20 บาท

ประกาศกระทรวงเกษตร

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
กิจการแพปลา พ.ศ. 2496

ประกาศ ณ วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2496 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 70 ตอนที่ 28 ลงวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงเกษตร ณ วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2515

ประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

โดยที่เป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบกิจการแพปลา
เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตร ลงวันที่ 28 เมษายน 2496 เรื่องแต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

ข้อ 2. แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 คือ

(1) อธิบดีกรมประมง รองอธิบดีกรมประมง ผู้อำนวยการกอง กองคุ้มครอง กรมประมง
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการ
อนุญาตและการเก็บค่าธรรมเนียมตามความในมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติจัด
ระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

(2) ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ที่มีการประกอบ
กิจการแพปลาตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 เป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับจังหวัดนั้น ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตและการเก็บ
ค่าธรรมเนียมตามความในมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา
พ.ศ. 2496

ข้อ 3. แต่งตั้งให้อธิบดีกรมประมง รองอธิบดีกรมประมง ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากอง
ในกรมประมง ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา รองผู้อำนวยการองค์การสะพานปลารองผู้อำนวยการสะพาน
ปลา กระทรวงเกษตร ผู้ตรวจราชการกรมประมง หัวหน้าแผนกสถิติ สำนักงานเลขานุการกรม กรม
ประมง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่พระราชอาณาจักร หัวหน้ากองสะพานปลา องค์การสะพานปลา กระทรวง
เกษตร หัวหน้าแผนกควบคุม หัวหน้าแผนกอากรและทะเบียน หัวหน้าแผนกประมงสงเคราะห์

กองคุ้มครอง กรมประมง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และผู้ว่าราชการจังหวัด สรรพากรจังหวัด ประมงจังหวัดในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ที่มีการประกอบกิจการแพปลาตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับจังหวัดนั้น ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ออกประกาศนี้เป็นต้นไป

(ประกาศ ณ วันที่ 8 มีนาคม 2515)

(ลงชื่อ) ป.กรรณสูต

(นายปรีดา กรรณสูต)

ปลัดกระทรวงเกษตร

ผู้อำนวยการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ประกาศองค์การสะพานปลา เรื่อง ตั้งสะพานปลากรุงเทพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร องค์การสะพานปลาออกประกาศดังต่อไปนี้

ให้ตั้งสะพานปลาขึ้นที่ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร มีอาณาเขตและบริเวณตามเครื่องหมายในแผนที่แนบท้ายประกาศนี้ ให้เป็นสถานที่ประกอบกิจการแพปลาสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี เรียกว่า “สะพานปลากรุงเทพ”

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2496

สุนาวินวิวัฒน์

(พล.รท. หลวงสุนาวินวิวัฒน์ ร.น.)

ประธานคณะกรรมการองค์การสะพานปลา

ประกาศองค์การสะพานปลา เรื่อง ตั้งสะพานปลาสมุทรสาคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ตามมติคณะกรรมการองค์การสะพานปลา และโดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรองค์การสะพานปลาออกประกาศดังต่อไปนี้

ให้ตั้งสะพานปลาขึ้นที่ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีอาณาเขตและบริเวณตามเครื่องหมายในแผนที่แนบท้ายประกาศนี้ ให้เป็นสถานที่ประกอบกิจการแพปลาสำหรับจังหวัดสมุทรสาคร เรียกว่า “สะพานปลาสมุทรสาคร”

ประกาศ ณ วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2511

(ลงนาม) พระประกาศสหกรณ์

(พระประกาศสหกรณ์)

ประธานกรรมการองค์การสะพานปลา

ข้อกำหนด

(พ.ศ. 2496)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้าน้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบกิจการแพปลาที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้ ให้หมายความเฉพาะผู้ประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าน้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

ข้อ 2 ภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันออกข้อกำหนดนี้เป็นต้นไป ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ประกอบกิจการแพปลาที่สะพานปลากรุงเทพ ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร

ข้อ 3 ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขดังนี้

(1) ผู้ประกอบกิจการแพปลา ต้องมีที่ทำการกิจการแพปลา (สำนักงานค้า) ที่บริเวณสะพานปลากรุงเทพ

(2) ผู้ประกอบกิจการแพปลา ต้องจัดให้มีป้ายชื่อหรือยี่ห้อที่ตนได้รับอนุญาตเป็นภาษาไทยไว้ ณ ที่ทำการกิจการแพปลา

(3) ในการประกอบกิจการแพปลา ผู้ประกอบกิจการแพปลาต้องใช้ชื่อหรือยี่ห้อตามใบอนุญาตเท่านั้น

(4) ผู้ประกอบกิจการแพปลาต้องแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาไว้ ณ ที่ทำการกิจการแพปลาของตนโดยเปิดเผย

(5) ถ้าใบอนุญาตประกอบกิจการแพปลาสูญหายไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลา

ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่สูญหาย หรือรู้ว่าสูญหาย

(6) ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงรายการอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกเหนือไปจากคำขอหรือใบอนุญาต เช่น ย้ายที่อยู่ ย้ายที่ทำกร หรือเลิกกิจการ เป็นต้น ให้ผู้ประกอบการแพปลา แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อแก้ไขใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

(7) ผู้ประกอบการแพปลาจะต้องประกอบการแพปลาเป็นปกติการค้า ห้ามมิให้ประกอบการค้าอย่างอื่น เว้นไว้แต่การค้าอันเกี่ยวกับกิจการแพปลา หรือเกี่ยวกับกิจการประกอบการประมง

(8) ถ้าผู้ประกอบการแพปลาประสงค์จะโอนกิจการให้ผู้อื่น ต้องแจ้งให้องค์การสะพานปลาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(9) ถ้าผู้ประกอบการแพปลา ประสงค์จะหยุดประกอบการเป็นครั้งคราวจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

(10) การขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ ให้ผู้ประกอบการแพปลากระทำในโรงประมูลสินค้าสัตว์น้ำหรือในสถานที่ที่องค์การสะพานปลากำหนด

(11) การตั้งวางหรือเก็บรักษาซึ่งสินค้าสัตว์น้ำ สินค้าอื่น ภาชนะใส่สัตว์น้ำหรือสิ่งของเกี่ยวกับกิจการแพปลาอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบการแพปลาจัดตั้งวาง หรือเก็บรักษาในสถานที่ที่องค์การสะพานปลากำหนด

(12) ผู้ประกอบการแพปลาต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบแทนเจ้าหน้าที่คนงาน หรือลูกจ้างของตน ซึ่งกระทำการในกิจการแพปลาที่ตนได้รับอนุญาต

(13) ให้ผู้ประกอบการแพปลาแจ้ง ชื่อ ตำแหน่งหน้าที่ อายุ และสัญชาติของเจ้าหน้าที่คนงาน หรือลูกจ้างของตน (ตามแบบทะเบียนขององค์การสะพานปลา) ต่อองค์การสะพานปลาไว้เป็นหลักฐานทะเบียน

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ก็ให้แจ้งต่อองค์การสะพานปลา เพื่อแก้ไขทะเบียนด้วยทุกคราว

(14) ให้ผู้ประกอบการแพปลาแจ้ง ชนิด จำนวน และราคาของสินค้าสัตว์น้ำที่ตนรับจัดการขายทอดตลาดหรือรับซื้อไว้ แยกเป็นรายวันและรายบุคคลของเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำ ต่อองค์การสะพานปลา

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2496

(ลงนาม) บุญ อินทร์มพรรย์

(นายบุญ อินทร์มพรรย์)

อธิบดีกรมการประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2496)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตรากำหนดหน้า

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2496 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 70 ตอนที่ 25
ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2496 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2497)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2497)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้า
สัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(1) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ประกอบกิจการแพปลาที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้ ให้หมายความเฉพาะผู้ประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด)

ข้อ 2. เมื่อพ้นกำหนด 15 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ประกอบกิจการแพปลาที่สะพานปลากรุงเทพ ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร

ข้อ 3. ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขตามความในข้อ 3 แห่งข้อกำหนด (พ.ศ. 2496) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) ลงวันที่ 1 เมษายน 2496 โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497

(ลงนาม) ส.เทียมเมธ

(นายสวัสดิ์ เทียมเมธ)

หัวหน้ากองคุ้มครอง รักษาการแทน

อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2497)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตราค่านายหน้า

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 71 ตอนที่ 73
ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2498)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2497)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยกำหนดหน่วยการซื้อขายปลาทุสดในสะพานปลากรุงเทพ

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 4
ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2498 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2498)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา
ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(2) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้า ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497 เสีย

ข้อ 2. ผู้ประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้ำสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) ในสะพานปลากรุงเทพจะเรียกเก็บค่าขายหน้าในการขายทอดตลาดสินค้ำสัตว์น้ำจากเจ้าของสินค้ำสัตว์น้ำได้ไม่เกินร้อยละหกของราคาสินค้ำสัตว์น้ำ

ข้อ 3. ให้ใช้ข้อกำหนดนี้ นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498

(ลงนาม) บุญ อินทร์มพรรย์

(นายบุญ อินทร์มพรรย์)

อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตราค่านายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา

ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(2) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำจืด) ในสะพานกรุงเทพจะเรียกเก็บค่านายหน้าในการขายทอดตลาดสินค้ำสัตว์น้ำจากเจ้าของสินค้ำสัตว์น้ำได้ไม่เกินร้อยละหกของราคาสินค้ำสัตว์น้ำ

ข้อ 2. ให้ได้ข้อกำหนดนี้ นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498

(ลงนาม) บุญ อินทรมพรรย์

(นายบุญ อินทรมพรรย์)

อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยกำหนดหน่วยการซื้อขายปลาสดในสะพานปลากรุงเทพ

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 98
ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2504)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้าสัตว์น้ำ

ดองเค็มหรือแห้ง

หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 98
ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2511)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา
ประเภทสินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้งหรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ
(สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 98
ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2511)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2502)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยการจอดเรือและการจราจรในสะพานปลากรุงเทพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(4) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การจราจรทางบกภายในสะพานปลากรุงเทพ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะถือปฏิบัติ ตามประกาศของเจ้าพนักงานจราจร เรื่องการใช้เครื่องหมายจราจรและการปฏิบัติตามความหมายของเครื่องหมายจราจร ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช 2477 ซึ่งบังคับใช้อยู่

ข้อ 2. การจอดเรือและระยะเวลาการจอดเรือ ณ ท่าสะพานปลากรุงเทพ ให้จอดตามสถานที่และระยะเวลาซึ่งองค์การสะพานปลาประกาศกำหนดไว้

ข้อ 3. ผู้ทำการขนส่งสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลากรุงเทพ ต้องได้รับอนุญาตและจดทะเบียนไว้กับองค์การสะพานปลาก่อน จึงจะทำการขนส่งได้

ข้อ 4. ให้องค์การสะพานปลา จัดติดตั้งเครื่องหมายจราจรทางบกและประกาศเกี่ยวกับการจอดเรือ ณ ท่าสะพานปลากรุงเทพ เพื่อให้การขนส่งสินค้าสัตว์น้ำและกิจการแพปลาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ 5. ให้ใช้กำหนดนี้ นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2502

(ลงนาม) บุญ อินทร์มพรรย์

(นายบุญ อินทร์มพรรย์)

อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2504)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยการกำหนดหน่วยของน้ำหนักของสินค้าสัตว์น้ำบางประเภท

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2504 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 78 ตอนที่ 42

ลงวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2504 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2505)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2505)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการแพปลา

ในสะพานปลาต้องปฏิบัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2505 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 79 ตอนที่ 81

ลงวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2505 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2515)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2505)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยกำหนดวิธีการขาดทอดตลาดและกำหนดหน่วยของน้ำหนัก
ในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2505 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 79 ตอนที่ 81
ณ วันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2505 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2515)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2511)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาในจังหวัดสมุทรสาครเข้าไปประกอบกิจการที่สะพานปลาสมุทรสาคร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(1) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบกิจการแพปลาตามข้อกำหนดนี้ ให้หมายความเฉพาะผู้ประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

ข้อ 2 ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาตามข้อ 1 ในจังหวัดสมุทรสาคร เข้าไปประกอบกิจการที่สะพานปลาสมุทรสาคร ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศข้อกำหนดนี้ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2511

(ลงนาม) ป.กรรณสูต

(นายปรีดา กรรณสูต)

อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2511)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 9 พ.ศ. 2498 ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำ ดองเค็ม หรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) และยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำดองเค็ม หรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(1)และ(2) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อกำหนด ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2498) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำ ดองเค็ม หรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2498

ข้อ 2. ให้ยกเลิกข้อกำหนด ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้า สำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้ำสัตว์น้ำ ดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) ลงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2498

ข้อ 3. ให้ใช้ข้อกำหนดนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2512 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2511

(ลงนาม) ป.กรรสูต
อธิบดีกรมประมง

หมายเหตุ

เหตุผลในการออกข้อกำหนดฉบับนี้ ปรากฏว่าการค้าสัตว์น้ำในปัจจุบันนี้ มีการซื้อขายกันเป็นสัตว์น้ำสดมากกว่าสินค้าสัตว์น้ำดองเค็ม ปริมาณสินค้าสัตว์น้ำประเภทดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) จึงมาสู่สะพานปลากรุงเทพลดน้อยลงมากจึงเห็นว่าจะไม่ควรกำหนดให้เข้ามาประกอบกิจการแพปลาในสะพานปลากรุงเทพ จึงสมควรยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยการประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) และข้อกำหนด ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2498) ว่าด้วยอัตราค่านายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา ประเภทสินค้าดองเค็มหรือแห้ง หรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

ข้อกำหนด ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2515)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลาพ.ศ. 2496 ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการแพปลาในสะพานปลากรุงเทพต้องปฏิบัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษเล่มที่ 89 ตอนที่ 53 ลงวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2515 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2516)

ข้อกำหนด ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2515)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาดและกำหนดหน่วยของน้ำหนักในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ การทำบัญชีและเอกสารเป็นภาษาไทย ในสะพานปลากรุงเทพ

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษเล่มที่ 89 ตอนที่ 53 ลงวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2515 ถูกยกเลิกโดยข้อกำหนดฉบับที่ 20 (พ.ศ. 2516)

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการแพปลา
ในสะพานปลาต้องปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยระเบียบและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการแพปลาในสะพานปลากรุงเทพมหานครต้องปฏิบัติ ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 และให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ข้อ 2. การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นซึ่งสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ห้ามมิให้ผู้ประกอบการแพปลาเรียกเก็บค่าบริการหรือเงินมัดจำ หรือเงินอื่นใดในทำนองเดียวกัน จากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำ เว้นแต่

- (1) ค่าขนหน้าไม่เกินร้อยละหกของราคาสินค้าสัตว์น้ำ
- (2) ค่าระวางขนสินค้าสัตว์น้ำจากต้นทางไปที่สะพานปลา ถ้ามี
- (3) ค่าขนสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ถ้ามี
- (4) ค่าน้ำหนักที่ใช้แช่สินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ถ้ามี

ข้อ 3. ให้ผู้ประกอบการแพปลากรอรายการการขายสินค้าสัตว์น้ำดังกล่าวในข้อ 2. ในใบแจ้งผลการขายสินค้าสัตว์น้ำเป็นภาษาไทย และอย่างน้อยต้องระบุรายการดังต่อไปนี้ไว้ในใบแจ้งผลการขายสินค้าสัตว์น้ำนั้นด้วย คือ

- (1) จำนวนน้ำหนักเป็นกิโลกรัมของสินค้าสัตว์น้ำแต่ละชนิดที่ขาย
- (2) จำนวนเงินที่ขายสินค้าสัตว์น้ำแต่ละชนิด
- (3) จำนวนเงินที่หักเป็นค่านายหน้าในการขายสินค้าสัตว์น้ำ
- (4) รายการและจำนวนเงินที่หักชำระหนี้ที่เจ้าของสินค้าสัตว์น้ำจะต้องชำระให้ผู้ประกอบกิจการแพปลา ถ้ามี
- (5) จำนวนเงินที่หักเป็นค่าระวางขนส่งสินค้าสัตว์น้ำจากต้นทางไปที่สะพานปลา ถ้ามี
- (6) จำนวนที่หักเป็นค่าขนส่งสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ถ้ามี
- (7) จำนวนเงินที่หักเป็นค่าน้ำแข็งใช้แช่สินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ถ้ามี
- (8) จำนวนเงินสุทธิค่าขายสินค้าสัตว์น้ำที่จะจ่ายให้แก่เจ้าของสินค้าสัตว์น้ำ

ข้อ 4. ผู้ประกอบกิจการแพปลาต้องส่งใบแจ้งผลการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 3. ให้เจ้าของสินค้าสัตว์น้ำทราบภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาเสร็จสิ้นการขายทุกครั้ง

ข้อ 5. ผู้ประกอบกิจการแพปลาต้องส่งสำเนาใบแจ้งผลการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 3. ให้องค์การสะพานปลาทราบภายในวันถัดจากวันขายสินค้าสัตว์น้ำนั้น ๆ

ข้อ 6. ผู้ประกอบกิจการแพปลาต้องชำระเงินสุทธิค่าขายสินค้าสัตว์น้ำดังกล่าวในข้อ 2. ให้เจ้าของสินค้าสัตว์น้ำภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เจ้าของสินค้าสัตว์น้ำแจ้งความจำนงขอรับเงิน

ข้อ 7. ข้อกำหนดฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2516

(ลงนาม)

สันต์ บัณฑุกุล
(นายสันต์ บัณฑุกุล)
อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 20 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น
ซึ่งสินค้าสัตว์น้ำ กำหนดหน่วยของน้ำหนักสินค้าสัตว์น้ำ
การทำบัญชีและเอกสารเป็นภาษาไทยในสะพานปลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (1) (3) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ยกเลิกข้อกำหนดฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาด และกำหนดหน่วยของน้ำหนักในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำ การทำบัญชีและเอกสารเป็นภาษาไทย ในสะพานปลากรุงเทพมหานครวันที่ 16 มีนาคม 2515 และให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ข้อ 2. การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นซึ่งสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา ให้ผู้ประกอบการแพปลาดำเนินการขายด้วยการกำหนดน้ำหนักหนึ่งกิโลกรัมเป็นหนึ่งหน่วยตามกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่งตวงวัด

ข้อ 3. การดำเนินการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 2. ให้ใช้ภาษาไทย

ข้อ 4. ระหว่างดำเนินการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 2. ให้ผู้ขายสินค้าสัตว์น้ำหรือผู้ซึ่งขายสินค้าสัตว์น้ำมอบหมาย กรอกรายการการขายสินค้าสัตว์น้ำเป็นภาษาไทยในบันทึกการขายสินค้าสัตว์น้ำตามแบบพิมพ์ที่องค์การสะพานปลากำหนดทันทีที่ได้ตกลงราคาแล้วในการขายแต่ละครั้ง แม้จะยัง

ไม่มีการชำระเงินค่าซื้อสินค้าสัตว์น้ำก็ตาม

ข้อ 5. เมื่อเสร็จสิ้นการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 2. แล้ว ให้ผู้ขายสินค้าสัตว์น้ำนำต้นฉบับบันทึกการขายสินค้าสัตว์น้ำตามข้อ 4. ไปส่งมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์การสะพานปลาพื้นที่ โดยไม่นำแบบพิมพ์ดังกล่าวเข้าไปยังสำนักงานผู้ประกอบการแพปลา ก่อน

ข้อ 6. ข้อกำหนดฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2516

(ลงนาม)

สันต์ บัณฑุกุล
(นายสันต์ บัณฑุกุล)
อธิบดีกรมประมง

ข้อกำหนด

ฉบับที่ 21 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา

พ.ศ. 2496

ว่าด้วยอัตราค่าขายหน้าสำหรับผู้ประกอบกิจการแพปลา
ประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมประมงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ประกอบกิจการแพปลาประเภทสินค้าสัตว์น้ำสด (สัตว์น้ำ น้ำเค็ม) ในสะพานปลาสมุทรสาคร จะเรียกเก็บค่าขายหน้าในการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นใดซึ่งสินค้าสัตว์น้ำจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำได้ไม่เกินร้อยละหกของราคาสินค้าสัตว์น้ำ

ข้อ 2. ข้อกำหนดฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2516

(ลงนาม)

สันต์ บัณฑุกุล
(นายสันต์ บัณฑุกุล)
อธิบดีกรมประมง

คำสั่งกรมประมง

ที่ 146/2505

เรื่อง อนุมัติชนิด ขนาด และแบบเครื่องชั่ง เพื่อการขายทอดตลาด สินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3. แห่งข้อกำหนดอธิบดีกรมประมง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2505) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 ว่าด้วยกำหนดวิธีการขายทอดตลาดและกำหนดหน่วยของน้ำหนัก ในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลาลงวันที่ 17 สิงหาคม 2505 อธิบดีกรมประมงอนุมัติให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาใช้เครื่องชั่ง เพื่อการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำในสะพานปลาตามชนิด ขนาดและแบบ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ใช้เครื่องชั่งชนิดที่ 4 ตามมาตรฐานของสำนักงานกลางมาตราชั่ง ตวง วัด กรมทะเบียนการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ

ข้อ 2. เป็นแบบสปริงมีหน้าปัดแสดงอัตราน้ำหนัก หรือแบบตุ้มเลื่อนในตัว

ข้อ 3. (ก) ถ้าเป็นแบบสปริงมีหน้าปัด ต้องมีพิกัดชั่ง 100 กิโลกรัม 250 กิโลกรัม หรือ 500 กิโลกรัม

(ข) ถ้าเป็นแบบตุ้มเลื่อนในตัวต้องมีพิกัดชั่ง 150 กิโลกรัม หรือ 300 กิโลกรัม

ข้อ 4. อ่านน้ำหนักได้ละเอียดถึง 500 กรัม เป็นอย่างน้อย

ข้อ 5. มีแท่นสำหรับวางสิ่งของที่ชั่ง

ข้อ 6. เครื่องชั่งในลักษณะหรือแบบอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในข้อ 1 ถึงข้อ 5 ห้ามมิให้นำมาใช้ในการชั่งสินค้าสัตว์น้ำจำหน่ายในสะพานปลาเป็นอันขาด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2505

(ลงนาม)   ป.กรรมสุต
(นายปรีดา กรรมสุต)
อธิบดีกรมประมง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติเรือไทย

พุทธศักราช 2481

พระราชบัญญัติ

เรือไทย

พุทธศักราช 2481

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ 7 เมษายน พุทธศักราช 2482
เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำไทย พุทธศักราช 2477 พระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือจับสัตว์น้ำไทย (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2479 และบรรดากฎหมายกฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 เรือราชนาวีไทยเป็นเรือไทย แต่ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เป็นอย่างอื่น

1. “น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อธิปไตยของประเทศไทย
2. “เมืองท่า” หมายความว่า ท่าเล หรือถิ่นที่ทอดจอดเรือเพื่อขนถ่ายคนโดยสารหรือของ
3. “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด
4. “เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล จะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่

ก็ตาม

5. “เรือทะเล” หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเล

6. “เรือลำน้” หมายความว่า เรืออื่นที่มีใช้เรือทะเล

7. “การค้าน่านน้ำไทย” หมายความว่า การขนส่งคนโดยสาร หรือของหรือลากจูงเพื่อหากำไร จากเมืองท่าหรือถิ่นที่แห่งหนึ่งภายในน่านน้ำไทย ไปยังเมืองท่าหรือถิ่นที่อีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งภายในน่านน้ำไทย

8. “การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำทุกชนิด รวมทั้งที่ใช้เรือไปทำการจับสัตว์น้ำหรือเป็นพาหนะไปทำการจับสัตว์น้ำด้วย

9. “ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า นายเรือ สุรัง ใต้กั้ง นายท้าย คนถือท้ายหรือบุคคลใดอื่นผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความถึงผู้นำร่อง

10. “คนประจำเรือ” หมายความว่า บรรดาคนที่ทำหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

11. “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

12. “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ทำการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า และหมายความถึงผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าท่า หรือให้รักษาการแทนเจ้าท่า

13. “นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า ผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนเรือ หรือให้รักษาการแทนนายทะเบียนเรือ

หมวด 1

การจดทะเบียนเรือไทย

มาตรา 6 การจดทะเบียนเรือไทยตามพระราชบัญญัตินี้ต้องจดต่อนายทะเบียนเรือ

มาตรา 7 ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้นั้น จะเป็นบุคคลตามธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ตาม ต้องมีสัญชาติไทย

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทย และ

1. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย
2. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

3. ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ

มาตรา 8 เรือดังกล่าวต่อไปนี้ เมื่อได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นเรือไทย

สำหรับการค้าในน่านน้ำไทย

1. เรือกล ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสส์ขึ้นไป
2. เรือทะเลที่มีไซ้เรือกล ขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสส์ขึ้นไป
3. เรือลำน้ำที่มีไซ้เรือกล ขนาดตั้งแต่ห้าสิบตันกรอสส์ขึ้นไป

สำหรับการประมง

1. เรือกลทุกขนาด
2. เรือที่มีไซ้เรือกลขนาดตั้งแต่หกตันกรอสส์ขึ้นไป

มาตรา 9 เรือของบุคคลตามมาตรา 7 ซึ่งมีได้ใช้ประโยชน์ตามมาตรา 47 แม้จะมีขนาดดังกล่าวไว้ในมาตรา ก่อน และเรือของบุคคลตามมาตรา 7 ขนาดต่ำกว่าที่กล่าวไว้ในมาตรา ก่อนสำหรับการค้าในน่านน้ำไทยหรือการประมงแล้วแต่กรณี ไม่ต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

เรือซึ่งกล่าวในมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นเรือไทยด้วย

มาตรา 10 ในการขอจดทะเบียนเป็นเรือไทย ผู้ขอต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ยื่นคำแสดงกรรมสิทธิ์ตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า
2. ทำคำรับรองว่าเงื่อนไขในการที่จะถือกรรมสิทธิ์ได้เป็นไปตามมาตรา 7 และนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์คำรับรองนั้น ถ้าผู้ขอเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้องนำไปสำคัญแสดงการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นมาแสดง

3. ยื่นใบสำคัญแสดงการตรวจเรือ ซึ่งพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่าได้ออกให้ตามมาตรา 12

4. ยื่นรายการแสดงวัน เดือน ปี และตำบลที่ต่อเรือนั้นเสร็จเท่าที่จะแสดงได้

5. ถ้าเรือนั้นเดิมเป็นของคนต่างด้าว ให้แจ้งชื่อเรือซึ่งใช้อยู่เดิมนั้นด้วย

6. แสดงชื่อผู้ควบคุมเรือ

มาตรา 11 เรือที่ขอจดทะเบียนเป็นเรือไทยให้มีเครื่องหมายถาวรเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ตัวเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นเรือไทยแล้ว และทราบใดที่การจดทะเบียนนั้นยังไม่สิ้นไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมเรือที่จะรักษาเครื่องหมายดังกล่าวแล้วนั้นให้ถาวรอยู่เสมอ จะเปลี่ยนแปลงหรือปิดบังไม่ได้ นอกจากเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

มาตรา 12 เรือที่จะขอจดทะเบียนเป็นเรือไทยต้องมีใบสำคัญแสดงการตรวจเรือไปแสดงต่อนายทะเบียนเรือว่า เรือนั้นได้รับการตรวจจากพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่าถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

มาตรา 13 ในการรับจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้นายทะเบียนเรือเก็บใบสำคัญแสดงการตรวจเรือไว้ และถ้ามีใบสำคัญของผู้ต่อเรือหรือหนังสือสำคัญแสดงการโอนก็ให้เก็บไว้ด้วย

มาตรา 14 สมุดทะเบียนเรือไทยให้ทำตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า และให้มีรายการดังต่อไปนี้ด้วย

1. ชื่อเรือ ชื่อเมืองท่าที่เรือนั้นจดทะเบียน และชื่อผู้ควบคุมเรือ

2. ประเภทของเรือ ชื่ออยู่และชื่อเจ้าของอยู่ที่ต่อเรือนั้น

3. รายการต่อเรือ

4. รายการแสดงการได้กรรมสิทธิ์ตามที่ปรากฏในคำรับรอง

5. ชื่อ ที่อยู่ และอาชีพการงานของผู้ที่ลงทะเบียนเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ให้มีชื่อและที่อยู่ของผู้จัดการหรือกรรมการด้วย

มาตรา 15 เรือลำใดได้จดทะเบียนเป็นเรือไทย ณ เมืองท่าใด เมืองท่านั้นเป็นเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น

หมวด 2

ใบทะเบียนเรือไทย

มาตรา 16 เมื่อได้จดทะเบียนเรือแล้ว ให้นายทะเบียนเรือออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน ใบสำคัญนี้ให้เรียกว่า “ใบทะเบียน”

มาตรา 17 ในระหว่างเวลาที่คงใช้เรื่อนั้น ใบทะเบียนให้ใช้เป็นเอกสารประจำเรือ และผู้ควบคุมเรือต้องรักษาไว้ในเรือเสมอ ผู้ใดจะเอาไปเสียจากเรือไม่ได้ นอกจากเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และเมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจ ผู้ควบคุมเรือต้องนำออกแสดงทันที

มาตรา 18 ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือเป็นอันตรายไปด้วยประการอื่น หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ควบคุมเรือขอใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่าจากนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้น

ถ้ากรณีดังกล่าวแล้วเกิดขึ้นนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นให้ผู้ควบคุมเรือขอใบทะเบียนชั่วคราวที่เมืองท่าแรกถึงซึ่งมีนายทะเบียนหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยแล้วแต่กรณี

เมื่อเรือมาถึงเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ผู้ควบคุมเรือต้องนำใบทะเบียนชั่วคราวส่งนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ โดยกำหนดสิบวันนับแต่วันเรือถึง เพื่อนายทะเบียนเรือจะได้ออกใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่า

ในกรณีที่ใบทะเบียนไม่มีที่ว่างสำหรับกรอรายการต่าง ๆ ได้ต่อไป ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยแล้วแต่กรณี ออกใบประจำต่อตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 เมื่อได้ออกใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่าแล้ว ถ้าใบเก่ายังมีอยู่ในกรณีชำรุดในสาระสำคัญหรือได้พบในภายหลังในกรณีที่สูญหาย ให้ผู้ควบคุมเรือส่งแก่นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือโดยด่วน เพื่อจัดการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือให้ผู้ควบคุมเรือคนใหม่ นำใบทะเบียนกับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวของตน ไปแสดงต่อเจ้าท่าหรือนายทะเบียนเรือ หรือเจ้าพนักงานกงสุลไทย แล้วแต่กรณีก่อนเรือออก

เมื่อเจ้าพนักงานดังกล่าวมานั้นได้พิจารณาเป็นที่พอใจแล้วให้หมายเหตุการเปลี่ยนตัวผู้คุมเรือในใบทะเบียนและลงนามกำกับไว้

เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้หมายเหตุรายงานไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นโดยด่วน

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นเรือไทยที่จดทะเบียนแล้วบางขนาดมีต้องปฏิบัติตามบทแห่งมาตรานี้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์เรือ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเป็นผู้หมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์เรือนอกเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยประจำเมืองทำที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์หรือที่เรือแรกถึงแล้วแต่กรณีเป็นผู้หมายเหตุในใบทะเบียน แต่จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นทราบและได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเรือนั้นก่อน

มาตรา 22 ในกรณีที่เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วได้สูญหายไป ถูกขโมยคร่าห์ ถูกเพลิงเผาผลาญ อับปาง ทำลายหรือถูกละทิ้ง ให้เจ้าของเรือแจ้งแก่นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตนทราบเหตุการณ์และให้นายทะเบียนเรือนั้นบันทึกข้อความที่ได้รับแจ้งลงไว้ในสมุดทะเบียนเป็นหลักฐาน

ในกรณีดังกล่าวแล้วในวรรคก่อน ถ้าใบทะเบียนไม่สูญหายหรือไม่ถูกทำลาย ให้ผู้ควบคุมเรือคืนใบทะเบียนแก่นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยประจำเมืองทำที่เกิดเหตุหรือที่แรกถึงแล้วแต่กรณี

มาตรา 23 ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยแล้วแต่กรณี ส่งใบทะเบียนที่ได้รับไว้ตามมาตราก่อนไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ

มาตรา 24 ถ้าเรือได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์หรือต่อขึ้นใหม่นอกราชอาณาจักรไทยและเป็นเรือของบุคคลผู้มีลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 เจ้าพนักงานกงสุลไทยอาจออกใบทะเบียนชั่วคราวให้แก่ผู้ควบคุมเรือ และให้เจ้าพนักงานกงสุลไทยส่งสำเนาใบทะเบียนชั่วคราวนั้นไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำ ซึ่งมีความจำนงจะจดทะเบียนโดยด่วน

ข้อความในใบทะเบียนชั่วคราวต้องมีรายการดังต่อไปนี้

1. ชื่อเรือ
2. ชื่อผู้ควบคุมเรือ
3. ชื่อเจ้าของเรือ และในกรณีที่เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ชื่อเจ้าของทั้งเก่าและใหม่
4. เหตุที่ได้กรรมสิทธิ์เรือนั้น
5. วัน เดือน ปี และตำบลที่ได้กรรมสิทธิ์
6. รายการเกี่ยวกับขนาดเรือ การต่อเรือ และรายการอื่น ๆ เท่าที่แสดงได้
7. ชื่อเมืองทำซึ่งมีความจำนงจะจดทะเบียนเป็นเรือไทย

มาตรา 25 ใบทะเบียนชั่วคราวซึ่งเจ้าพนักงานกงสุลไทยออกให้ตามมาตราก่อน ให้ใช้ได้เช่นเดียวกับใบทะเบียนตัวจริง และให้ใช้ได้จนกว่าเรือนั้นมาถึงเมืองท่าแรก ในราชอาณาจักรไทยที่มิให้นายทะเบียนเรือ แต่ห้ามมิให้ใช้เกินกำหนดหกเดือนนับแต่วันออกใบทะเบียนชั่วคราวนั้น

ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบทะเบียนชั่วคราวแก่นายทะเบียนเรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เรือนั้นมาถึงเมืองทำซึ่งมีความจำนงจะจดทะเบียน

มาตรา 26 ภายในห้าวันนับจากวันที่เรือล้าไต่จะออกไปยังเมืองท่าหนึ่งเมืองท่าใด เพื่อจะจอดทะเบียนเป็นเรือไทยและประสงค์จะรับประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเดินทางนั้น ให้ผู้ควบคุมเรือขอใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวจากเจ้าท่า ผู้ควบคุมถิ่นที่เรือจะออกไป

ใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวนี้ให้ใช้ได้เสมือนใบทะเบียนภายในกำหนดเงื่อนไขอันระบุไว้ในใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวนั้น

ในการขอใบผ่านนี้ เมื่อเจ้าท่าได้พิจารณาไม่เห็นสมควรจะไม่อนุญาตก็ได้

หมวด 3

การโอนกรรมสิทธิ์เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา 27 การโอนโดยนิติกรรมซึ่งกรรมสิทธิ์เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ให้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น เพื่อขอให้จัดการโอนไว้ในสมุดทะเบียน

สัญญาโอนกรรมสิทธิ์เรือตามมาตรา นี้ ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าต่อนายทะเบียนเรือดังกล่าวมาแล้ว

ถ้ามีการโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าวมาแล้วนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยประจำเมืองท่าที่มีการโอนกรรมสิทธิ์เรือ นั้น แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ โดยหมายเหตุการโอนไว้ในใบทะเบียนและส่งสำเนาสัญญา ถ้าจำเป็นก็รวมทั้งคำแปลสัญญาอันรับรองว่าถูกต้องไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ นั้นโดยด่วน เมื่อได้รับเอกสารเช่นนั้นและเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนเรือจัดการโอนไว้ในสมุดทะเบียน

มาตรา 28 ในกรณีดังกล่าวมาแล้วในมาตรา ก่อน เมื่อปรากฏว่าผู้รับโอนไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7

1. ถ้าทำการโอน ณ เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าที่กล่าว นั้นเรียกใบทะเบียนคืน และให้ถอนทะเบียนเรือ นั้นเสีย

2. ถ้าทำการโอนนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือ หรือเจ้าพนักงานกงสุลไทย แล้วแต่กรณีเรียกใบทะเบียนคืนและให้ส่งรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ และใบทะเบียนนั้นพร้อมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในวรรคสามแห่งมาตรา ก่อนไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ เพื่อให้ถอนทะเบียนเรือ นั้นเสีย

มาตรา 29 เมื่อกรรมสิทธิ์ในเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วได้ตกไปเป็นของผู้ใดโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม ให้ผู้นั้นส่งใบทะเบียนพร้อมทั้งคำรับรองและพยานหลักฐานเกี่ยวกับสัญชาติของตนต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ นั้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เรือได้ตกไปเป็นของผู้ นั้น

เพื่อการนี้ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

มาตรา 30 เมื่อเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ได้ตกไปโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรมเป็นของบุคคลที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ให้ผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์เรือนั้นยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ เพื่อขอจดทะเบียนเรือนั้นในนามของตน ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตรา ก่อน พร้อมทั้งนำพยานหลักฐานมาแสดงว่าตนได้กรรมสิทธิ์ และเป็นผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้

เมื่อได้รับคำร้องและพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ถ้ามีมูลพอเชื่อฟังได้ ภายในเจ็ดวันให้นายทะเบียนเรือจัดให้ปิดประกาศคำร้องนั้นไว้ ณ เมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์ โดยผู้ร้องต้องออกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ปิดประกาศไว้แล้วไม่มีผู้ใดคัดค้านต่อนายทะเบียนเรือให้นายทะเบียนเรือเรียกใบทะเบียนจากผู้ร้อง และเมื่อได้สอบพยานหลักฐานเป็นที่ถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนเรือบันทึกการไว้โดยสะดวกและหมายเหตุใบทะเบียนตามคำร้องนั้น

ถ้ามีผู้คัดค้านภายในสามสิบวันนั้นให้นายทะเบียนเรือแจ้งให้ผู้คัดค้านนำคดีไปฟ้องศาลภายในสิบห้าวัน และในระหว่างสิบห้าวันนี้นให้นายทะเบียนเรืองดการบันทึกการหรือหมายเหตุไว้ก่อน ถ้าผู้คัดค้านไม่นำคดีไปฟ้องศาลภายในกำหนดนั้นให้นายทะเบียนเรือดำเนินการตั้งบัญชีไว้ในวรรคก่อน ถ้าผู้คัดค้านนำคดีไปฟ้องศาลให้นายทะเบียนเรือเลื่อนการดำเนินการไปจนกว่าศาลจะได้พิพากษาคดีที่สุดแล้ว จึงดำเนินการต่อไปตามคำพิพากษานั้น

มาตรา 31 ในกรณีเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ได้ตกไปโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรมเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ก็ดี หรือในกรณีที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของขาดลักษณะเช่นนั้นด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี ถ้าเจ้าของเรือมีความประสงค์จะให้เรือนั้นยังคงเป็นเรือไทยต่อไป ก็ให้จัดการโอนไปยังผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เรือได้ตกไปเป็นของตน หรือนับแต่วันที่ขาดลักษณะเช่นนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเจ้าของเรือไม่มีความประสงค์จะให้เรือนั้นยังคงเป็นเรือไทยต่อไปก็ให้ยื่นคำร้องขอถอนทะเบียนต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเสียภายในเก้าสิบวัน ดังกล่าวแล้วดูจกัน

ถ้าพ้นกำหนดเก้าสิบวันดังกล่าวไว้ในวรรคก่อนแล้ว เจ้าของเรือมิได้จัดการอย่างไร ให้ถือว่าเจ้าของเรือมีความประสงค์จะให้เรือนั้นยังคงเป็นเรือไทยต่อไป และเมื่อกรมเจ้าท่าขอร้องให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันดังกล่าวแล้ว เพื่อขอให้ศาลสั่งขายทอดตลาดเรือนั้นแก่ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 เมื่อขายได้และหักค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายเหลือเงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้จ่ายแก่บุคคลผู้มีสิทธิจะได้รับ

ในระหว่างที่จัดการโอนดังกล่าวข้างต้น ให้ถือว่าเรือนั้นเป็นเรือไทย แต่ในกรณีที่มิได้จัดการโอนตามวรรคสองมิให้ถือว่าเรือนั้นเป็นเรือไทย เมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เรือนั้น

เป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ และเมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวันนั้นไปแล้ว ให้นายทะเบียนเรือถนนทะเบียนเรือนั้นเสีย

มาตรา 32 เมื่อหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วได้ตกไปเป็นของบุคคลอื่นใดโดยนิติกรรม หรือโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม ให้หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการผู้จัดการบริษัทแล้วแต่กรณี แจ้งความต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบว่าได้ตกไปเป็นของบุคคลอื่นนั้น พร้อมทั้งยื่นรายงานเกี่ยวกับสัญชาติของบุคคลที่ได้มาเป็นเจ้าของหุ้นนั้นด้วย

เพื่อการนี้ ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

มาตรา 33 ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนซึ่งเป็นเจ้าของเรือไทยได้จดทะเบียนแล้วขาดลักษณะจะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นถนนทะเบียนเรือนั้นเสีย เว้นแต่หุ้นของผู้เป็นหุ้นส่วนนั้นจะได้โอนยังบุคคลผู้มีลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทย ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ขาดลักษณะเช่นนั้น

มาตรา 34 ถ้าจำนวนหุ้นในบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว บกพร่องจนทำให้บริษัทขาดลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งขายทอดตลาดหุ้น ซึ่งการโอนหรือตกทอดไปเป็นเหตุให้บริษัทขาดลักษณะเช่นนั้นแก่ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ได้ทราบการขาดลักษณะเช่นนั้น

ในการที่จะถือว่าหุ้นใดเป็นเหตุให้บริษัทขาดลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วได้ เพื่อประโยชน์ในการที่จะร้องขอต่อศาลให้สั่งขายทอดตลาดนั้น ให้ถือเอาหุ้นซึ่งได้โอนไปแล้วเป็นเหตุให้บริษัทขาดลักษณะดังกล่าวแล้วเป็นหุ้นที่จะต้องขายทอดตลาดดังกล่าวนี้ ถ้ามีจำนวนมากกว่าที่จำเป็นจะต้องขายทอดตลาด ก็ให้ขายทอดตลาดเฉพาะหุ้นที่มีเลขหมายน้อยที่สุดเป็นลำดับขึ้นไปจนครบจำนวน อันจะทำให้บริษัทมีลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือไทยตามมาตรา 7 หุ้นนอกนั้นไม่ต้องขายทอดตลาด

การขายทอดตลาดต้องขายให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ลงในประกาศครั้งแรก ถ้าภายในกำหนดนั้นไม่มีผู้ซื้อหุ้นจนครบจำนวนอันจะทำให้บริษัทมีลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นถนนทะเบียนเรือนั้นเสีย

มาตรา 35 ถ้าจำนวนกรรมการส่วนมากในบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7 ให้กรรมการผู้จัดการของบริษัทแจ้งต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบเหตุการณ์นั้น และถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งยังมีได้จัดให้จำนวนกรรมการถูกต้องตามมาตรา 7 ให้นายทะเบียนเรือถอนทะเบียนเรื่อนั้นเสีย

เพื่อการนี้ ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

หมวด 4

การจํานองและบุริมสิทธิอันเกี่ยวกับ เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา 36 สัญญาจํานองเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วนั้นให้ทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าและจดทะเบียนการจํานองต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้น

ในเรื่องบุริมสิทธิดังกล่าวไว้ในมาตรา 273 ถึงมาตรา 276 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ถือว่าเรือดังกล่าวมาแล้วเป็นอสังหาริมทรัพย์ และให้นำมาตรา 285 ถึงมาตรา 289 แห่งประมวลกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ และในเรื่องการจดทะเบียนบุริมสิทธิดังกล่าวมาแล้วให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

การจดทะเบียนดังกล่าวไว้ในสองวรรคก่อนนั้น ให้จัดไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

มาตรา 37 ถ้าจะต้องปฏิบัติตามความในมาตราก่อนนอกเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยประจำเมืองทำหนึ่งเมืองทำใดแล้วแต่กรณี เป็นผู้ทำหน้าที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ โดยหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน แล้วส่งสำเนาให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นโดยด่วน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้วให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือจดข้อความนั้นไว้ในสมุดทะเบียน

หมวด 5

ชื่อเรือ การเปลี่ยนแปลงเรือ การเปลี่ยนเมืองทำขึ้นทะเบียน การจดทะเบียน การเปลี่ยนแปลง และการจดทะเบียนใหม่

มาตรา 38 เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะใช้ชื่ออย่างอื่นให้ผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ไม่ได้

ชื่อของเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะเปลี่ยนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมเจ้าท่า

การขอเปลี่ยนชื่อเรือ ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 39 เมื่อได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อเรือแล้วการแก้ไขที่ตัวเรือ ในสมุดทะเบียนในใบทะเบียน ในเอกสารอื่นทุกฉบับซึ่งเห็นว่าสมควร และการโฆษณาเกี่ยวกับการเปลี่ยนชื่อเรือนั้น ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 40 เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว เมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือให้ผิดไปจากรายการซึ่งปรากฏอยู่ในทะเบียน ผู้ควบคุมเรือต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นต่อนายทะเบียนเรือ หรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยประจำเมืองท่าที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นว่านั้นโดยด่วน ถ้าที่เมืองท่านั้นไม่มีเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่เมืองท่าแรกถึง ซึ่งมีเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

มาตรา 41 ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนเรือตามมาตรา 40 ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบตรวจเรือของพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่าไปแสดงด้วย

ถ้านายทะเบียนเรือที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลง มิใช่ นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือนั้นหมายเหตุรายการเปลี่ยนแปลงไว้ในทะเบียนแล้วลงนามกำกับไว้และให้รายงานการเปลี่ยนแปลงนั้นไปให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือทราบโดยด่วน

มาตรา 42 ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อเจ้าพนักงานกงสุลไทยตามมาตรา 40 ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบตรวจเรือของพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่า หรือถ้าไม่มีใบตรวจเรือเช่นนั้นก็ให้ส่งใบตรวจเรือของบุคคลผู้ซึ่งกรมเจ้าท่าได้ระบุไว้ หรือผู้ซึ่งมีความรู้และฐานะที่เทียบกันได้อย่างใกล้เคียงไปแสดงด้วย

ให้เจ้าพนักงานกงสุลไทยหมายเหตุรายการ การเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียนแล้วลงนามกำกับไว้ และให้รายงานการเปลี่ยนแปลงนั้นไปให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือทราบโดยด่วน กับให้ส่งสำเนาใบตรวจของพนักงานตรวจเรือ ซึ่งรับรองว่าถูกต้องไปให้ด้วย

มาตรา 43 เมื่อได้รับรายงานการเปลี่ยนแปลงและเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแล้ว ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือสั่งให้จดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ และออกใบทะเบียนให้ใหม่

ถ้าเรือนั้นไม่อยู่ที่เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือส่งใบทะเบียนใหม่ ไปให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทยที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นแล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับใบทะเบียนใหม่แล้ว ให้ผู้ควบคุมเรือคืนใบทะเบียนเดิม ซึ่งต้องส่งไปให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือเพื่อจัดการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 44 เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะขอโอนไปขึ้นทะเบียนเรือ ณ เมืองท่าอื่นภายในราชอาณาจักรไทยก็ได้ คำขอให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียน

ของเรื่อนั้น โดยบุคคลทั้งหมดที่ปรากฏในสมุดทะเบียนว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่อนั้น

เมื่อมีผู้มาขอโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียนเรือตามความในวรรคก่อนให้นายทะเบียนเรือ ประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือแจ้งการอนุญาตการโอนนั้นพร้อมทั้งส่งสำเนาเอกสารต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรือและรายนามบุคคลทั้งหมด ที่ปรากฏ ในสมุดทะเบียน ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่อนั้น ไปให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าที่มีความจำนงจะขึ้นทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนใหม่ได้รับเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ให้จดยการของเอกสารเหล่านี้ และรายนามบุคคลเช่นว่านั้นลงในสมุดทะเบียนแล้วออกใบทะเบียนให้ใหม่ ส่วนใบทะเบียนเดิมให้เรียกคืน เมืองท่านี้ย่อมเป็นเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นต่อไป และให้เปลี่ยนชื่อเมืองท่าที่ตัวเรือเป็นชื่อเมืองท่าใหม่

มาตรา 45 การจดทะเบียนเป็นเรือไทยสิ้นไปด้วยเหตุต่าง ๆ ดังได้ระบุไว้ในมาตรา 22

เมื่อการจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้สิ้นไปด้วยเหตุสูญหายถูกเพลิงเผาผลาญ อับปาง ทำลายหรือถูกละทิ้ง จะขอจดทะเบียนใหม่เป็นเรือไทยได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามความในมาตรา 12 เท่านั้น และในกรณีเช่นว่านี้ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนใหม่

ค่าธรรมเนียมในการตรวจเรือตามมาตรานี้ ให้เรียกเก็บเต็มอัตรา หรือเพียงบางส่วนแล้วแต่พฤติการณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 46 เรือที่ไม่เคยจดทะเบียนเป็นเรือไทยมาขอจดทะเบียนเป็นเรือไทย ต้องจดในชื่อเรือที่ใช้อยู่ในขณะที่ยื่นขอจดทะเบียน ส่วนเรือที่เคยจดทะเบียนเป็นเรือไทยแล้วมาขอจดทะเบียนใหม่ต้องจดในชื่อเรือที่ใช้อยู่ในขณะที่ยื่นขอจดทะเบียน แต่ในคำร้องของผู้ขอจดทะเบียนต้องแจ้งชื่อเรือครั้งสุดท้ายที่ใช้อยู่ในขณะที่ยื่นขอจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้สิ้นไป

หมวด 6

สิทธิและหน้าที่พิเศษของเรือไทย

มาตรา 47 นอกจากจะมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอย่างอื่น เรือไทยซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และเรือมีขนาดต่ำกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 สำหรับการค้าในน่านน้ำไทย ซึ่งเป็นของบุคคลตามมาตรา 7 เท่านั้น จะทำการค้าในน่านน้ำไทยได้

บทบัญญัติในวรรคก่อน ไม่ใช้บังคับแก่เรือของบุคคลธรรมดาที่เป็นคนต่างด้าว ซึ่งมีขนาดต่ำกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 สำหรับการค้าในน่านน้ำไทย

มาตรา 47 ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าน่านน้ำไทยส่วนใดยังมีเรือไทยทำการตามมาตรา 47 ไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ทำการตามมาตรา 47 ได้ มีกำหนดคราวละไม่เกินหนึ่งปี แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 48 ห้ามมิให้บุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 เช่า หรือรับเอาไปโดยประการอื่นซึ่งเรือไทยมีขนาดตามมาตรา 8 สำหรับการค้าในน่านน้ำไทยที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และเอาไปทำการค้าในน่านน้ำไทย

มาตรา 49 เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ในระหว่างเวลาที่คงใช้เรือ ต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้ประจำเรือ

1. ใบทะเบียนเรือหรือใบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี
2. สัญญาคนประจำเรือ
3. สัญญาเช่าเรือ ถ้ามี
4. ใบตราส่ง ถ้ามี
5. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ
6. สมุดปูมเรือ
7. ใบปล่อยเรือและใบอนุญาตออกจากท่า ถ้ามี

เอกสารดังกล่าวแล้วนั้นนอกจากใบทะเบียนหรือใบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นมิให้ต้องมี ได้โดยออกเป็นกฎกระทรวง

เอกสารดังกล่าวข้างต้น อาจใช้พิสูจน์สัญชาติเรือได้ ส่วนภาษาและแบบพิมพ์ของเอกสารนั้น หากมิได้มีข้อความบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 50 คนประจำเรือไทยสำหรับการค้าในน่านน้ำไทยที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้วต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าอัตราที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะกำหนด และต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้า

คนประจำเรือไทยที่กล่าวในวรรคก่อนต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 51 เรือไทยเท่านั้นที่มีสิทธิใช้ธงชาติไทยได้

ถ้าเรือลำใดซึ่งมิใช่เรือไทย ใช้ธงชาติไทยเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นเรือไทย ต้องถือว่าเรือลำนั้นฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 52 ผู้ควบคุมเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ต้องจัดให้มีการชักธงชาติไทยในเมื่อ

1. เรือราชนาวี หรือเรือราชการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ส่งสัญญาณสั่งให้ชักธงชาติ

2. ผ่านเรือรบไทยหรือเรือรบต่างประเทศ

3. ขณะเรือเข้าหรือออกจากเมืองท่าไทย และเมืองท่าต่างประเทศ

4. ขณะเรืออยู่ในเมืองท่าไทยตั้งแต่เวลา 8 นาฬิกาจนถึงเวลาอาทิตย์ตก

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นเรือบางขนาดมิต้องปฏิบัติตามบทแห่งมาตรานี้ได้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา 53 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือไทยลำใดกระทำการใด ๆ โดยเจตนาจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจเรือเข้าใจผิดไปว่าเรือนั้นเป็นเรือต่างประเทศ

มาตรา 54 เรือของบุคคลตามมาตรา 7 อันพึงจดทะเบียนเป็นเรือไทยได้ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ยังมีได้จดทะเบียนก็ดีหรือเรือซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเรือไทยแล้ว แต่การจดทะเบียนได้สิ้นไปด้วยเหตุต่าง ๆ ดังระบุไว้ในมาตรา 22 ก็ดี ไม่ชอบที่จะได้รับประโยชน์อันเรือไทยจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในเรื่องเสียค่าธรรมเนียมต้องใช้ค่าปรับ ถูกริบ และต้องรับโทษเพื่อความผิดใด ๆ อันเกิดขึ้นในเรือ หรือโดยคนประจำเรือ ให้จัดการแก่เรือนั้นเช่นเดียวกับเป็นเรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว

หมวด 7

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 55 ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีความผิดที่เกิดขึ้นในเรือไทย ให้ถือว่าเจ้าพนักงานต่อไปนี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย เมื่อปฏิบัติตามมาตรา 78 และมาตรา 92 แห่งประมวลกฎหมายนั้น

1. เจ้าท่า หรือผู้รักษาการแทนเจ้าท่า

2. นายทหารชั้นสัญญาบัตรผู้ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือผู้บังคับบัญชาป้อม ผู้บังคับการเรือ

หรือผู้บังคับการกองทหารแห่งราชนาวิ

3. เจ้าพนักงานประมง หรือเจ้าพนักงานศุลกากร ตั้งแต่ตำแหน่งประจำแผนกขึ้นไป
4. เจ้าพนักงานอื่น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเพื่อการนี้
5. เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ เจ้าพนักงานประมงและเจ้าพนักงานศุลกากรต่ำกว่าตำแหน่ง

ประจำแผนกลงมา ให้ถือว่าเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

มาตรา 56 ในกรณีต่อไปนี้จะกักเรือหรือยึดเอกสารเกี่ยวกับเรือ หรือทั้งสองประการก็ได้

1. ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 20 วรรคหนึ่ง มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 40 มาตรา 41 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 หรือมาตรา 53

2. ในกรณีความผิดอื่นใดที่เกิดขึ้นในเรือ และมีอัตราโทษจำคุก กำหนดไว้ในกฎหมายอย่างต่ำสิบปี หรือสูงกว่านั้น

มาตรา 57 ให้เจ้าพนักงานต่อไปนี้ มีอำนาจกักและยึดตามความในมาตราก่อน

1. พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และอนุมาตรา 1 อนุมาตรา 2 และอนุมาตรา 4 แห่งมาตรา 55

2. เจ้าพนักงานศุลกากรตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองขึ้นไป

การกักหรือการยึดเช่นว่านั้น ห้ามมิให้กักหรือยึดเกินกว่าสองวัน โดยมีได้รับอนุญาตจากศาลการันระยะเวลาอันสั้น ถ้าเรืออยู่ในเมืองท่าไทย ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่กักเรือหรือยึดเอกสาร ถ้าเรือมิได้อยู่ในเมืองท่าไทยให้นำเรือเข้ามาในเมืองท่าไทยโดยด่วน และระยะเวลาเช่นว่านั้นให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่เรือถึงเมืองท่าไทย

ถ้าเจ้าพนักงานเห็นเป็นการสมควรที่จะขยายการกักหรือการยึดออกไปเกินกว่าสองวัน ก็ให้ยื่นคำร้องต่อศาลภายในระยะเวลาเช่นว่านั้นในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกักหรือยึดต่อไปได้จนกว่าจะได้มีคำชี้ขาดของศาลชั้นต้น คำชี้ขาดนี้ให้ถือว่าเป็นอันถึงที่สุด

หมายเหตุ มาตรา 56 ยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 162 ลงวันที่ 5 มิถุนายน 2515 ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ หน้า 25 เล่ม 89 ตอนที่ 89 วันที่ 6 มิถุนายน 2515 ดังมีข้อความต่อไปนี้

“มาตรา 56 ในกรณีต่อไปนี้จะกักเรือหรือยึดเอกสารเกี่ยวกับเรือหรือทั้งสองประการก็ได้

1. ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 20 วรรคหนึ่ง มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 40 มาตรา 41 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 47 ทวิ มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 หรือมาตรา 53

2. ในกรณีความผิดอื่นใดที่เกิดขึ้นในเรือ และมีอัตราโทษจำคุกกำหนดไว้ในกฎหมายอย่างต่ำสิบปีหรือสูงกว่านั้น”

ให้เจ้าพนักงาน หรือศาลโดยคำขอของเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี กักเรือหรือยึดเอกสาร จนกว่าจะได้ปฏิบัติถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ฝ่าฝืน หรือตามความต้องการของบทกฎหมายอื่น

มาตรา 58 การจดทะเบียน การจดยกรายการ การแก้หรือการถอนทะเบียนอันจะพึงกระทำ ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อนายทะเบียนเรือเรียกร้อง ก็ให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องนำพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นมาแสดง จนเป็นที่พอใจของนายทะเบียนเรือว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา 59 ในระหว่างเวลาทำงานปกติ ผู้มีส่วนได้เสียคนใด เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราในกฎกระทรวงแล้ว ชอบที่จะตรวจรายการในสมุดทะเบียนเรือไทยของเมืองท่าใด ๆ ซึ่งเป็นเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือหรือตรวจหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น หรือหลักฐานอื่นซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่า เห็นสมควร หรือจะขอให้คัดสำเนาทั้งหมดหรือบางส่วน พร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องมอบให้ก็ได้

มาตรา 60 ให้กรมเจ้าท่าอำนวยการการจดทะเบียนหรือการถอนทะเบียนเรือไทย ส่งไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ โดยมีชกช่า

มาตรา 61 ให้เจ้าท่ามีอำนาจกระทำการเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวได้

มาตรา 62 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราชั้นสูง ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมายเหตุ มาตรา 62 ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2484 ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการ ของกระทรวง ทบวง หรือกรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2484 ให้โอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมเจ้าท่า ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการเป็นเจ้าหน้าที่อยู่ไป เป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 58 หน้า 1058 พ.ศ. 2484)

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 63 ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 17 มาตรา 18 วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม มาตรา 19 มาตรา 20 วรรคหนึ่ง มาตรา 22 มาตรา 25 วรรคสอง มาตรา 26 วรรคหนึ่ง มาตรา 29 วรรคหนึ่ง มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 35 วรรคหนึ่ง มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 40 หรือมาตรา 52 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 64 ผู้ควบคุมเรือผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 49 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้นเกี่ยวกับใบทะเบียนหรือใบทะเบียนชั่วคราวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 65 ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 47 มาตรา 50 หรือมาตรา 51 ผู้ควบคุมเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 66 ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 48 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 67 ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 53 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 68 ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 47 หรือมาตรา 51 ศาลจะสั่งริบเรือเครื่องประกอบเรือผลประโยชน์ที่ได้จากเรือนั้น และวัตถุที่ใช้ทำการฝ่าฝืนนั้นเสียก็ได้

หมายเหตุ มาตรา 65 ยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 162 ลงวันที่ 5 มิถุนายน 2515 ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ หน้า 25 เล่ม 89 วันที่ 6 มิถุนายน 2515 ดั้งมีข้อความต่อไปนี้

“มาตรา 65 ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 47 เรืออนาจารที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 47 ทวิ มาตรา 50 หรือมาตรา 51 ผู้ควบคุมเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

หมวด 9

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา 69 ภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เรือทะเลมีขนาดตาม มาตรา 8 สำหรับการค้าในน่านน้ำไทยอันเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทย ได้ตามมาตรา 7 ซึ่งได้ลงทะเบียนไว้ และรับใบอนุญาตจากกรมเจ้าท่าก่อนวันประกาศพระราชบัญญัติ นี้ ให้ทำตามมาตรา 47 และมาตรา 51 วรรคหนึ่งได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 7 มาตรา 8 และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องแก่มาตรานั้น ๆ

ส่วนเรือลำน้ำมีขนาดตามมาตรา 8 สำหรับการค้าในน่านน้ำไทยอันเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้อง ด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทย ได้ตามมาตรา 7 ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมเจ้าท่าก่อนวัน ประกาศพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาสองปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ทำการตาม มาตรา 47 ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 7 มาตรา 8 และบท บัญญัติที่เกี่ยวข้องแก่มาตรานั้น ๆ

เมื่อพ้นกำหนดสามปี หรือสองปีแล้ว แล้วแต่กรณีถ้าพิจารณาเห็นว่าน่านน้ำไทยส่วนใด ยังมีจำนวนเรือไทยทำการตามมาตรา 47 ไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจ อนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ดังกล่าวมาแล้ว ทำการตามมาตรา 47 ต่อไปได้มีกำหนดคราวละไม่เกินสองปี แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรี เห็นสมควรกำหนดขึ้น

ในระหว่างเวลาสามปีหรือสองปีดังกล่าวข้างต้น แล้วแต่กรณีเรือตามที่กล่าวในมาตรานี้ เปลี่ยนแปลงอัตราค่าระวางหรือค่าโดยสารโดยมิได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีก็ดี หรือเรือที่ได้รับอนุญาต จากรัฐมนตรีให้ทำการตามมาตรา 47 ต่อไปได้ภายหลังกำหนดเวลานั้น ๆ ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่รัฐมนตรีได้ กำหนดขึ้นก็ดี ห้ามมิให้เรือนั้นได้รับประโยชน์ตามมาตรา 47 นี้

มาตรา 70 ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลที่ จะใช้เป็นคนประจำเรือได้ ยังมีจำนวนไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ หรือมีเหตุอันสมควร อนุญาตให้มีการผ่อนผันเป็นพิเศษชั่วคราว ก็ให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจสั่งอนุญาตผ่อนผันจำนวน คุณสมบัติ พื้นความรู้และอัตราคนประจำเรือตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 50 ได้ เมื่อได้รับความเห็น ชอบของรัฐมนตรี

การขออนุญาตเช่นว่านี้ ให้ผู้ควบคุมเรือ หรือเจ้าของเรือ หรือผู้แทนทำเป็นหนังสือยื่นต่อ อธิบดีกรมเจ้าท่าและในระหว่างพิจารณาคำขออนุญาตนั้น มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 50 มาใช้บังคับ แก่เรือนั้น

การอนุญาตนั้นให้ออกใบสำคัญกำหนดประเภทคนประจำเรือ ขึ้นความรู้จำนวน กำหนด
เวลาที่อนุญาตและอื่น ๆ ให้ไว้แก่ผู้ขอเพื่อนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 162

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า เรือไทยบางประเภทที่ทำการในน่านน้ำไทย ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการในการพัฒนาการขนส่งทางน้ำเพื่อความเจริญทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 47 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 มาตรา 47 ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรี ได้พิจารณาเห็นว่า น่านน้ำไทยส่วนใดยังมีเรือไทยทำการตามมาตรา 47 ไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ตามมาตรา 7 ทำการตามมาตรา 47 ได้ มีกำหนดคราวละไม่เกินหนึ่งปี แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 56 ในกรณีต่อไปนี้จะกักเรือหรือยึดเอกสารเกี่ยวกับเรือหรือทั้งสองประการก็ได้

1. ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 20 วรรคหนึ่ง มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 40 มาตรา 41 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 47 ทวิ มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 หรือมาตรา 53

2. ในกรณีความผิดอื่นใดที่เกิดขึ้นในเรือ และมีอัตราโทษจำคุกกำหนดไว้ในกฎหมายอย่างต่ำสิบปี หรือสูงกว่านั้น”

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 65 ในกรณีที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 47 เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 47 ทวิ มาตรา 50 หรือมาตรา 51 ผู้ควบคุมเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

ข้อ 4. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 5 มิถุนายน พุทธศักราช 2505
(ลงนาม) จอมพล ถ.กิตติขจร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2517

เป็นปีที่ 29 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูง ต่อท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และให้ใช้บัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ได้กำหนดไว้เป็นเวลา 34 ปีเศษแล้ว ปัจจุบันนี้การขนส่งทางน้ำได้วิวัฒนาการไป และมีเรือขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นมาก อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 91 ตอนที่ 77 1 พฤษภาคม 2517

บัญชีค่าธรรมเนียมอัตราขั้นสูง

เลขลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
1	ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือไทย		
	(ก) เรือขนาดไม่เกิน 10 ตันกรอสส์	20	—
	(ข) เรือขนาดเกิน 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 ตันกรอสส์	200	—
	(ค) เรือขนาดเกิน 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 100 ตันกรอสส์	500	—
	(ง) เรือขนาดเกิน 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 200 ตันกรอสส์	1,000	—
	(จ) เรือขนาดเกิน 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000 ตันกรอสส์	ตันกรอสส์ละ 10	—
	(ฉ) เรือขนาดเกิน 1,000 ตันกรอสส์ขึ้นไป	ตันกรอสส์ละ 20	—
	2 ค่าธรรมเนียมการโอนกรรมสิทธิ์หรือการจำนอง		
	(ก) เรือขนาดไม่เกิน 10 ตันกรอสส์	20	—
	(ข) เรือขนาดเกิน 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 ตันกรอสส์	200	—
	(ค) เรือขนาดเกิน 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 100 ตันกรอสส์	500	—
	(ง) เรือขนาดเกิน 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 200 ตันกรอสส์	1,000	—
	(จ) เรือขนาดเกิน 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป	ตันกรอสส์ละ 10	—
	แต่ครั้งหนึ่งไม่เกิน	ล้ำละ 20,000	—
3	ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก้ข้อความในสัญญา		
	(ก) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์	ครั้งละ 20	—
	(ข) เพิ่มทุนทรัพย์		
	หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท	50	—
	หนึ่งหมื่นบาทหลัง	หมื่นละ 20	—
	เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหนึ่งหมื่นบาท		
แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน	500	—	
4	ค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนชื่อเรือ การขอโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ		
	การออกไปทะเบียนแทนใบเก่า การออกไปทะเบียนเรือชั่วคราว หรือ		
การออกไปผ่านเมืองท่าชั่วคราว	ครั้งละ 100	—	

เลข ลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
5	ค่าธรรมเนียมการตัดสำเนาหลักฐาน		
	(ก) หนึ่งร้อยค่าแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อย	10	—
	(ข) หนึ่งร้อยค่าหลัง	1	—
	เศษของหนึ่งร้อยค่าให้นับเป็นหนึ่งร้อยค่า		
6	การออกใบอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือ กรรมสิทธิ์เรือไทย ทำการค้าในน่านน้ำไทย	40	—
7	ค่าธรรมเนียมอื่น	50	—

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวงเศรษฐกิจ
ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481
กับ

ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ

**กฎกระทรวงเศรษฐกิจการ
ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการออกกฎกระทรวง
ไว้ดังต่อไปนี้
หมวด 1
ข้อความทั่วไป

ข้อ 1. เรือที่ขอจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้มีเครื่องหมายถาวรเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ตัวเรือ
ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเรือทะเลที่มีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก

ก. ชื่อเรือไว้ที่หัวเรือภายนอกทั้งสองข้าง ณ ที่ ๆ เห็นได้เด่นชัด และชื่อเรือกับชื่อ
เมืองท่าที่เรือนั้นขึ้นทะเบียนไว้ที่ท้ายเรือภายนอกด้วย

หมายเหตุ มาตรา 62 ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
แต่ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2484 ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการ ของ
กระทรวง ทบวง หรือ กรม ซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2484 ให้โอนอำนาจและหน้าที่
เกี่ยวกับราชการของกรมเจ้าท่า ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการ เป็นเจ้าหน้าที่ที่อยู่ไป
เป็นตามอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ตัวอักษรชื่อเรือที่หัวเรือต้องเป็นอักษรไทยและมีอักษรโรมันตัวใหญ่กำกับอยู่ด้วย ส่วนตัวอักษรชื่อเรือและชื่อเมืองท่าที่ท้ายเรือต้องเป็นอักษรโรมันตัวใหญ่

สีตัวอักษรต้องเป็นสีอ่อนในเมื่อสีพื้นเป็นสีเข้มและต้องเป็นสีเข้มในเมื่อสีพื้นเป็นสีอ่อน ขนาดตัวอักษรต้องสมกับขนาดของเรือ และต้องสูงไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร

ข. เลขทะเบียนเรือและเลขจำนวนตันกรอสส์ของเรือต้องสลักเป็นตัวเลขอาราบิก และอักษรโรมันไว้ที่ชื่อกลางลำถ้าไม่มีชื่อดังกล่าวแล้ว ต้องสลักไว้ที่ตัวเรือภายใน ตอนหัวเรือขวา และทาสีรอยสลักนั้นให้เห็นเด่นชัด

ค. อัตรากินน้ำลึก ไว้ที่แนวหัวเรือและท้ายเรือภายนอกทั้งสองข้างเป็นเลขอาราบิก บกอัตรากินน้ำลึกเป็นเดซิเมตรทุก ๆ สองเดซิเมตร

สีตัวเลข ต้องเป็นสีอ่อนในเมื่อสีพื้นเป็นสีเข้ม และต้องเป็นสีเข้มในเมื่อสีพื้นเป็นสีอ่อน ขนาดตัวเลขแต่ละตัวต้องสูงสิบเซนติเมตร และให้ฐานตัวเลขเป็นแนวอัตรากินน้ำลึก

(2) สำหรับเรือกลลำน้ำและเรือกลทะเลที่มีลักษณะสำหรับใช้เดินตามชายฝั่งทะเล

ก. ชื่อเรือไว้ที่หัวเรือภายนอกทั้งสองข้างและท้ายเรือ ณ ที่ ๆ เห็นได้เด่นชัด

ตัวอักษร เรือกลลำน้ำที่มีได้เดินติดต่อกับอาณาเขตต่างประเทศต้องเป็นอักษรไทยเรือทะเลและเรือกลลำน้ำที่เดินติดต่อกับอาณาเขตต่างประเทศ ต้องเป็นอักษรไทยและมีอักษรโรมันตัวใหญ่กำกับอยู่ด้วย

สีและขนาดและตัวอักษรให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับเรือทะเลที่มีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก ส่วนความสูงให้สมส่วนกับขนาดเรือ

ข. เลขทะเบียนเรือและเลขจำนวนตันกรอสส์ของเรือต้องสลักเป็นตัวเลขไทยไว้ที่ตัวเรือภายใน ตอนหัวเรือขวาและทาสีรอยสลักนั้นให้เห็นเด่นชัด กับให้มีเลขทะเบียนเป็นเลขไทยไว้ที่หัวเรือภายนอกทั้งสองข้างและที่ท้ายเรือด้วย

(3) สำหรับเรืออื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว

เลขทะเบียนเรือและเลขจำนวนตันกรอสส์ของเรือ ต้องสลักเป็นตัวเลขไทยไว้ที่ตัวเรือภายใน ตอนหัวเรือขวา และทาสีรอยสลักนั้นให้เห็นเด่นชัด กับให้มีเลขทะเบียนเป็นเลขไทยไว้ที่หัวเรือภายนอกทั้งสองข้างด้วย

(4) สำหรับเรือประมง

นอกจากต้องมีเครื่องหมายตัวดังกล่าวไว้ใน(1) (2) หรือ(3) และแต่กรณี ต้องมีอักษร ป. ขนาดพอสมส่วนกับตัวเรือไว้ที่หัวเรือภายนอกทั้งสองข้างด้วย

ข้อ 2. การทำเครื่องหมายตามข้อก่อน สำหรับเรือที่มีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก และเรือกลทุกชนิด ให้เป็นหน้าที่ของผู้จดทะเบียนเป็นผู้จัดทำ ส่วนเรือนอกนั้นสำหรับครั้งแรก ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานจัดทำให้

ข้อ 3. ใบประจำต่อที่จะออกให้ในกรณีที่ใบทะเบียนเรือไม่มีที่ว่างสำหรับกรอกรายการต่าง ๆ ได้ต่อไปนั้น ให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า และเมื่อจะออกให้ผู้ใด ให้เจ้าพนักงานผู้ออกประทับตราตรงรอยต่อทุกครั้ง

ข้อ 4. ในกรณีที่ใบทะเบียนเรือชำรุดในสารสำคัญหรือสูญหาย และได้ออกใบใหม่แทนใบเก่าแล้วนั้น เมื่อได้รับใบเก่าคืนและหมายเหตุไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเก็บรักษาใบทะเบียนเก่าไว้มีกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันได้รับคืน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้ทำลายเสียได้

ข้อ 5. เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือสำหรับเรือทุกขนาด ซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก ผู้ควบคุมเรือคนใหม่ ไม่ต้องนำใบทะเบียนกับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวไปแสดงต่อเจ้าท่าหรือนายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลไทย แล้วแต่กรณี ก่อนเรือออก

ข้อ 6. ในกรณีที่เรือไทยซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ได้ตกไปโดยทางอื่นนอกจากนิตินกรรมเป็นของบุคคลที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้นั้น เมื่อนายทะเบียนเรือได้รับคำร้องและพยานหลักฐานจากผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์เป็นที่พอใจแล้ว ให้จัดการปิดประกาศคำร้องนั้นไว้ ณ ที่ทำการทะเบียนเรือแห่งเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ และส่งสำเนา คำร้องดังกล่าวแล้วไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย ส่วนที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ฉบับ และจะโฆษณากี่วันแล้วแต่นายทะเบียนเรือจะพิจารณาเห็นสมควร

ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาตามวรรคก่อนให้เรียกจากผู้ยื่นคำร้องตามจำนวนที่จำเป็นต้องจ่าย

ข้อ 7. เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ถ้าจะขอเปลี่ยนชื่อเรือ ให้ผู้ขอยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมเจ้าท่าโดยผ่านทางนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้น

ข้อ 8. เมื่อได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อเรือแล้ว ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือแจ้งให้ผู้ขอจัดการแก้ไขชื่อที่ตัวเรือทุกแห่ง ให้ถูกต้องตรงกับชื่อที่ได้รับอนุญาตใหม่นำมาให้ตรวจพร้อมด้วยเอกสารประจำเรือภายในกำหนดเวลาอันสมควร

เมื่อได้ตรวจเห็นว่าชื่อที่แก้ใหม่นั้นถูกต้องเป็นที่พอใจแล้ว ให้นายทะเบียนเรือแก้ไขชื่อเรือในเอกสารประจำเรือทุกฉบับแล้วมอบให้ผู้ขอรับไป และให้นายทะเบียนเรือจัดการแก้ไขชื่อเรือในสมุดทะเบียนให้ตรงกับชื่อที่เปลี่ยนใหม่โดยมิชักช้า

เมื่อได้จัดการแก้ไขชื่อเรือดังกล่าวแล้วเสร็จแล้ว ให้นายทะเบียนเรือ ให้ปิดประกาศการเปลี่ยนชื่อเรือไว้ ณ ที่ทำการทะเบียนเรือแห่งเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ และส่งสำเนาประกาศดังกล่าวแล้วไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์แพร่หลาย ส่วนที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ฉบับและจะโฆษณากี่วันแล้วแต่นายทะเบียนเรือจะพิจารณาเห็นสมควร

ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาตามวรรคก่อนให้เรียกเก็บจากผู้ยื่นคำร้องตามจำนวนที่จำเป็นต้องจ่าย

ข้อ 9. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวเรือและส่วนอื่นของเรือให้ผิดไปจากรายการซึ่งปรากฏอยู่ในใบทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือได้ออกใบทะเบียนให้ใหม่และได้รับทะเบียนเดิมคืน และจัดการหมายเหตุในสมุดทะเบียนเสร็จแล้ว ให้นายทะเบียนเรือเก็บรักษาใบทะเบียนใบเก่าไว้มีกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันได้รับคืน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้ทำลายเสียได้

ข้อ 10. นอกจากจะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เรือที่มีใช้เรือทะเลซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึกให้ยกเว้นไม่ต้องมีเอกสารประจำเรือ ดังต่อไปนี้

- ก. สัญญาคนประจำเรือ
- ข. ใบตราส่ง
- ค. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ
- ง. สมุดปุมเรือ
- จ. ใบปล่อยเรือและใบอนุญาตเรือออกจากท่า

แต่ถ้าเรือดังกล่าวแล้วเป็นเรือกลที่ได้รับอนุญาตให้เดินประจำทางซึ่งเจ้าท่าได้กำหนดเวลาให้ออกเรือเป็นการแน่นอนแล้ว ต้องมีสมุดปุมเรือ

ข้อ 11. ใบทะเบียนชั่วคราว สัญญาคนประจำเรือ สมุดปุมเรือ และใบอนุญาตเรือออกจากท่า ให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า และให้ใช้ภาษาที่ปรากฏในแบบพิมพ์นั้นตามที่กรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร

ข้อ 12. คนประจำเรือไทยสำหรับการค้าในน่านน้ำไทยที่ได้จดทะเบียนแล้ว ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและพื้นความรู้ดังต่อไปนี้

- ก. ไม่เป็นผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่าพิจารณาเห็นว่า มีความประพฤติเสียหายอันน่าจะนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยหรือความไม่สงบขึ้นในเรือ
- ข. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- ค. ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการหรือร่างกายไม่สมประกอบจนไม่สามารถทำการตามตำแหน่งหน้าที่ได้
- ง. ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ

จ. ถ้าเป็นผู้ควบคุมเรือ ผู้ช่วยผู้ควบคุมเรือ ผู้ควบคุมเครื่องจักร ผู้ช่วยผู้ควบคุมเครื่องจักร บรรดาซึ่งกฎหมายบังคับว่าต้องมีประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวต้องมีสัญชาติไทยและ

สำหรับเรือทะเลซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์และมีประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวแสดงความรู้สำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ

ฉ. ถ้าเป็นคนประจำเรือนอกจากที่กล่าวในจ. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ และมีความรู้ความสามารถสำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ

ข้อ 13. เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วดังต่อไปนี้ ผู้ควบคุมเรือไม่ต้องจัดให้มีการชักธงชาติไทย ในกรณีดังที่ระบุไว้ในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

- ก. เรือทะเลที่มีลักษณะสำหรับใช้เดินตามชายฝั่งทะเลทุกขนาดขณะที่อยู่ในน่านน้ำไทย
ข. เรือลำน่านทุกขนาดที่มีได้เดินติดต่อกับอาณาเขตต่างประเทศ

หมวด 2

ค่าธรรมเนียม

ข้อ 14. การขอจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 10 ตันกรอสส์	3 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์	5 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 50 ตันกรอสส์	10 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์	15 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป ถึง 200 ตันกรอสส์	20 บาท
เรือขนาดต่ำกว่า 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มอีกทุก 100 ตันกรอสส์ หรือเศษของ 100 ตันกรอสส์ต่อเงิน 5 บาท แต่อย่างสูงไม่เกินสามละ 100 บาท	

ข้อ 15. การขอโอนกรรมสิทธิ์หรือการจำนองหรือการขอโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 10 ตันกรอสส์	2 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์	3 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 50 ตันกรอสส์	6 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์	9 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป ถึง 200 ตันกรอสส์	12 บาท

จ. “ถ้าผู้ควบคุมเรือ ผู้ช่วยผู้คุมเรือ ผู้ควบคุมเครื่องจักร ผู้ช่วยผู้ควบคุมเครื่องจักร สำหรับเรือทะเลซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และมีประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตประจำตัวแสดงความรู้สำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ

สำหรับเรือที่มีใช้เรือทะเล ซึ่งมีลักษณะสำหรับเดินในทะเลลึก ต้องมีสัญชาติเป็นไทย อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และมีประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวแสดงความรู้สำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ”

เรือขนาดกว่า 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นอีกทุก 100 ตันกรอสส์ หรือเศษของ 100 ตันกรอสส์ต่อเงิน 3 บาท แต่อย่างสูงสำหรับไม่เกินครั้งละ 100 บาท

ข้อ 16. การขอให้หมายเหตุแก่ข้อความในสัญญาให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละตามอัตราต่อไปนี้

ถ้าไม่เพิ่มทุนทรัพย์	50 สตางค์
ถ้าเพิ่มทุนทรัพย์ร้อยละบาทแรกหรือต่ำกว่าร้อยละบาท	1 บาท
ร้อยละบาทหลังหรือเศษของร้อยละร้อยละ	20 สตางค์
แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน	100 บาท

ข้อ 17. การขอเปลี่ยนชื่อเรือ การออกไปทะเบียนแทนใบเก่า การออกไปทะเบียนชั่วคราว หรือการออกไปผ่านเมืองท่าชั่วคราว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์	1 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 50 ตันกรอสส์	2 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์	3 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป	4 บาท

ข้อ 18. การขอเปลี่ยนผู้ควบคุมเรือ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์	1 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป	2 บาท

ข้อ 19. การขอจดทะเบียนบุริมสิทธิ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละ 1 บาท

ข้อ 20. คู่ฉบับสัญญาการโอนกรรมสิทธิ์ หรือการจำนองให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ 1 บาท

ข้อ 21. การขอสำเนาหลักฐาน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฉบับละ 1 บาท

หมายเหตุ ข้อ 14, 15, 17, 19, 20, 21 และ 22 ยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 (ฉบับที่ 3) ข้อ 16, 18 และ 23 ยกเลิกและใช้ข้อความใหม่ โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2517) ออกตามความใน พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

- ข้อ 22. การขอตรวจหลักฐาน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละลำครั้งละ 1 บาท
- ข้อ 23 การคัดสำเนาหลักฐานอันเกี่ยวกับเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราต่อไปนี้
ไม่เกิน 100 คำ 1 บาท
เกินกว่า 100 คำ ต้องเพิ่มอีกทุก 100 คำ หรือเศษของ 100 คำ ต่อ 10 สตางค์

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 7 ตุลาคม พุทธศักราช 2482
บริษัทผู้ยู่ทกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

กฎกระทรวงเศรษฐกิจ

ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481
ฉบับที่ 2

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 12 จ. แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2482 และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“จ. ถ้าเป็นผู้ควบคุมเรือ ผู้ช่วยผู้ควบคุมเรือ ผู้ควบคุมเครื่องจักร ผู้ช่วยผู้ควบคุมเครื่องจักร สำหรับเรือทะเลซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และมีประกาศนียบัตรหรือมีใบอนุญาตประจำตัวแสดงความรู้สำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ

สำหรับเรือที่ไม่ใช่เรือเดินทะเล ซึ่งมีลักษณะสำหรับใช้เดินในทะเลลึก ต้องมีสัญชาติเป็นไทย อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และมีประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตประจำตัวแสดงความรู้สำหรับตำแหน่งที่ตนทำการ

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 11 กรกฎาคม พุทธศักราช 2483

บริษัทภัยยุทธกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยค่าธรรมเนียมเรือไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 17 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 และข้อ 22 แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจ ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ลงวันที่ 7 ตุลาคม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 14 การขอจดทะเบียนเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 10 ตันกรอสส์ 3 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์ 10 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 50 ตันกรอสส์ 20 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์ 30 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป ถึง 200 ตันกรอสส์ 40 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นอีกทุก 100 ตันกรอสส์

หรือเศษของ 100 ตันกรอสส์ต่อเงิน 10 บาท แต่อย่างสูงไม่เกินสามละ 100 บาท

15. การขอโอนกรรมสิทธิ์หรือการจำนอง หรือการขอโอนเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้ง ตามอัตราต่อไปนี้

เรือขนาดต่ำกว่า 10 ตันกรอสส์ 2 บาท

เรือขนาดตั้งแต่ 10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์ 6 บาท

- เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 50 ตันกรอสส์ 12 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 100 ตันกรอสส์ 18 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 100 ตันกรอสส์ขึ้นไป ถึง 200 ตันกรอสส์ 24 บาท
เรือขนาดกว่า 200 ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียม เพิ่มขึ้นทุก 100 ตันกรอสส์หรือเศษของ 100 ตันกรอสส์ ต่อเงิน 6 บาท แต่อย่างสูงลำหนึ่งไม่เกินครั้งละ 400 บาท
- ข้อ 17. การขอเปลี่ยนชื่อเรือ การขอให้ออกใบทะเบียนแทนใบเก่าใบทะเบียนชั่วคราวหรือใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราต่อไปนี้
- เรือขนาดต่ำกว่า 25 ตันกรอสส์ 2 บาท
เรือขนาดตั้งแต่ 25 ตันกรอสส์ขึ้นไป 4 บาท
- ข้อ 19. การขอจดทะเบียนบริมสิทธิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละ 2 บาท
- ข้อ 20. คู่ฉบับสัญญาการโอนกรรมสิทธิ์ หรือการจำนองให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ 2 บาท
- ข้อ 21. การขอสำเนาหลักฐาน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ 2 บาท
- ข้อ 22. การขอตรวจหลักฐาน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ลำครั้งละ 2 บาท

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2490
(ลงนาม) ทองอินทร์ ภูริพัฒน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2490) ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2507

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2517)
ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481

โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 17 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 และข้อ 22 แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยค่าธรรมเนียมเรือไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และข้อ 16 ข้อ 18 ข้อ 23 แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 14. การจดทะเบียนเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังต่อไปนี้”

เรือขนาดเล็กไม่เกิน	10 ตันกรอสส์	20 บาท
เรือขนาดเล็กเกิน	10 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	50 ตันกรอสส์	100 บาท
เรือขนาดเล็กเกิน	25 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	50 ตันกรอสส์	200 บาท
เรือขนาดเล็กเกิน	50 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	75 ตันกรอสส์	300 บาท
เรือขนาดเล็กเกิน	75 ตันกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	100 ตันกรอสส์	500 บาท

เรือขนาดเกิน	100 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	150 ต้นกรอสส์	800 บาท
เรือขนาดเกิน	150 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	200 ต้นกรอสส์	1,000 บาท
เรือขนาดเกิน	200 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	1,000 ต้นกรอสส์ละ	5 บาท
เรือขนาดเกิน	1,000 ต้นกรอสส์ขึ้นไป ต้นกรอสส์ละ	10 บาท

ข้อ 15. การโอนกรรมสิทธิ์หรือการจ้างเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตรา ดังต่อไปนี้

เรือขนาดเกิน	10 ต้นกรอสส์	20 บาท
เรือขนาดเกิน	10 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	25 ต้นกรอสส์	100 บาท
เรือขนาดเกิน	25 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	50 ต้นกรอสส์	200 บาท
เรือขนาดเกิน	50 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	75 ต้นกรอสส์	300 บาท
เรือขนาดเกิน	75 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	100 ต้นกรอสส์	500 บาท
เรือขนาดเกิน	100 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	150 ต้นกรอสส์	800 บาท
เรือขนาดเกิน	150 ต้นกรอสส์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน	
	200 ต้นกรอสส์	1,000 บาท
เรือขนาดเกิน	200 ต้นกรอสส์ขึ้นไป	
	ต้นกรอสส์ละ	5 บาท
	แต่ครั้งหนึ่งไม่เกินลำละ	20,000 บาท

ข้อ 16. การหมายเหตุแก่ข้อความในสัญญา ให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราดังต่อไปนี้

ถ้าไม่เพิ่มทุนทรัพย์	20 บาท
ถ้าเพิ่มทุนทรัพย์หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท	50 บาท
หนึ่งหมื่นบาทหลัง หนึ่งหมื่นละ	20 บาท
เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหมื่นบาท	
แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน 500 บาท	

ข้อ 17. การเปลี่ยนชื่อเรือ การขอโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ การออกใบทะเบียนแทนใบเก่า การออกใบทะเบียนเรือชั่วคราว หรือการออกใบผ่านเมืองท่าชั่วคราว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราดังต่อไปนี้

เรือขนาดไม่เกิน 60 ตันกรอสส์	50 บาท
เรือขนาดเกิน 60 ตันกรอสส์ขึ้นไป	100 บาท

ข้อ 18. การคัดสำเนาหลักฐาน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราดังต่อไปนี้

หนึ่งร้อยคำแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยคำ	10 บาท
หนึ่งร้อยคำหลัง ร้อยละ	1 บาท

เศษของหนึ่งร้อยคำให้นับเป็นหนึ่งร้อยคำ

ข้อ 19. การออกใบอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยทำการค้าในน่านน้ำไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตันกรอสส์ละ 40 บาท

ข้อ 20. การเปลี่ยนผู้ควบคุมเรือ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราดังต่อไปนี้

เรือขนาดไม่เกิน 60 ตันกรอสส์	20 บาท
เรือขนาดเกิน 60 ตันกรอสส์ขึ้นไป	50 บาท

ข้อ 21. การจดทะเบียนนุริมสิทธิ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมครั้งละ 50 บาท

ข้อ 22. การคัดสำเนาสัญญาการโอนกรรมสิทธิ์หรือการจำนองเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ 10 บาท

ข้อ 23. การตรวจหลักฐานให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละลำครั้งละ 10 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2517
(ลงนาม) เซาว์นั ณ ศิตวันดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517 ได้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราขั้นสูงท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้สอดคล้องกับบัญชีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ
ตั้งเจ้าพนักงานตามความในมาตรา 55 (4)
แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ตั้งเจ้าพนักงานของกรมเจ้าท่า ตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจท่าและนายช่างตรวจเรือ เป็นเจ้าพนักงานตามความในมาตรา 55 (4) แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

กระทรวงเศรษฐกิจ
 ประกาศมา ณ วันที่ 7 ตุลาคม พุทธศักราช 2482
 บริรักษ์ยุทธกิจ
 รัฐมนตรี

**ประกาศกระทรวงเศรษฐการ
ตั้งนายทะเบียนเรือตามพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481**

ประกาศ ณ วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2482 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 56 หน้า 1092
ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2482 ถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องแต่งตั้งนายทะเบียนเรือ
ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 (พ.ศ. 2506)

**ประกาศกระทรวงคมนาคม
ตั้งเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตั้งข้าหลวงประจำจังหวัดบรรดาที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือเป็นเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

กระทรวงคมนาคม
ประกาศมา ณ วันที่ 7 ตุลาคม พุทธศักราช 2482
บริษัทยุทธกิจ
รัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงคมนาคม
เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเรือตามพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช 2481

ประกาศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2505 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 80 ตอนที่ 15 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2506 ถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่องแต่งตั้งนายทะเบียนเรือตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 (พ.ศ. 2518)

ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง แต่งตั้งเจ้าท่าตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงแต่งตั้งเจ้าพนักงานของ กรมเจ้าท่า ตำแหน่งหัวหน้ากองตรวจท่า เจ้าพนักงานตรวจท่า นายช่างตรวจเรือ เจ้าท่าจังหวัด เจ้าท่าจังหวัดผู้ช่วย และนายทะเบียนเรือ และเจ้าพนักงานในกองทะเบียนของกรมเจ้าท่า ตั้งแต่ประจำ แผนกขึ้นไปเป็นเจ้าท่าตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

ประกาศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2506
(ลงชื่อ) พลโท พ. ปุณณกันต์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเรือ ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

ด้วย ได้มี พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่าใหม่ประกอบด้วย ก.พ.ได้เปลี่ยนชื่อตำแหน่งที่เคยแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนเรือเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง

ฉะนั้น เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการได้โดยชอบด้วยกฎหมายอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเรือ ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ประกาศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2506 และแต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง 2 ขึ้นไปในกองทะเบียนเรือ และงานทะเบียนเรือ สำนักงานเจ้าท่าเขต เป็นนายทะเบียนเรือ ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481

ประกาศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2518

(ลงชื่อ) ศ.ศิริโยธิน

(ศิริ สิริโยธิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 52 ตอนที่ 197 วันที่ 24 กันยายน 2518

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 41)

พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2518

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการส่งปะการังออกไปนอกราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 192 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช 2482 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 41) พ.ศ. 2518”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ห้ามมิให้ผู้ใดส่งปะการังออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

มาตรา 4 ความในมาตรา 3 มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่น่าคิดตัวออกไปเพื่อใช้เฉพาะตัว หรือในกรณีที่ยานพาหนะนำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้นั้น หรือในกรณีที่น่าออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อสงวนปะการังไว้ในประเทศ และเพื่อป้องกันการกระทบกระเทือนต่อการเพาะพันธุ์ปลา สมควรควบคุมการส่งปะการังออกไปนอกราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร

ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2523)

เพื่อเป็นการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าบางชนิด ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าของประเทศไทยให้สูญพันธุ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ออกประกาศไว้ดังนี้

1. ให้ซากเต่ารวม 6 ชนิด ได้แก่
  - 1.1 เต่ากระ (*Eretmochelys imbricat bissa*)
  - 1.2 เต่าตนุ (*Chelonia mydas Japonica*)
  - 1.3 เต่าทะเลลอกเกอร์เฮค (*Caretta caretta gigas*)
  - 1.4 เต่าปูลู (*Platysternum megacephalum pequense* Grey)
  - 1.5 เต่ามะเฟือง (*Dermochelys coriacea*)
  - 1.6 เต่าหก (*Testudo emys* Schleg, and Mull)

เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

2. ความในข้อ 1 ไม่บังคับใช้แก่กรณีที่น่าติดตัวออกไปเพื่อใช้เฉพาะตัวหรือในกรณีที่ยานพาหนะนำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น ๆ หรือในกรณีที่น่าออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน 2523

(ลงนาม) ตามใจ ขำภโต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร
ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2524)

เพื่อเป็นการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าบางชนิด ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าของ
ประเทศมิให้สูญพันธุ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก
และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติ
ของคณะรัฐมนตรีออกประกาศให้เต่าจักร (Geomyda Spinosa) เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการ
ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 ตุลาคม 2524

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 172 วันที่ 16 ตุลาคม 2524

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร
(ฉบับที่ 41)
พ.ศ. 2530

เพื่อเป็นการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลเพื่อทดแทนการผลิตตามธรรมชาติที่มีแนวโน้มลดลง และคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลให้สามารถรับซื้อลูกกุ้งได้ในราคาที่เหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ประกาศฉบับนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 41) พ.ศ. 2530”

ข้อ 2. ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

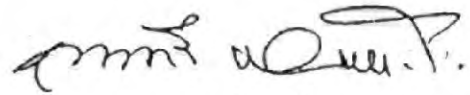
ข้อ 3. ให้กุ้งกุลาดำมีชีวิต ที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ 7.5 นิ้ว หรือน้ำหนัก 70 กรัมขึ้นไป รวมถึงลูกกุ้งที่จะเกิดจากพ่อแม่พันธุ์กุ้งขนาดดังกล่าว เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ 4. จะอนุญาตให้ส่งสินค้าตามข้อ 3. ออกไปนอกราชอาณาจักรได้เฉพาะกรณีที่น่าออกไปเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หรือเพื่อการศึกษาเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องมีหนังสือรับรองจากกรมประมงไปแสดงต่อกระทรวงพาณิชย์ในการขออนุญาตส่งออกด้วย

ข้อ 5. การส่งกุ้งกุลาดำมีชีวิตที่มีขนาดหรือน้ำหนักนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ 3. ออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งออกจะต้องแสดงหนังสือรับรองเกี่ยวกับขนาดหรือน้ำหนักของกรมประมงต่อเจ้าพนักงานศุลกากร

ข้อ 6. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามประกาศฉบับนี้.

ประกาศ ณ วันที่ 1 เมษายน 2530

(นายมนตรี พงษ์พานิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ: ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 104 ตอนที่ 63 วันที่ 2 เมษายน 2530

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์สยามรัฐ

306/147 ตรอกรถไฟพระยาวรพงษ์

บางยี่ขัน กรุงเทพฯ 10700 โทร. 4330038-8

ม.ร. รัชชภัทธิย์ อินทรบุตร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2530

165 จ.1

KO   กรมประมง.
62   รวมกฎหมายว่าด้วยการประมง.
ป348ร
2530

